

Respekt for den juridiske term og dens begrebsindhold

En diskussion af ækvivalens og strategier for juridisk oversættelse på
baggrund af en terminologisk undersøgelse af udvalgte termer inden
for virksomhedspant og floating charge

Kandidatafhandling

Li Bjørnskov Fischer

Cand.ling.merc.

Tolk & Translatør i Engelsk

Vejleder: Dorrit Faber

Antal anslag: 181.564

Antal normalsider: 79,80

Den 25. november 2014

ABSTRACT

Respecting legal terms and their intension: A discussion of equivalence and legal translation strategies on the basis of a terminological and conceptual analysis of selected Danish and English floating charge terms

Perhaps now more than ever, legal translation scholars and theorists discuss whether a literal or a free approach to legal translation is the most respectful way to translate intricate and complex national legal cultures and traditions in such a manner that the receiver of the target text is able to comprehend the legal concepts of the source text, thus eliminating misinterpretations that ultimately can result in litigation.

Focusing on legal terminology and conceptual equivalence, this thesis sets out to discuss equivalence theory, terminological methodology and free vs. literal translation strategies in the realm of legal translation, with Danish floating charges as the terminological case of investigation.

'Virksomhedspant' (floating company charge) was introduced to Danish law in 2006. As the new legislation in part was inspirationally influenced from the more than 150-year-old English floating charge system, the Danish terminology is expected to include terms with both a high and a low degree of equivalence with the English terms.

After establishing the theoretical equivalence paradigm (natural vs. directional equivalence and Šarčević's equivalence categories) in which this thesis operates, and examining the triadic notion of reference in relation to the conceptuality of legal terminology, a comparative analysis based on comparative law methodology was carried out on the Danish and English legal areas of floating charge.

10 Danish terms with expected partial or non-equivalence with their English counterparts and one term with expected near equivalence with its English counterpart were selected for further terminological analysis. Utilising conceptual system methodology and terminography (creating definitions by establishing the conceptual characteristics of a term), the degrees of equivalence between the 11 selected Danish terms and their English counterparts were assessed and categorised.

It was found that the majority of the Danish terms had a partial equivalent in English, at least to some extent, but that the utilisation of these was questionable as their conceptual values depended on the context of the source text.

Following a discussion of current legal translation theory and my own pragmatic observations of legal translation, a presentation of the constituents of a functional equivalent and a selection of relevant micro strategies for legal translation, I suggest several translation alternatives for the 11 terms with the aim of reaching a level of functional and acceptable equivalence between source and target terms.

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. INDLEDNING	5
1.1. PROBLEMSTILLING	6
1.2 PROBLEMFORMULERING	7
1.3 FORMÅL	7
1.4 TEORI & METODE.....	7
1.5 OMFANG.....	8
1.5.1 Afgrænsning	8
1.5.2 Begrænsning	9
1.6 MÅLGRUPPE.....	9
1.7 KILDEMATERIALE	9
1.8 HENVISNINGSTEKNIK & BILAG	10
1.9 BEGREBSAFKLARING	10
2. OVERSÆTTELSESTEORI I // ÆKVIVALENS.....	11
2.1 ÆKVIVALENS & OVERSÆTTELSE.....	11
2.2 UNDERPARADIGMER: NATURAL & DIRECTIONAL EQUIVALENCE	13
2.3 (FUNKTIONEL) ÆKVIVALENS & JURIDISK OVERSÆTTELSE	15
2.4 ŠARČEVIČS ÆKVIVALENSKATEGORIER	17
2.4.1 Near equivalence.....	18
2.4.2 Partial equivalence.....	18
2.4.3 Non-equivalence.....	19
2.5 DEN ACCEPTABLE GRAD AF ÆKVIVALENS	19
2.6 SAMMENDRAG	20
3. TERMINOLOGI I // TEORI & METODE	20
3.1 TERMER, BEGREBSINDHOLD & BEGREBSOMFANG	20
3.1.1 Den juridiske terms begrebsindhold.....	21
3.2 TERMINOLOGISK METODE	23
3.2.1 Forarbejde.....	24
3.2.2 Terminologisk arbejde & terminografisk arbejde.....	24
4. KOMPARATIV ANALYSE.....	24
4.1 KOMPARATIV METODE.....	25
4.1.1 Länderberichtmetoden.....	25
4.1.2 Den analytiske metode.....	26

4.1.3 Fremgangsmåde for den komparative analyse	26
4.2 ENGLAND: TILBLIVELSESHISTORIEN FOR FLOATING CHARGE	27
4.2.1 Floating charge i domspraksis & lovgivning	28
4.2.2 Floating charge - definition	28
4.3 DANMARK: TILBLIVELSESHISTORIEN FOR VIRKSOMHEDSPANT	30
4.3.1 Virksomhedspant i domspraksis & lovgivning	31
4.3.2 Virksomhedspant - definition	31
4.4 OPSAMLING PÅ MAKROSAMMENLIGNING	32
4.5 MIKROSAMMENLIGNING	33
4.5.1 Virksomhedspant	33
4.5.2 Fordringspant	34
4.5.3 Pantsætter	35
4.5.4 Panthaver	36
4.5.5 Registrering	36
4.5.5.1 Skadesløsbrev	37
4.5.5.2 Ejerpantebrev	37
4.5.5.3 Virksomhedspantebrev & fordringspantebrev	37
4.5.5.4 Charge instrument & (section 859D) statement of particulars	38
4.5.5.5 Opsamling på dokumenter til brug for registrering	38
4.5.6 Frysning	38
4.6 Opsamling på komparativ analyse	39
5. TERMINOLOGI II // TEORI, METODE & ANALYSE	40
5.1 KARAKTERISTISKE TRÆK	40
5.2 BEGREBSSYSTEMER & RELATIONSTYPER	40
5.3 DEFINITIONER	41
5.3.1 Definitionsmetode	42
5.3.2 Regler for udarbejdelse af definitioner	43
5.4 DATABASESYSTEMET I-TERM SOM DET BRUGES I SPECIALET	43
5.5 BEGREBSSYSTEMER	44
5.6 TERMINOLOGISKE ENHEDER & ÆKVIVALENSKATEGORISERING	47
5.6.1 Virksomhedspant	48
5.6.2 Fordringspant	50
5.6.3 Virksomhedspantsætter	51
5.6.4 Fordringspantsætter	52
5.6.5 Virksomhedspanthaver	53

5.6.6 Fordringspanthaver.....	54
5.6.7 Virksomhedspantebrev.....	55
5.6.8 Fordringspantebrev.....	57
5.6.9 Skadesløsbrev.....	58
5.6.10 Ejerpantebrev.....	60
5.6.11 Frysning.....	61
5.7 DELKONKLUSION	62
6. OVERSÆTTELSESTEORI II // STRATEGIER & OVERSÆTTELSESFORSLAG	64
6.1 ŠARČEVIĆ'S OVERSÆTTELSESTRATEGIER.....	67
6.2 OVERSÆTTELSESFORSLAG	70
6.2.1 Virksomhedspant.....	70
6.2.2 Fordringspant.....	71
6.2.3 Virksomhedspantsætter.....	72
6.2.4 Fordringspantsætter.....	72
6.2.5 Virksomhedspanthaver.....	73
6.2.6 Fordringspanthaver.....	73
6.2.7 Virksomhedspantebrev.....	74
6.2.8 Fordringspantebrev.....	74
6.2.9 Skadesløsbrev.....	75
6.2.10 Ejerpantebrev.....	75
6.2.11 Frysning.....	76
6.3 DISKUSSION AF OVERSÆTTELSESFORSLAG	76
7. KONKLUSION OG PERSPEKTIVERING.....	78
8. LITTERATURLISTE	80
BILAG A - ANVENDTE FORKORTELSER.....	85
BILAG B - ALFABETISK LISTE FOR VIRKSOMHEDSPANT (I-TERM)	86
BILAG C - ALFABETISK LISTE FOR FLOATING CHARGE (I-TERM).....	95
BILAG D - VOLF & PARLEV (2006). <i>FLOATING COMPANY CHARGES: NEW POSSIBILITIES IN DENMARK</i>	103

1. Indledning

Juridiske tekster bliver blandt translatører, og oversættere generelt, anset som en af de største oversættelsesmæssige udfordringer, ikke kun fordi juridisk sprog er karakteriseret ved dets sproglige kompleksitet, men også fordi oversættelse af jura, i princippet, er oversættelse af retssystemer og -kulturer (Cao, 2007b, s. 53-54; *ibid.*, 2007a, s. 77; Šarčević, 1997, s. 229). Dertil kan lægges, at fordi juridiske tekster ofte har en direkte indflydelse på mennesker og samfundet i kraft af deres deklarative og performative natur (lovgivning, domme, kontrakter, testamenter etc.), er translatørens evne til at gengive kildetekstens indhold så korrekt som muligt altafgørende for slutproduktets kvalitet.

Især terminologien kan volde problemer, idet mange juridiske termer er system- og kulturbundne (Šarčević, 1997, s. 233), og der i praktisk talt alle tilfælde ikke findes fuldt sammenlignelige begreber (direkte ækvivalens) på målsproget (Cao, 2007b, s. 34). Manglen på termer med direkte ækvivalens gør sig især gældende, hvis der oversættes mellem to forskellige retsfamilier, som f.eks. den danske (civil law) og den engelske¹ (common law) (*ibid.*, s. 29).

Som translatørstuderende med studiejob på et translatørbureau, et job der bl.a. bringer mig omkring juridisk oversættelse, er jeg i besiddelse af både en teoretisk og pragmatisk indgangsvinkel til ovenstående. I den forbindelse har jeg ofte reflekteret over, at det kan være så udfordrende at finde den rette målsprogsterm til oversættelse af en kulturspecifikt juridisk kildesprogsterm, således at jeg som oversætter kan være sikker på, at modtageren ikke misforstår den oversatte terms betydning, og at der, i yderste konsekvens, bliver taget fejlagtige beslutninger ud fra denne. Det er årsagerne til denne problematik og processen i at få oversat juridiske termer så hensigtsmæssigt som muligt, der har inspireret mig til valget af mit emne for dette speciale: Oversættelse af kulturbestemte juridiske termer fra dansk til engelsk, hvor de bagvedliggende processer, regler og procedurer som termen repræsenterer respekteres, og hvordan man som oversætter mest hensigtsmæssigt imødekommer situationer, hvor en term på kildesproget ikke har en ækvivalent, eller direkte sammenlignelig, term på målsproget.

Jeg ved af erfaring, at det kan være en udfordring at oversætte juridiske termer, og knivsæggen man balancerer på, når den rette terminologi og oversættelsesstrategi skal vælges, så den oversatte terminologi rammer plet, finder jeg enormt interessant. Mange oversættelsesstrategier bevæger sig på sætningsniveau, men ved oversættelse af juridiske termer har jeg ofte siddet i den situation, at et enkelt begreb eller en enkelt term er mere udfordrende at oversætte end en hel sætning. Desuden har jeg også fundet mig selv i den situation, at en term, der er enkel på kildesproget qua dens naturlige sammenhæng med den retskultur den tilhører, skal oversættes med en forklarende oversættelse, der sagtens kan bestå af en hel sætning, og i nogle tilfælde endda flere sætninger. Det er denne specifikke problematik, jeg

¹ Ved benævnelse af 'det engelske retssystem' eller 'den engelske retsfamilie' i dette speciale, refereres der alene til retssystemet i England og Wales. De skotske og nordirske retssystemer er ikke inkluderet.

søger at undersøge i dette speciale - hvorfor er det sådan, og hvordan håndterer man det mest hensigtsmæssigt, uden at termens juridiske effekt udviskes i oversættelsesprocessen?

Som undersøgelseseksempel har jeg valgt et fokusområde i dansk ret: virksomhedspant. Virksomhedspant blev indført i 2006 og tilføjet ændringer så sent som i 2013, og derfor må det forventes, at de tilhørende termer blevet gennemarbejdet i både lovforslag og selve lovgivningen. Dette skaber optimale forhold for en terminologisk undersøgelse af termer inden for virksomhedspant og dens umiddelbare engelske pendant, floating charge, med henblik på oversættelse fra dansk til engelsk.

1.1. Problemstilling

Da jeg forudsætter, at der er betydelig forskel på det danske retssystem (civil law) og det engelske retssystem (common law), vil der i forbindelse med oversættelse af virksomhedspant fra dansk til engelsk alt andet lige opstå udfordringer hvad angår terminologi og ækvivalens. Dette antages ud fra følgende to grunde.

For det første er virksomhedspant et resultat af relativ ny lovgivning - det blev indført i 2006 og blev tilføjet ændringer den 1. juli 2013. Derfor er det sandsynligt, at der ved indførelsen af virksomhedspant blev skabt nye termer samt at eksisterende pantetermer fik tillagt en ny betydning. Disse termer kan siges at være specifikke for det danske retssystem og vil kunne antages ikke at have nogen direkte ækvivalente på engelsk. Dette giver anledning til at antage, at *der findes væsentlige begrebsmæssige forskelle mellem termer inden for virksomhedspant og floating charge.*

For det andet, og i modsætning til ovenstående hypotese, er virksomhedspant delvist inspireret af floating charge (BET 1459, s. 84-89), hvilket indikerer, at der mellem de danske termer inden for virksomhedspant findes nogle, hvor der er delvis eller nærværende ækvivalens, måske endda direkte ækvivalens med de engelske. Ud fra dette antages det, at *der findes en høj grad af begrebsmæssig ækvivalens mellem termer inden for virksomhedspant og floating charge.*

Ovenstående hypotesers gyldighed bekræftes i Betænkning om virksomhedspant, som Justitsministeriets udvalg om virksomhedspant udarbejdede i 2005:

Udvalget har således undersøgt retsudviklingen i de andre landes ordninger [bl.a. England] og ment at kunne hente en vis inspiration i de ordninger, der er gennemført i de øvrige lande, men har på den anden side nødvendigvis måttet tage udgangspunkt i en dansk sammenhæng og retstradition ved udformningen af betænkningens lovudkast (BET 1459, s. 90).

Altså forudsættes det, at der qua valget af virksomhedspant som undersøgelseseksempel opnås et terminologisk repræsentativt og nuanceret grundlag for udarbejdelsen af dette speciale.

1.2 Problemformulering

For at undersøge ovenstående problemstilling arbejdes der med følgende problemformulering:

Hvilken grad af ækvivalens kan påvises mellem udvalgte virksomhedspant- og floating charge-termer gennem en terminologisk analyse af disse, og hvilke oversættelsesstrategier inden for juridisk sprog er mest hensigtsmæssige at benytte til oversættelse af danske termer, forbundet med virksomhedspant, til engelsk i tilfælde af manglende eller delvis ækvivalens?

1.3 Formål

Formålet med dette speciale er, på baggrund af en diskussion af ækvivalens og ækvivalens kategorier samt juridisk terminologi og juridiske termers begrebsindhold og -omfang, gennem en terminologisk undersøgelse og komparativ analyse at sammenligne udvalgte termer (og deres begrebsindhold og -omfang) forbundet med virksomhedspant og floating charge og ud fra forskellene herimellem kategorisere termene i ækvivalens kategorier og på baggrund af disse resultater diskutere relevante oversættelsesstrategier til udarbejdelse af oversættelsesforslag til de udvalgte danske termer.

1.4 Teori & metode

Da specialet er udarbejdet ud fra en induktiv tilgang, vil de anvendte teorier og metoder blive redegjort for og diskuteret efterhånden som de benyttes. I det følgende opridses de kort og angiver i den forbindelse specialets struktur.

For at besvare første del af problemformuleringen og bestemme det videnskabelige grundlag på hvilket specialet bygger, diskuteres først, hvilket ækvivalensparadigme specialet hører ind under ud fra Pym's (2010) tanker om natural og directional equivalence, og Šarčević's (1997) ækvivalens kategorier for oversættelse af juridiske termer præsenteres og diskuteres (Kapitel 2).

Dernæst redegøres der for (juridiske) termer og deres begrebsindhold og -omfang, Madsen's (1999) terminologiske arbejds metode præsenteres, og der redegøres for, hvordan denne tilpasses specialets formål (Kapitel 3).

Herefter følger en komparativ analyse af virksomhedspant og floating charge, der tager metodisk afsæt i Landos (2004) metode for komparativ retsanalyse (makro- og mikrosammenligning), og ud fra denne analyse udvælges termer, hvorimellem det antages, at der er delvis eller manglende ækvivalens (Kapitel 4).

Dernæst redegøres der for den del af den terminologiske metode, der omhandler udarbejdelsen af begrebssystemer og terminologiske enheder. I sammenhæng hermed anbringes de udvalgte termer i

begrebssystemer, og gennem nærmere terminologisk analyse kan de specifikke forskelle på termerne bestemmes, og de vil blive kategoriseret ud fra de i Kapitel 2 præsenterede ækvivalens kategorier (Kapitel 5).

For at besvare anden del af problemformuleringen diskuteres først forskellige teoretikers tilgang til juridisk oversættelse (Garzone, 2000; Harvey, 2002; Pommer, 2008; Azar, 2001; Wolff, 2011; Šarčević, 1997), og hvor fri man må være i forbindelse hermed, og derefter redegøres der for Šarčevićs (1997) oversættelsesstrategier for tilfælde med utilstrækkelig ækvivalens mellem kilde- og målsprogstermer. Ud fra disse udarbejdes oversættelsesforslag til de udvalgte termer, således at der forhåbentligt opnås en acceptabel ækvivalens mellem de danske termer og deres tilhørende oversættelsesforslag (Kapitel 6).

Ud fra ovenstående analyse og diskussion konkluderes specialet, og et yderligere perspektiv præsenteres (Kapitel 7).

1.5 Omfang

1.5.1 Afgrænsning

Idet jeg udelukkende ønsker at se på de terminologiske og oversættelsesmæssige aspekter i forbindelse med virksomhedspant, afgrænser jeg mig fra at diskutere den konkrete anvendelse af virksomhedspant, det være sig dens succes eller manglen på samme, eller nogen andre forretnings- eller lovmæssige aspekter der ligger uden for mit sproglige fokus. For at opnå en varieret diskussion vil jeg primært beskæftige mig med udvalgte termer, hvorimellem der er manglende eller delvis ækvivalens i den terminologiske undersøgelse, og kun sporadisk berøre fuldt ækvivalente termer. Det indebærer, at undersøgelsen ikke vil dække hele begrebsfeltet. Desuden afgrænser jeg mig fra at medtage pantlover og -sætters stilling i tilfælde af konkurs (konkursloven), da omfanget af de terminologiske data dermed vil blive for stort til, at jeg vil kunne undersøge alle medtagne termer tilfredsstillende ud fra specialets formål. Derudover indeholder den komparative analyse kun sammenligninger med lovgivningen i England og Wales, da medtagelse af skotsk ret vil blive for omfattende. Desuden vil forskellene på common law og dansk ret kun kort blive opridset, hvor det er relevant for argumentationen i specialet. Et decideret afsnit om forskellene på common law og dansk ret finder jeg overflødigt, set i lyset af specialets målgruppe (se Afsnit 1.6), der forventes at kende til disse.

Da specialets formål bl.a. er at diskutere teorier og strategier der knytter sig til juridisk oversættelse med særligt fokus på terminologi, definitioner og ækvivalens, og det derfor er selvsagt, at juridisk oversættelse i specialets øjemed anses for at være i en kategori for sig, vil diskussionen om hvorvidt juridisk oversættelse er noget særegent i forhold til andre LSP-sprog som medicin og teknik

(Cao, 2007b; Šarčević, 1997; Harvey, 2002) ikke blive inddraget i specialet. Dette skal ikke anses som en negligering af fornævnte relevante diskussion, men som et bevidst valg om at bevare fokus på juridisk oversættelse med fokus på terminologi, definitioner og ækvivalens.

1.5.2 Begrænsning

Dette speciale kan siges at være teoretisk begrænset, idet jeg kun beskæftiger mig med ækvivalens på ordniveau, og ikke ækvivalens på tekstniveau: "[a quantitative approach to equivalence] is deficient because it is restricted to the word level and also because it implicitly assumes that the language system can be equated with concrete realization in a text" (Kenny, 1998, s. 78). Idet jeg er interesseret i at undersøge terminologien og oversætterens proces udi oversættelse af komplekse og systembundne juridiske termer, kan specialet siges "kun" at være et udpluk af oversættelsesprocessen, der ellers indebærer flere processer. Dog vil specialet undervejs berøre oversættelsesstrategier, der favner bredere end bare oversættelse på ordniveau. Det er i min optik uundgåeligt, da oversættelsesprocessen ikke kan opdeles stringent i afgrænsede processer, men derimod er en iterativ proces rent kognitivt, hvor man omskifteligt bevæger sig på forskellige niveauer i teksten (ordniveau, syntaks, sætningsniveau etc.).

Ovenstående begrænsning er et bevidst valg, idet udfordringen ved at oversætte juridiske termer er baggrunden for mit valg af emne til dette speciale. Desuden begrænser jeg mig til kun at oversætte én vej, dansk til engelsk, da det tillader mig at gå mere i dybden med specialets undersøgelser, end hvis der skulle oversættes begge veje.

1.6 Målgruppe

Specialets primære målgruppe er translatører i engelsk, translatør-/engelskstuderende eller andre oversættere generelt og terminologer. Sekundært henvender specialet sig også til fagfolk, f.eks. jurister, der kunne være interesserede i, hvordan virksomhedspant oversættes og formidles til engelske modtagere.

1.7 Kildemateriale

Teori- og metodematerialet til dette speciale består af anerkendte, eller 'peer-reviewed', fagbøger og artikler, som er blevet indsamlet via biblioteker og artikelbaser. Til brug for den komparative analyse og den terminologiske undersøgelse er der yderligere blevet indsamlet materiale på online lovsamlinger og diverse hjemmesider. Før de online kilder blev taget i brug, undersøgte jeg den enkelte kilde/hjemmeside set i forhold til specialets akademiske niveau og valgte kun kilder, jeg anså for troværdige.

I den komparative analyse vil især Betænkning nr. 1459/2005 (BET 1459) om virksomhedspant blive brugt som reference. BET 1459 er lovudkastet til virksomhedspantordningen og svarer med to

justeringer (som ikke påvirker specialet qua min afgrænsning) til de lovændringer, der blev gennemført i 2006 (Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard, 2008, s. 16). Da denne udførlige og detaljerede kilde (368 siders rapport) er udarbejdet af eksperter på området, samlet i ét dokument og lettere tilgængeligt end selve lovgivningen, finder jeg det akademisk forsvarligt at benytte den som primær reference i den komparative analyse.

1.8 Henvisningsteknik & bilag

Til litteraturliste og referencer benytter jeg mig af APA-systemet. I de terminologiske enheder (Kapitel 5) henviser forkortelsen LBF til Li Bjørnskov Fischer. En liste over anvendte forkortelser af lovgivningsrelaterede kilder kan findes i Bilag A. Til brug for opslag vil de komplette alfabetiske lister over de terminologiske enheder ligge i Bilag B (virksomhedspant) og Bilag C (floating charge). Slutteligt er der som Bilag D vedlagt en kildetekst, som ikke længere findes online (teksten anvendes i Kapitel 6).

1.9 Begrebsafklaring

For nemheds skyld vil brugen af det generelle ”engelske” eller ”England” i dette speciale referere til retssystemet i England og Wales. Desuden har jeg, som Madsen (1999), markeret alle termer der undergår den terminologiske undersøgelse i Kapitel 5 samt oversættelsesforslagene i Kapitel 6 i kursiv.

Igennem hele specialet vil jeg så vidt muligt adskille ordene ’term’ og ’begreb’ da de i en terminologi-teoretisk og lingvistisk kontekst har forskellige betydninger. For alle mine argumenter og redegørelser gælder, at ’term’ bruges generelt om juridiske ord, der indeholder et specifikt begrebsindhold samt som angivelse for de i Kapitel 4 udvalgte termer. Begreb derimod bruges til at angive de retslige forhold, eller procedurer som termen er ’etikken’ på. I nogle sammenhænge vil disse adskillelseskriterier dog uundgåeligt overlappe, men det vil kun ske i mere generelle sammenhænge, hvor både term og begreb kan benyttes. I disse tilfælde har jeg bestræbt mig på primært at bruge ’term’, da det kan dække over både term og begrebsindhold.

Yderligere skal det noteres, at da al oversættelsesteori anvendt i specialet er på engelsk, vil jeg, hvor jeg finder en dansk (oversat) betegnelse misvisende eller utilstrækkelig, benytte mig af de engelske betegnelser for diverse koncepter og teorier.

2. Oversættelsesteori I // Ækvivalens

Ækvivalens har i over et halvt århundrede været et omstridt emne blandt oversættere og lingvister: Nida & Taber (1969, som citeret i Pym, 2010, s. 9) samt Vinay & Darbelnet (1958, som citeret i Pym, 2010, s. 8) taler om eksistensen af en naturlig ækvivalens mellem sprog, og strukturalistiske lingvister som Snell-Hornby argumenterer for, at ækvivalens er en overvurderet illusion, der grundlæggende forvrænger oversættelse (1988, s. 22). Hvad der er mere rigtigt end det andet er til stadighed et varmt emne, for som Pym påpeger: "Equivalence is a very simple idea. Unfortunately it becomes quite complex both as a term and as a theory" (2010, s. 8).

I dette kapitel vil jeg derfor diskutere ækvivalens som værende en definerende del af oversættelse, og dernæst vil jeg bruge Pym's diskussion af ækvivalensparadigmet - og underparadigmerne natural og directional equivalence - til at skabe en teoretisk referenceramme for specialet. Herefter indsnævrer jeg det teoretiske felt og diskuterer ækvivalensparadigmerne set i forhold til juridisk terminologi og redegør herefter for Šarčević's ækvivalens kategorier, til brug for tilpasningen af den terminologiske metode i Kapitel 3 og Kapitel 5.

2.1 Ækvivalens & oversættelse

Tilbage i 1965 skrev J. C. Catford bogen *A Linguistic Theory of Translation*, og i denne fremfører han sammenhængen mellem mening og oversættelse. For ifølge Catford er der nødt til at være tale om overførsel af en mening, før der kan være tale om oversættelse: "It is generally agreed that *meaning* is important in translation [...] a translation is said to 'have the same meaning' as the original" (1965, s. 35). Denne mening kan siges at være ført bl.a. af de termer og begreber der oversættes, og her falder ækvivalens i min mening naturligt ind, da man kan sidestille mening med ækvivalens - de er i hvert fald uomtvisteligt koblet til hinanden, hvilket Catford også argumenterer: "Translation may be defined as follows: the replacement of textual material in one language (SL) by equivalent material in another language (TL)" (ibid., s. 20). Dette synspunkt støttes af andre oversættelsesteoretikere, blandt andre Nida & Taber (1969), Oettinger (1960) og Wilss (1982), der, med mindre variationer af Catford's definition på oversættelse, også ser overførslen af mening, eller ækvivalens, som en uundgåelig del af oversættelse (som citeret i Pym, 2010, s. 27). Dette bekræftes af Pym (2007), der påpeger: "The term [equivalence] roughly assumes that a source text and a translation can share the same value (equivalence) on some level, and that this assumed sameness is what distinguishes translations from all other kinds of texts" (s. 272; ibid., 2010, s. 6). I tråd med dette fremhæver Pym: "From the late 1950s, most definitions of translations have consequently referred to equivalence in one form or another, especially within the field of applied linguistics" (2007, s. 277). Herudfra kan man altså argumentere, at en

oversættelse kun er en oversættelse, hvis man kan tale om en overført mening og i forlængelse heraf: ækvivalens. Dermed kan ækvivalens siges at være et definerende træk for oversættelse.

På trods af denne umiddelbare sammenhæng mellem oversættelse og ækvivalens, er der af nogle teoretikere blevet sat spørgsmålstegn ved dette. Mary Snell-Hornby argumenterer for, at ækvivalens kun er muligt i teorien, og at reel ækvivalens mellem sprog er et ideal med manglende definition (1988, s. 1). Hun mener yderligere, at ækvivalens er en illusion om en symmetri mellem sprog, der er nærmest ikke-eksisterende på nær i form af vage vurderinger, og dette forvrænger de basale problemer i oversættelse (1988, s. 22), og hun fremlægger, at den perfekte oversættelse, som et resultat af ækvivalens mellem sprog, ikke eksisterer (ibid., s. 2).

Det er ikke umuligt at følge Snell-Hornbys tanker om ækvivalens som værende et historisk levn (ibid., s. 15), især set i lyset af den 'nyere' retning inden for oversættelsesteori, free translation, der fulgte i kølvandet på skopos-teorien i slutningen af 1980'erne, men som Kenny pointerer: "Catford's approach may have been criticized, but few alternatives have been put forward. The problem of pinning down the essential nature of equivalence seems to be related to the problem of pinning down the nature of linguistic meaning itself" (Kenny, 1998, s. 78). Heller ikke i dette speciale vil et endegyldigt svar på hvad ækvivalens er blive fremlagt, men for at kunne besvare problemformuleringen vælger jeg at tage det (i nogle kredse måske tvivlsomme) udgangspunkt, at ækvivalens som minimum eksisterer i teorien i en eller anden form. Som Pym argumenterer: "Equivalence, I think, is something that exists out in the world. It exists between you and your clients and your readers. It's a functional illusion that is necessary in order for translation and interpreting to work" (2009, Youtube-klip). Også Newman (1994) beskriver ækvivalens som "a commonsense term for describing the ideal relationship that a reader would expect to exist between an original and its translation" (som citeret i Kenny, 1998, s. 79). Newmans syn på ækvivalens falder fint i tråd med Pym's idé om, at ækvivalens er en nødvendig illusion, der er nødt til at eksistere hos modtageren af kildeteksten, for at der kan være tale om, at en oversættelse opfylder sin funktion som formidlingskanal.

Idéen om ækvivalens som en systemisk funktionel illusion understøtter mit valg af teoretisk standpunkt, da jeg antager, at uden idéen om, at en mening kan overføres mellem to sprog, er der ikke noget ideal at oversætte ud fra. Med andre ord kan man sige, at det ligeså meget er menneskers opfattelse af eksistensen af ækvivalens der definerer oversættelse, og hvad der forventes af en oversættelse, der skaber ækvivalens - eller forestillingen om ækvivalens - i en oversættelse, som det er selve ækvivalensen, der er til stede i praksis. Altså en idé eller et ideal om, at man godt kan have de samme værdier på tværs af sprog, som kan overføres til fuldstændig genkendelse for modtageren på målsproget gennem en oversættelse.

Dette ideal anser jeg som en teoretisk nødvendighed, når der er tale om juridisk oversættelse, da overførslen af mening, i min optik, er særlig vigtig inden for jura, især ved oversættelse af juridiske termer der i praksis ofte kræver kildetekstnær oversættelse (f.eks. i performative/deklarative tekster som kendelser eller kontrakter (Fokus Translatørerne, 2014, personlig kommunikation)), da disse har en direkte indflydelse på de mennesker eller virksomheder, de omhandler. Vigtigt er det dog at tilføje, at idealet om ækvivalens på tværs af sprog ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at der, i forbindelse med oversættelse, rent faktisk findes en term på målsproget, der er direkte sammenlignelig med en af kildesprogets termer, men at man via diverse oversættelsesstrategier (se Kapitel 6) kan skabe en forståelse af kildesprogets systembundne juridiske termer hos modtageren.

Til brug for dette speciale tages der således det teoretiske udgangspunkt, at ækvivalens, illusion eller ej, som minimum eksisterer i menneskers virkelighedsforståelse, at oversættelse er en overførsel af mening mellem to forskellige virkelighedsforståelser, og at ækvivalens er en definerende del af oversættelse.

2.2 Underparadigmer: natural & directional equivalence

I forlængelse af foregående afsnit vil jeg nu kommentere på og diskutere underparadigmerne natural og directional equivalence, som Pym diskuterer i sin bog *Exploring Translation Theories* (2010) og i artiklen *Natural and Directional Equivalence in Theories of Translation* (2007) med det formål, at indsnævre det teoretiske felt, som resten af specialet vil bevæge sig i.

Natural equivalence, eller 'naturlig ækvivalens', forudsætter, at et begreb kan oversættes fra kildesproget til målsproget og tilbage igen, uden at meningen ændrer sig. Altså forudsættes det, at der eksisterer et koncept bag begrebet, der er fuldstændig ens på de to sprog, der oversættes imellem (Pym, 2010, ss. 6-7). Det er blandt andet denne idé om fuldstændigt identiske koncepter på forskellige sprog, der er blevet kritiseret af strukturalistiske lingvister som Snell-Hornby, der mener, at sprog er verdenssyn, der påvirkes af hvert individuelt sprogs kultur, og at ækvivalens - ud fra tesen om, at ingen kulturer er ens - dermed er en teoretisk umulighed (ibid.). Det strukturalistiske synspunkt er således, at sprog er strukturer og dermed forskellige systemer, og fordi forskellige sprog deler virkeligheden op på hver sin måde, burde det ikke være muligt at oversætte en tekst udenfor dets eget sprogsystem/-struktur (ibid., s. 9-10). Ikke desto mindre vandt paradigmet omkring natural equivalence frem i løbet af det 20. århundrede, og teoretikere som Vinay & Darbelnet fremlagde oversættelsesstrategier (loan, calque, literal translation, transposition, modulation, correspondence og adaptation), hvis funktion var at skabe naturlig ækvivalens, hvis den ikke forekom, ja, naturligt (Pym, 2010, s. 13).

Hvad Pym dog argumenterer for - og som jeg finder interessant set i lyset af mit teoretiske standpunkt om ækvivalens som grundstenen i oversættelse - er, at disse strategier bevæger sig fra at

være kildesprogsorienterede til at være målsprogsorienterede (ibid.). Altså er det op til oversætteren selv at vurdere hvilken procedure, der vil være mest hensigtsmæssig at bruge set i forhold til måltekstens - og i relation til indeværende speciale, termens - funktion, men dog stadig ud fra det synspunkt at oversættelsen, hvis man oversætter tilbage igen, vil ende med den samme term. Men hvad så, hvis en 'back-translation' (ibid., s. 30) ikke ender med udgangstermen? Ifølge Pym er der i sådanne tilfælde ikke længere tale om natural equivalence, men derimod directional equivalence (ibid., s. 26).

Directional equivalence indebærer, at en oversættelse fungerer på asymmetrisk vis, dvs. at man som oversætter kan skabe ækvivalens, der er funktionel i én oversættelsesretning, men som ikke er givet ækvivalent, hvis man oversætter 'tilbage' til kildesproget (ibid.). Hvor natural equivalence omhandler sprogenes ideelle 'form' før der oversættes, handler directional equivalence derimod om, hvad oversætteren gør med denne 'form' (Pym, 2007, s. 271 og s. 278). Sættes dette i relation med Vinay & Darbelnets procedurer/strategier kan man tydeligt se overlappet mellem natural og directional equivalence, hvilket Pym da også argumenterer: "In all, Vinay and Darbelnet's strategies range from the highly directional at one end to the highly naturalistic at the other. They were thus able to recognize some kind of continuity across both kinds of equivalence" (2010, s. 14). Det er i mine øjne netop dette overlap mellem underparadigmerne, der gør ækvivalens til den interessante og komplekse størrelse, det er.

På grund af kompleksiteten vil jeg benytte mig af Pym's (2010) måde at skelne mellem de to underparadigmer:

"We will use the term "directional equivalence" to refer to all those *cases* where an equivalent is located on one side more than the other, at least to the extent that they forget to tell us about movements that could go either way. The term "natural equivalence" then refers to theories that *assume* the *possibility* of an equally balanced two-way movement" (s. 28, egne fremhævninger i kursiv).

Ud fra dette citat tolker jeg, at Pym primært bruger natural equivalence som et teoretisk udgangspunkt - et ideal eller en slags nulpunkt om man vil, som man i teorien kan måle ækvivalens ud fra - hvorimod hans brug af directional equivalence i citatet er mere åbent for fortolkning og efter min mening hælder i retning af oversætterens muligheder udi oversættelsesrelaterede handlinger, fordi han her taler om *cases*, altså reelle, virkelige tilfælde af directional equivalence, som jeg forstår det. Min forståelse kan siges bekræftet af Pym, der påpeger, at "[s]ome kinds of equivalence refer to what is done in a language prior to the intervention of the translator (hence the illusion of the natural); others refer to what translators can do in the language (hence the directionality of the result)" (2007, s. 278).

Så vidt en adskillelse af de to underparadigmer; men som Pym også fremhæver, så har de to alligevel noget tilfælles: "According to the criteria of both directionality and naturalness, you go from one language to the other, and the result is a translation if and when a relationship of equivalence is established on some level" (ibid.). Da specialets formål blandt andet er at diskutere juridiske oversættelsesstrategier med henblik på at opnå en acceptabel grad af forståelse hos modtageren af 'fra dansk til engelsk oversatte juridiske termer, der er delvist eller ikke ækvivalente med engelske termer inden for samme juridiske felt' (læs: en acceptabel og funktionel oversættelse), vil specialets referenceramme placere sig i denne overlapning - altså det område hvor natural equivalence anses som det teoretisk målbare udgangspunkt, men hvor strategier inden for det mere pragmatisk betonedede directional equivalence benyttes til at oversætte de systembundne termer.

2.3 (Funktionel) ækvivalens & juridisk oversættelse

For yderligere at kunne diskutere ækvivalens i relation til juridisk oversættelse, er det nødvendigt først at definere sidstnævnte. Ifølge Cao (2013) er juridisk oversættelse først og fremmest af teknisk art: "Legal translation is a type of specialist or technical translation, a translational activity that involves a special language use, that is, language in a legal context" (s. 415). De tekniske aspekter udgøres især af forskellene mellem forskellige retssystemer og -familier:

Unlike medicine, chemistry, computer science, and other disciplines of the exact sciences, law remains first and foremost a national phenomenon. Each national or municipal law, as it is called, constitutes an independent legal system with its own terminological apparatus and underlying conceptual structure, its own rules of classification, sources of law, methodological approaches, and socio-economic principles. [...] Due to differences in historical and cultural development, the elements of the source legal system cannot be simply transposed into the target legal system. As a result, the main challenge to the legal translator is the incongruency of legal systems (Šarčević, 1997, s. 13)

Dette gør sig også gældende mellem civil law og common law, der som to forskellige retsfamilier kan antages at have ganske forskellige undersystemer i retssystemerne, der alt andet lige vil vise sig en udfordring for den juridiske oversætter. Som Cao (2007b) bemærker, er sværhedsgraden i juridisk oversættelse da også direkte proportionel med den systemiske kløft mellem de berørte retssystemer: "In short, the degree of difficulty of legal translation is related to the degree of affinity of the legal systems and languages in question. [...] Generally speaking, the wider the 'system gap', the wider the legal language gap" (s. 31).

Går man fra det overordnede, tekstuelle niveau og ned på ordniveau er termer ikke en undtagelse, hvad angår det tekniske aspekt i juridisk oversættelse:

Legal terminology is the most visible and striking linguistic feature of legal language as a technical language, and it is also one of the major sources of difficulty in translating legal documents. [...] In translation, due to the systemic differences in law, many legal words in one language do not find ready equivalents in another, causing both linguistic and legal complications (Cao, 2007b, s. 53).

Dette bekræftes af Šarčević (1997):

...all legal systems contain a number of terms with no comparable counterparts or other legal systems or families. This is because the actual object, relationship, action, or procedure does not exist in other legal systems. System-bound terms [...] designate concepts and institutions peculiar to the legal reality of a specific system or related systems (Šarčević, s. 233).

Ud fra Cao og Šarčević's argumentation kan juridiske termer kan dermed siges at være en af de største udfordringer, hvis ikke den største, ved juridisk oversættelse. Hvad angår natural equivalence i forbindelse med oversættelse af juridiske termer, fremlægges det i Šarčević (1997) at "absolute one-to-one correspondence exists only in cases where the technical terms of a given discipline have been assigned the same definition in two or more languages" (s. 234), hvilket, hvis man tillægger ækvivalens den kvalitet, at to termer skal stemme absolut overens med hinanden på naturlig vis, virker til at være uopnåeligt inden for juridisk sprog qua termernes systembundethed.

På sin vis kan ideen om denne uopnåelighed sættes i relation til den førnævnte strukturalistiske tilgang til oversættelse, altså at (naturlig) ækvivalens er en teoretisk umulighed. At se på juridisk terminologi som værende påvirket af 'sproglige systemer' - som både Cao og Šarčević umiddelbart gør det - kan derfor siges at være en strukturalistisk tilgang til emnet, og derfor kan det virke selvmodsigende, når jeg i dette speciale taler om ækvivalens inden for oversættelse af juridiske termer, hvis de, som Šarčević påpeger "for the most part, [are] conceptually incongruent" (ibid., s. 232). Det bekræftes af Cao, der påpeger, at det er nyttesløst at lede efter 'absolutte' ækvivalente ved oversættelse af juridiske termer (2007b, s. 34). Så i relation til dette speciales formål, kan udgangspunktet om en form for naturlig ækvivalens derfor diskuteres. Trods det, finder jeg stadig det teoretiske udgangspunkt om ækvivalens som en nødvendig illusion for overførslen af mening mellem virkelighedsforståelser relevant i forbindelse med operationaliseringen af de i Kapitel 6 diskuterende oversættelsesstrategier. Yderligere finder jeg mit teoretiske udgangspunkt ifm. ækvivalens relevant i relation til den i Kapitel 3

og Kapitel 5 anvendte terminologiske metode. For som Snell-Hornby, trods sin kritiske tilgang til ækvivalens, dog også påpeger: "As far as terminological studies are concerned, equivalence has always remained a relevant factor" (1988, s. 106).

Her kommer det førnævnte overlap mellem natural equivalence og directional equivalence ind i billedet: Jeg leder i dette speciale ikke efter naturlige ækvivalente, men bruger derimod terminologisk metode til at undersøge ækvivalensforskellene mellem termer fra de danske og engelske sproglige (juridiske) systemer, med den funktionelle illusion om ækvivalens i modtagerens virkelighedsforståelse for at en oversættelse kan fungere som det teoretiske udgangspunkt. Paradigmet om directional equivalence vil jeg bruge som teoretisk udgangspunkt til diskussionen (se Kapitel 6) af, hvilke oversættelsesstrategier der er mest hensigtsmæssige at anvende for at opnå en ækvivalensbaseret forståelse af den oversatte term hos modtageren, og i forlængelse heraf en implicit funktionalitet i måletssystemet.

Med funktionalitet henvises der her til Šarčević's anbefaling om, at man som juridisk oversætter skal sætte sig for at finde det, hun kalder en functional equivalent på målsproget, altså en term der "designat[es] a concept or institution of the target legal system having the same function as a particular concept of the source legal system" (1997, s. 236). Jeg er enig med Šarčević i, at det, i hvert fald som udgangspunkt, er det mest hensigtsmæssige kort man som juridisk oversætter kan trække.

At identificere funktionelle ækvivalente er ifølge Šarčević dog kun første skridt i en kompleks beslutningstagningsproces for oversætteren. At finde frem til en funktionel ækvivalent er nemlig ikke ensbetydende med, at den egner sig til brug i en oversættelse (1997, s. 236). Som hun påpeger: "In fact, some functional equivalents can be misleading to the point that they encourage litigation. In order to determine the acceptability of a functional equivalent, translators must compare the target and source concepts to establish their degree of equivalence" (ibid.). Efter en sammenligning af de berørte termer, skal man som oversætter altså vurdere og beslutte, hvorvidt en term er acceptabel som funktionel ækvivalent, eller om en eller flere oversættelsesstrategier skal implementeres for at kunne opnå en acceptabel og funktionel oversættelse af termen. Før der kan blive tale om oversættelsesstrategier, skal det bestemmes om den udvalgte målsprogsterm er funktionel, og sammenligning af kilde- og målsprogstermen skal bestemme om den udvalgte term er brugbar. Til dette formål har Šarčević opstillet nogle ækvivalens kategorier som jeg vil redegøre for i det følgende.

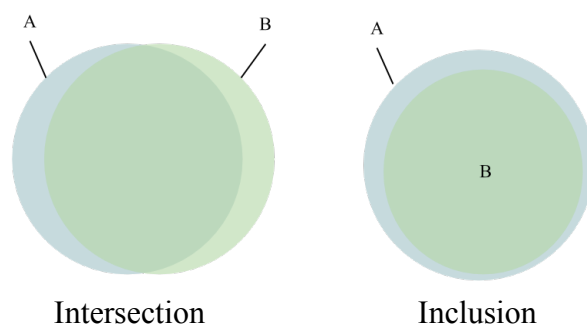
2.4 Šarčević's ækvivalens kategorier

Til bestemmelse af om en term har en funktionel ækvivalent på målsproget, anbefaler Šarčević (1997, s. 237) at man bruger metoder fra både terminologi (som videnskab) og komparativ ret - se hhv. Kapitel 3 og Kapitel 4 for mine metodiske valg og anvendelsen af dem. Efter Šarčević's såkaldte "conceptual

analysis”, som sammenligner begreberne, der ligger bag termene, kan man ud fra begrebernes ”constituent features or characteristics” bestemme graden af ækvivalens (ibid.). Disse karakteristika kan opdeles i to grupper; ”vital/necessary” og ”additional, possible, but not inevitable” (ibid.). Opdelingen af karakteristikaene synes umiddelbart i overensstemmelse med Madsens teori om karakteristiske træk, der også deles i to grupper, der benævnes ’adskillende’ og ’supplerende træk’ (disse bliver præsenteret yderligere i Kapitel 5). Šarčević’s metode, som i virkeligheden er en metode udviklet af Internationales Institut für Rechts- und Verwaltungssprache (ibid., s. 237-238), er kun beskrevet i grove træk, men det står alligevel klart, at den er højst sammenlignelig med mine terminologiske metodevalg, og jeg vil derfor ikke uddybe den yderligere, da der bliver redegjort for dem i Kapitel 5. I stedet vil jeg præsentere de ækvivalens kategorier, som Šarčević foreslår på baggrund af ovenstående conceptual analysis. Fordi de karakteristika Šarčević beskriver i sin conceptual analysis benævnes i et terminologisk lys (ibid.), og for at overskueliggøre præsentationen og diskussionen af terminologikapitlerne der følger efter dette kapitel, vælger jeg at bruge Madsens benævnelse karakteristiske træk (= constituent features or characteristics), samt adskillende (= vital/necessary) og supplerende (= additional, possible, but not inevitable) træk i resten af specialet.

2.4.1 Near equivalence

Når begreb A og B har alle adskillende træk og størstedelen af de supplerende træk til fælles (intersection), eller når begreb A har alle de samme træk som begreb B, og begreb B har alle adskillende træk og de fleste af de supplerende træk til fælles med begreb A (inclusion), er der tale om near equivalence. Ifølge Šarčević er dette den optimale ækvivalensgrad.

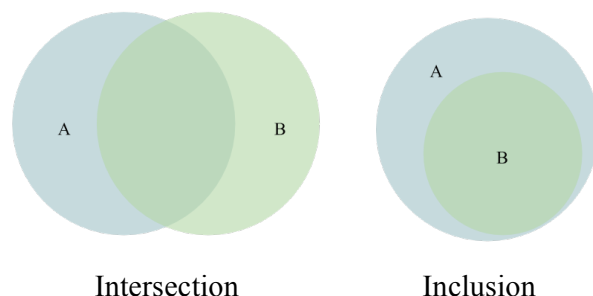

Figur 1. *Near Equivalence*. Efter Šarčević (1997, s. 238).

2.4.2 Partial equivalence

Ved størstedelen af tilfælde med funktionelle ækvivalente er der ifølge Šarčević tale om partial equivalence mellem begreber. Her har begreb A de fleste adskillende træk og nogle af de supplerende træk til fælles med begreb B (intersection), eller begreb A indeholder alle de samme karakteristiske træk

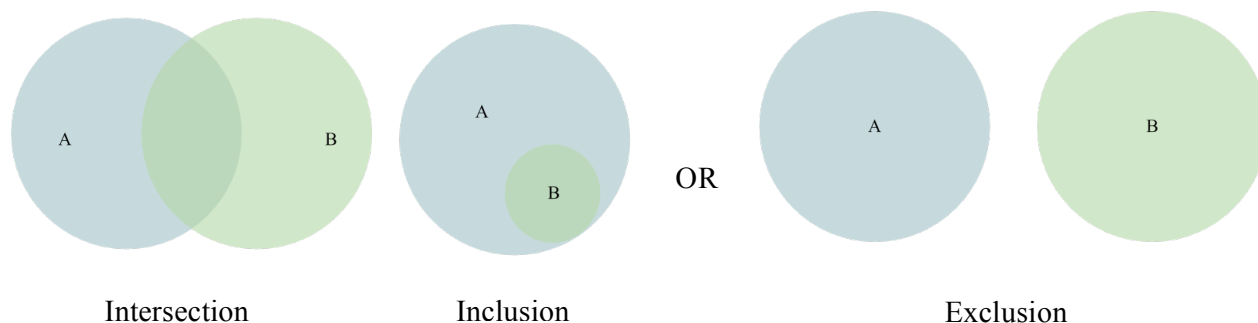
som begreb B, men begreb B har kun de fleste adskillende træk og nogle af de supplerende træk til fælles med begreb A (inclusion).

Figur 2. *Partial equivalence*. Efter Šarčević (1997, s. 238).

2.4.3 Non-equivalence

Hvis der kun er få eller ingen af de adskillende træk til fælles mellem begreb A og B (intersection), eller hvis begreb A indeholder alle de samme karakteristiske træk som begreb B, men begreb B kun indeholder få eller ingen af begreb A's adskillende træk (inclusion), er der tale om non-equivalence, idet der er så få træk til fælles, at der ikke længere kan være tale om en funktionel ækvivalent. Der er også tale om non-equivalence, hvis der på målsproget ikke findes et begreb, der har nogen træk til fælles med kildesprogsbegrebet. Her er der i så fald tale om exclusion.

Figur 2. *Non-equivalence*. Efter Šarčević (1997, s. 239).

2.5 Den acceptable grad af ækvivalens

Som beskrevet i Afsnit 2.3, er der ifølge Šarčević tale om en funktionel ækvivalent, hvis der er tale om near equivalence, men også i tilfælde af partial equivalence mellem begreber. Da det ikke umiddelbart er muligt at opstille et antal for *hvor* mange adskillige træk, der er "de fleste", vil jeg være særligt omhyggelig med at erklære en engelsk term for funktionel ækvivalent med en dansk, når og hvis ækvivalensgraden mellem to af mine udvalgte begreber kan kategoriseres som partial equivalence.

Yderligere skal tages i betragtning, at dette speciale tager udgangspunkt i juridisk oversættelse i en performativ/deklarativ kontekst, hvilket, ifølge min overbevisning, indebærer en ufravigelig respekt

for termens begrebsindhold og begrebsomfang (se Afsnit 3.1.1), hvorved Šarčevićs ækvivalens-kategorier kan frygtes at blive for brede til formålet med dette speciale. Som hun noterer: "Since terminological issues are one of the main sources of litigation, the success or failure of a text may depend on the choice of equivalents..." (ibid., s. 241). Alt dette tages i betragtning, når de udvalgte termer ækvivalens-kategoriseres i Kapitel 5 og oversættelsesstrategierne samt -forslag diskuteres i Kapitel 6.

2.6 Sammen drag

I dette kapitel er det teoretiske udgangspunkt for den terminologiske undersøgelse i de følgende kapitler blevet gennemgået. Det er blevet etableret, at der tages udgangspunkt i, at ækvivalens i teorien eksisterer mellem sprog (natural equivalence) og kan skabes via oversættelse (directional equivalence), og at oversættelse af systembundne juridiske termer er særligt udfordrende, hvad angår overførslen af mening. Ud fra dette paradigme er Šarčevićs ækvivalens-kategorier præsenteret til brug for ækvivalens-kategoriseringen i Kapitel 5, og den acceptable grad af ækvivalens set i min optik er blevet præsenteret og vil blive diskuteret yderligere i forlængelse med diskussionen af oversættelsesstrategier i Kapitel 6.

3. Terminologi I // Teori & Metode

I dette kapitel vil jeg gennemgå teori om termer samt deres begrebsindhold og begrebsomfang, og relationerne mellem disse vil blive gennemgået og herefter diskuteret i relation med juridiske termer. Slutteligt vil jeg præsentere den terminologiske arbejdsmetode, og hvordan den tilpasses specialet, samt hvordan jeg vil benytte mig af databaseprogrammet i-Term.

3.1 Termer, begrebsindhold & begrebsomfang

Termer, også kaldet fagudtryk, adskiller sig fra almensproglige ord ved, at de som regel kan defineres præcist ud fra deres afgrænsede betydning (Madsen, 1999, s. 13). Derudover er de fleste termer karakteriseret ved at være substantiver, og yderligere kan de opstilles i et begrebssystem (ibid.). En term kan også defineres som "et sprogligt tegn, som har en specifik betydning i et fagsprog" (ibid., s. 16). Med andre ord kan en term altså siges at være et tegn, der fungerer som 'etiket' på et specifikt fagligt indhold i en faglig kontekst.

Dette specifikke faglige indhold kan også betegnes som en terms intension, som ifølge Madsen er "de karakteristiske træk ved et begreb, som kan bruges til at bestemme, om nogle entiteter ude i virkeligheden falder ind under dette begreb" (ibid., s. 18). Madsen beskriver også intension som termens "begrebsindhold" (ibid.), der består af en mængde karakteristiske træk som "giver oplysninger om f.eks.

formål, funktion, konstruktion, bestanddele, placering og oprindelse” (ibid., s. 17). Disse karakteristiske træk er altså afgørende for fastlæggelsen af en terms begrebsindhold, og dermed dens definition (definitioner gennemgås i Kapitel 5).

Udover en terms intension, taler man også om en terms ekstension. Ekstensionen beskriver Madsen som: ”den mængde af entiteter i virkeligheden, som beskrives af en intension” (ibid., s. 18). Med andre ord er ekstensionen de faktiske forhold eller håndgribelige effekter som et begrebsindhold dækker over, også kaldet begrebsomfanget (ibid.).

Altså, kan det udledes, at en term fungerer som navnet, eller en ’etiket’ på et begreb; begrebet er karakteriseret af dets begrebsindhold (intension); og begrebsindholdet fungerer samtidig som en beskrivelse af de faktiske forhold i virkeligheden, altså begrebsomfanget (ekstensionen).

3.1.1 Den juridiske terms begrebsindhold

Madsen bruger begrebet ”cykelbremse” og dets såkaldte underbegreber hånd- og fodbremse i deres enkelhed som eksempel på, hvordan man bestemmer begrebsindholdet og -omfanget i en terminologisk analyse, med henblik på at kunne udpege en terms karakteristiske træk og herudfra danne en definition, som vil kunne adskille termen fra andre termer i samme fagsproglige kontekst (ibid., s. 21-22). Holder man sig til et begrebsfelt der omhandler noget håndgribeligt, inden for f.eks. teknik, er det min vurdering, at man forholdsvist enkelt vil kunne skabe præcise termer ud fra deres håndgribelige begrebsindhold- og omfang.

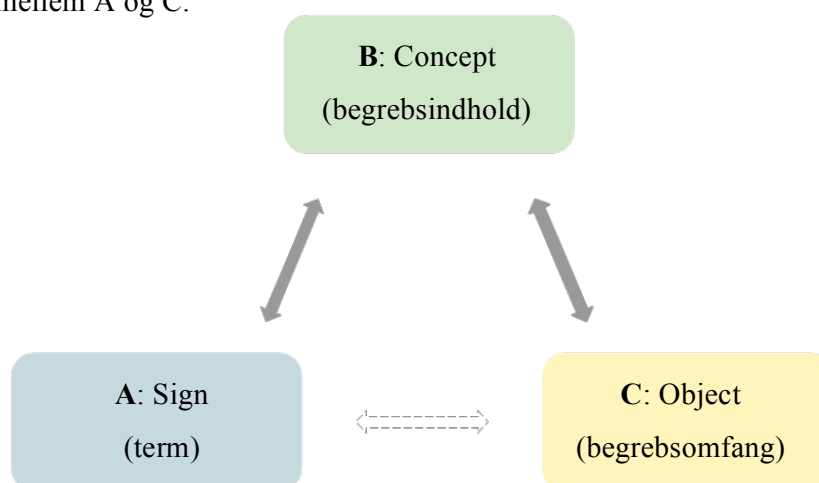
Bevæger man sig derimod ind i den juridiske verden og dens terminologier, vil man hurtigt opdage, at det ikke er ligeså enkelt at bestemme begrebsindholdet og -omfanget for de fleste juridiske begreber. Da begrebsomfanget, altså de faktiske forhold der er den juridiske virkelighed, i mange tilfælde ikke er enkelt opbygget som en cykel, men flettet ind i hinanden på kryds og tværs af lovgivning og retslige traditioner, bliver begrebsindholdet i juridiske termer alt andet lige mere komplekst.

Det kan således siges at være begrebsindholdets kompleksitet, man som oftest forbinder med kulturbundne termer i relation til oversættelse - altså at de kulturbestemte forskelle retssystemer imellem kommer til udtryk i de mere eller mindre abstrakte begrebsindhold - og deres karakteristiske træk - der knytter sig til juridiske termer (Šarčević, 1997, s. 231; Cao, 2007b, s. 54-55). Dette bekræftes af Madsen (1999):

De typer af karakteristiske træk, som er beskrevet i den terminologiske litteratur, er ofte træk, som er relevante inden for tekniske og naturvidenskabelige områder [...]. Når det drejer sig om andre områder, f.eks. juridiske og økonomiske, kan det være vanskeligere at bestemme, hvilken type træk, der er tale om (s. 52-53).

Ved terminologisk arbejde i forbindelse med juridisk sprog, vil udarbejdelsen af karakteristiske træk ud fra begrebsindhold og -omfang derfor alt andet lige være en større udfordring end ved andet terminologisk arbejde inden for en mere præcist defineret videnskab som f.eks. medicin. Det gør sig især gældende, når man tager juridisk sprogs ”vagueness” i betragtning (Cao, 2007a, s. 74), og det er da også denne vaghed omkring begrebsindholdet og -omfanget, der kan gøre visse juridiske termer så udfordrende at oversætte.

For at sætte denne vaghed i perspektiv, vil jeg bruge Šarčevićs diskussion af Odgen & Richards *Triangle of Signification* til at male et billede af begrebsindhold og -omfang for den juridiske term (1997, s. 230-231). Figur 4 viser min reproduktion af *Triangle of Signification*, som jeg har tilføjet Madsens ideer om begrebsindhold- og omfang (i parentes). I *Triangle of Signification* ses, at A har en direkte relation til B, ligesom der er en direkte relation mellem B og C. Yderligere findes der en indirekte relation mellem A og C.

Figur 4: *Triangle of Signification* (Odgen & Richard i Šarčević, 1997, s. 230), med Madsens betegnelser (1999, s. 18-22) i parentes. De grå pile repræsenterer en direkte relation, og den hvide pil repræsenterer en indirekte relation.

Ifølge Šarčević (ibid.), menes begrebsomfanget (C) ikke relevant for terminologer, idet terminologer primært ser på forholdet mellem A og B, hvilket bekræftes af Madsens terminologiske arbejdsmetode, hvori størstedelen af metoden da også beskæftiger sig med relationen mellem en term og dens karakteristiske træk, altså begrebsindholdet. Men netop når en terminologisk undersøgelse omhandler juridiske termer, er man nødt til i højere grad at fokusere på begrebsomfanget, idet det er selve objekterne, altså de faktiske forhold i et retssystem, der gør juridiske termer systembundne. Dette bekræftes af Šarčević, der påpeger, at ”...law is very much dependent on the triadic notion of reference” (ibid., s. 231), og de juridiske termer hvis begrebsindhold ikke har en ækvivalent på andre sprog på grund af et kulturbestemt begrebsomfang kalder Šarčević for ”system-bound terms” (ibid., s. 233).

For at kunne undersøge termer inden for virksomhedspant og floating charge med henblik på at etablere ækvivalensgraden mellem dem - og sidenhen fremsætte oversættelsesforslag - er det således afgørende, at både begrebsindholdet og -omfanget gennemgås grundigt. Til det formål vil jeg benytte Madsens terminologiske arbejdsmetode som redegjort for nedenfor.

3.2 Terminologisk metode

For at undersøge hvilke af Šarčevićs ækvivalens kategorier de i Kapitel 4 udvalgte begreber kan kategoriseres efter, benyttes den terminologiske arbejdsmetode som beskrevet af Madsen (1999, s. 124-130), dog med justeringer tilpasset specialet. Tilpasningen foretages, fordi Madsens formål med den terminologiske arbejdsmetode er udarbejdelse af en termdatabase, og da dette speciales formål er at undersøge og diskutere ækvivalens og oversættelsesstrategier, vil selve termdatabaseområdet blive mindre centralt for min undersøgelse. I Figur 5 ses Madsens terminologiske arbejdsmetode, og i parentes angives de til specialet tilføjede elementer. Tilføjelserne gennemgås i Afsnit 3.2.2 samt 3.2.3.

1. Forarbejde:

- afgrænsning af arbejdsområdet
- indsamling af dokumentationsmateriale og kontakt med fageksperter
- bedømmelse og udvælgelse af dokumentationsmateriale
- evt. efterjustering af afgrænsningen

2. Terminologisk arbejde:

parrallelt for begge sprog:

- identificering af termer og indsamling af oplysninger (komparativ analyse)
- systematisering (udarbejdelse af begrebssystemer)

efter registrering af terminologi på begge sprog

- sammenligning mellem de to sprogs begreber (definitioner og begrebssystemer)

3. Terminografisk arbejde

- udarbejdelse af (læservenlige) terminologiske enheder (til brug for ækvivalens kategorisering)

Figur 5. *Faser i terminologiarbejdet*. Tillempet efter Madsen (1999, s. 124). I parentes, de til specialet tilpassede elementer.

3.2.1 Forarbejde

Forarbejdet til den terminologiske undersøgelse i dette speciale, som fandt sted i de indledende faser af specialet, indebar adskillige afgrænsninger af emneområdet, hvilket korresponderer med Madsen: ”Efter indsamling af dokumentationsmaterialet og første gennemlæsning er det ofte hensigtsmæssigt at justere afgrænsningen. Det viser sig således meget ofte, at det er nødvendigt at vælge et mindre emneområde” (s. 126). Jeg måtte blandt andet afgrænse mig således, at virksomhedspant i forbindelse med konkurs ikke vil blive berørt, på trods af, at en stor del af virksomhedspant foregår i det insolvensretlige system - medtagelse af konkursrelaterede termer ville gøre begrebsfeltet for bredt til at kunne tilpasses specialets formål og begrænsning sideantalsmæssigt. Indsamling af dokumentationsmateriale, kontakt med fageksperter samt bedømmelse og udvælgelse af dokumentationsmateriale foregik i de indledende faser af tilblivelsen af dette speciale (se også Afsnit 1.5 og 1.7) og vil derfor ikke blive yderligere berørt.

3.2.2 Terminologisk arbejde & terminografisk arbejde

Disse to faser af det terminologiske arbejdsforløb vil blive tilpasset specialets formål (Afsnit 1.3). Identificering af termer og indsamling af oplysninger vil blive foretaget i den komparative analyse, som følger i næste kapitel, hvor metoden for denne også præsenteres. Ud fra den komparative analyse udvælges termer fra begge sprog hvorimellem det forventes, at der vil være partial eller non-equivalence, og disse vil blive sat i begrebssystemer, hvorudfra de overordnede forskelle i termernes begrebsindhold kan bestemmes. Dernæst udarbejdes definitionerne på de udvalgte termer i terminologiske enheder, hvorefter de vil blive sammenlignet og kategoriseret jf. Šarčevićs ækvivalens-kategorier. Metodeovervejelser relateret til det terminologiske og terminografiske arbejde, vil blive gennemgået og diskuteret efterhånden som de anvendes i Kapitel 5.

4. Komparativ analyse

I Kapitel 2 blev Šarčevićs ækvivalens-kategorier præsenteret, og præmissen for at bruge disse hensigtsmæssigt er grundig sammenligning af kilde- og målretssystemerne. Udover at Madsens terminologiske metode antyder, at man for at kunne identificere termer til en terminologisk undersøgelse først skal foretage en komparativ analyse, anbefaler også oversættelsesteoretikere at man udfører en sådan. Šarčević (1997, s. 235) og Engberg (2013, s. 11) påpeger begge, at juridiske oversættere er nødt til at implementere komparativ retsmetode for at kunne etablere om to termer er ækvivalente. Engberg argumenterer at ”translators and comparative lawyers definitely share interests as translators are also interested in ’interrelations between different legal systems’. Actually, insight into such interrelations is a prerequisite for translating legal texts” (ibid.). Šarčević (1997) argumenterer yderligere, at man ved

anvendelse af komparativ ret i sidste ende kan bestemme, om der findes functional equivalence mellem termer: ”Similarly, when searching for equivalents in the target legal system, translators should approach the matter as if they were solving a legal problem” (s. 235). Således vil jeg benytte mig af komparativ metode som beskrevet af Ole Lando i hans bog *Kort Indføring i Komparativ Ret* (2004).

4.1 Komparativ metode

Da jeg vil undersøge et forholdsvist afgrænset retsområde, vil den komparative analyse følge afgrænsningen, hvilket indebærer, at Landos retssammenligningsmetoder tilpasses specialet. Da dette kun har indflydelse på sammenligningens omfang, altså mængden af data der sammenlignes, vil selve fremgangsmetoden ikke blive påvirket.

For at få det generelle overblik over de to retssystemer udføres først en makrosammenligning, eller en generel sammenligning, som ”behandler retssystemernes opbygning” (Lando, 2004, s. 169). Her vil makrosammenligningen dog begrænse sig til de grundlæggende forskelle på den retshistorie, eller sædvane, der er relevant for de respektive danske og engelske regler for flydende pant.

Den afgrænsede makrosammenligning udgør dermed grundlaget for næste led i den komparative analyse, som er mikrosammenligningen, eller den specielle sammenligning (Lando, 2004, s. 169), som undersøger enkeltproblemer inden for et retssystem. Det er igennem mikrosammenligningen, at termerne til den terminologiske undersøgelse udvælges.

Ifølge Lando findes der forskellige metoder til at udføre mikro- og makrosammenligninger. Relevante for dette speciale er Länderberichtmetoden, hvor der redegøres samlet hvert retssystem for sig, og den analytiske metode, hvor systemernes holdning til hvert enkelt problem sammenlignes på skift (2004, s. 188), med andre ord en parallel sammenligning, der inkluderer hvert retssystems holdning til hvert specifikke punkt. Disse og udvælgelsen af dem vil blive gennemgået og begrundet i det følgende.

4.1.1 Länderberichtmetoden

Länderberichtmetoden er, ifølge Lando (2004), den mest hensigtsmæssige sammenligningsmetode at bruge, hvis der skal foretages en generel sammenligning (s. 188). Netop det generelle er grunden til, at denne metode vælges til sammenligningen af tilblivelseshistorierne bag virksomhedspant og floating charge, idet den foretages for at skabe et fundament og en overordnet forståelse af forskellene på flydende pant retssystemerne imellem, som mikrosammenligningen følgende baseres på; altså et overordnet overblik over bevæggrundene bag flydende pant og ikke en tilbundsående historisk retssammenligning. Derudover vælges Länderberichtmetoden til makrosammenligningen, fordi den er mest hensigtsmæssig at bruge, hvis: ”retssystemerne inden for det pågældende emne [er] vidt

forskellige” (ibid.). Länderbericht er dermed relevant for dette speciale, da der mellem dansk (civil law) og engelsk ret (common law) kan siges at være grundlæggende forskelle (Lando, 2004, s. 88). Disse grundlæggende forskelle forventes også at kunne findes i tilblivelseshistorierne bag dansk og engelsk flydende pant, idet virksomhedspant først blev indført i dansk lovgivning i 2006, inspireret af bl.a. floating charge (BET 1459, s. 90), som har eksisteret i mere end 150 år (Foscote, 2005; Armour, 2006).

4.1.2 Den analytiske metode

Denne inspiration og historiske forskel de to lande imellem har også indflydelse på valget af metode til mikrosammenligningen. I og med at virksomhedspant er delvist inspireret af Englands floating charge, er det højest forventeligt at der findes nogle ligheder mellem de to flydende pant-systemer, og dermed kan de to systemer siges at være beslægtede, på trods af at retssystemerne stammer fra forskellige retsfamilier. Ved sammenligning af beslægtede systemer, anbefaler Lando at benytte den analytiske metode (2004, s. 188-189), hvor systemerne sammenlignes nærmest parallelt, hvilket derfor er den metode, der lønner sig bedst, når termerne skal vælges, idet hver problemstilling bliver gennemgået samlet for hvert land, og man derfor kan sige at mindske risikoen for at overse forskelle, fordi sammenligningen foregår med forstørrelsesglas frem for en kikkert. Valget af den analytiske metode begrænser desuden gentagelser af eventuelle ligheder, som Länderberichtmetoden kan medføre (ibid.), og dermed er den analytiske metode også den mest økonomiske fremstillingsform.

4.1.3 Fremgangsmåde for den komparative analyse

Dermed er dispositionen for den komparative analyse som følger: Først gennemføres makrosammenligningen, hvor der redegøres for tilblivelseshistorierne for hhv. floating charge og virksomhedspant, efterfulgt af deres definitioner og generelle karakteristika med henblik på at påvise signifikante forskelle på dansk og engelsk ret i forhold til flydende pant og dermed skabe belæg for mikrosammenligningen. Dernæst mikrosammenlignes de udvalgte sammenligningspunkter jf. BET 1459 en ad gangen for begge retssystemer. For hvert sammenligningspunkt konkluderes der på forskellene, og de termer inden for hvilke begrebsindhold der synes signifikante forskelle udvælges til den terminologiske undersøgelse.

Det skal desuden noteres, at jeg som skabelon til udvælgelse af sammenligningspunkter i mikrosammenligningen, har ladet mig inspirere af rapportstrukturerne i *Justitsministeriets Betænkning nr. 1459 om Virksomhedspant* og *Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Rapport af 4. juni 2002 om Virksomhedspant*. Da begge er udfærdiget af eksperter på området, og da jeg ikke er i besiddelse af en uddannelse inden for jura, men samtidig søger at afdække forskellene inden for virksomhedspant og floating charge, kulturbundne og terminologiske, så præcist som muligt, finder jeg det akademisk forsvarligt. Det understreges ydermere, at afgrænsningen for dette speciale, og dermed også for den

komparative metode, bundet i et terminologisk og oversættelsesmæssigt perspektiv, og at Landos retssammenligningsmetoder alene bruges som retningslinje for sammenligningen af flydende pant Danmark og England i mellem.

4.2 England: tilblivelseshistorien for floating charge

Pantsætning af aktiver som sikkerhedsstillelse for lån har eksisteret i England siden middelalderen (Tomlinson, 2013). I begyndelsen af pantsætningens udvikling betød retspraksis, at en debitor ikke kunne tvinges til at betale en gæld med "his body or liberty" (Tomlinson, 2013), og derfor kunne en kreditor kun kræve sin debtors personlige aktiver som opfyldelse af lånet, idet debtors land af retten som regel blev opfattet som tilhørende adelen (ibid., s. 79). I slutningen af det 13. århundrede vedtog det nyoprettede parlament dog en såkaldt statute, der tillod en kreditor enten at kræve sin debitor fængslet eller kræve at overtage ejerskabet af debtors personlige aktiver som betaling for et lån, der ikke var blevet indfriet (ibid., s. 80-81). Sidstnævnte viste sig at blive den mest anvendte metode (ibid., s. 81), og pantsætning af materielle aktiver som sikkerhedsstillelse ved lån blev siden en integreret del af det engelske handels- og erhvervsliv.

Under den engelske industrialisering i 1800-tallet, hvor produktionen og væksten boomed, voksede virksomheders behov for kapitalrejsning via låntagning sig så stor, at den traditionelle pantsætning i fastlåste aktiver ikke længere var tilstrækkelig (Foscote, 2005, afs. 95). Især de iværksættervirksomheder der var født af industrialiseringen havde brug for alternative lånemuligheder, idet deres aktiver primært bestod af råstoffer, varer under fremstilling, varelager og varegæld, der var under konstant forandring - såkaldte "circulating assets" (ibid.), eller omsætningsformue, - og disse var ikke forenelige med traditionel pantsætning. I midten af 1860'erne opstod imidlertid en innovativ anordning, der gav selskaber mulighed for at udstede obligationer, der var sikret af et pant, der dækkede "hele virksomhedens foretagende" (Armour, 2006, s. 3, egen oversættelse). Dette pant var inspireret af en bestemmelse i Company Clauses Act fra 1845, der tillod jernbaneselskaber at udtage et mortgage på "hele virksomhedens foretagende" (ibid.). Få år senere, i 1862, banede House of Lords' afgørelse i *Holroyd v Marshall*-sagen vejen for, at panthaver måtte tage imod pantsætters omsætningsformue som sikkerhedsstillelse ved lån (Lord Foscote, 2005).

Virksomhederne var ikke længe om at udnytte, at denne nye form for pantsætning var blevet en del af engelske case law. I løbet af 1870'erne udviklede den sig til at blive en accepteret kapitalrejsningsmetode, og i 1880 dukkede de første annoncer for udbydelse af selskabsobligationer der var beskyttet af floating charges op i *The Times* (Armour, 2006). Udbredelsen af den nye flydende sikkerhedsstillelse voksede, og i slutningen af 1800-tallet var floating charge blevet "common place" (ibid., s. 5), "firmly established and in regular use" (Foscote, 2005, afs. 97).

4.2.1 Floating charge i domspraksis & lovgivning

Som Lord Foscote beskriver det, var floating charge et resultat af equity lawyers og judges' imødekommelse af det nyopståede behov for kapitalrejsning via låntagning (2005, afs. 97), og dermed var det gennem case law, at floating charge indledningsvist blev udviklet. Dette bekræftes af, at der, udover førnævnte Holroyd v Marshall-sag fra 1862, findes eksempler fra case law² fra 1870'erne, i hvilke floating charge, om end på et tidligt udviklingsstadium, diskuteres og afgøres.

Der skulle gå over et årti før parlamentet vedtog et lovindgreb, statute, med forbindelse til floating charge. Det skete i 1897 i Preferential Payments in Bankruptcy Amendment Act, hvor ansatte i en belånt virksomhed og "Crown creditors" (statslige kreditorer) blev privilegerede kreditorer og fik fortrinsret til den belånte virksomheds konkursbo foran en eller flere floating charge-kreditorer (ibid., afs. 98). Dette indgreb, samt et lignende der angik simple kreditorer, består i dag med meget få ændringer i paragraf 40 og 175 i Insolvency Act 1986. Flere lovindgreb fulgte i kølvandet på ovenstående, bl.a. Companies Act 1900 gennem hvilket der indførtes offentlig registrering af floating charge (og alle andre former for charge), som i dag findes i paragraf 395 og 396 i Companies Act (CA) (ibid.).

Der gennemførtes flere statutes omkring floating charges i det tyvende århundrede, hvoraf de fleste er gennemført på baggrund af konkurssituationer. Man kan ud fra dette udlede at floating charge-ordningen på sin vis 'passer sig selv', og at det først er i situationer, der kan ændre på gældsforholdet mellem debitor og kreditor - f.eks. hvor en debitor ikke kan indfri sit lån og må erklære sig konkurs - at retssager opstår og skaber grobund for domspraksis og lovindgreb på området. Derfor giver det også god mening, at det primært kun er i konkursrelaterede statutes eller cases man finder floating charge, og hvad det indebærer, diskuteret og beskrevet i detaljer.

4.2.2 Floating charge - definition

Noget særligt interessant ved tilblivelseshistorien bag floating charge, set i et terminologisk perspektiv, er, at selv om floating charge forholdsvis hurtigt blev adopteret af engelske virksomheder og blev en del af både case law og statutes, blev en decideret, og præcis, definition³ af pantet ikke etableret, fordi floating charge blev opfattet som værende selvforklarende i dets ordlyd (Foscote, afs. 98), jf. min beskrivelse i foregående afsnit af floating charge som noget, der 'passer sig selv'. Dog kunne man i de første eksempler på floating charge brugt i praksis finde udtrykkelige paragraffer i pantsætningskontrakterne, der gav den pantgivende virksomhed frie hænder til at handle med de

² In re Panama New Zealand and Australian Royal Mail Co (1870), In re Florence Land and Public Works Co (1878), In re Colonial Trusts Corporation (1879) og Moor v Anglo-Italian Bank (1879). Kilde: Lord Foscote, 2005, afs. 96.

³ Betydningen af korrekte definitioner inden for terminologi gennemgås i sammenhæng med diskussionen af den relevante metode i Afsnit 5.3.

pantsatte aktiver indtil indtrædelsen af en fremtidig hændelse som f.eks. virksomhedens ophør eller konkurs (Armour, 2006). Dermed var disse paragraffer de tidligste eksempler på noget der kunne minde om en definition af floating charge, men idet de ikke har været offentlige (registrering af floating charges blev først indført i 1900 (Foscote, 2005)), kan man argumentere for, at deres indflydelse på en accepteret/officiel definition på floating charge har været temmelig lille. Første gang floating charge ses brugt i retspraksis (Swarbrick, 2012), er i sagen *In re Colonial Trusts Corporation* (1879), hvor Lord Justice, Sir George Jessel beskriver den nye sikkerhedsstilling som ”a floating security”, hvilket ifølge Foscote indebar:

(1) a charge on the chargor company’s assets, or a specified class of assets, present and future and (2) the right of the chargor company to continue to use the charged assets for the time being owned by it and to dispose of them for its normal business purposes until the occurrence of some particular future event (2005, afs. 96).

Jessels beskrivelse kan siges at være det første forsøg på at definere floating charge, og flere forsøg på en definition fulgte i kølvandet på denne. Den klassiske og ofte, måske endda mest, af retten citerede definition (Foscote, 2005, afs. 99), er den der blev givet af Lord Justice, Mark Romer i sagen *Yorkshire Woolcombers Association* i 1903, der beskrev en charge som værende floating, hvis:

(1) [I]t is a charge on a class of assets of a company present and future; (2) if that class is one which, in the ordinary course of the business of the company, would be changing from time to time; and (3) if you find that by the charge it is contemplated that, until some further step is taken by or on behalf of those interested in the charge, the company may carry on its business in the ordinary way as far as concerns the particular class of assets I am dealing with (Foscote, 2005, afs. 99).

Her er det dog vigtigt at notere sig, at Romer indledte denne definition, med at afskrive sig at give ”an *exact* definition of the term ’floating charge’” (ibid., egen fremhævnings), og dermed er hans definition kun en definition i kraft af andre lords’ benyttelse af den. Siden Romers såkaldte definition har flere Lord Justices forsøgt sig med en definition ved at stille floating charge op mod specific security eller specific charge, men trods disse er floating charge aldrig forsøgt endeligt defineret i en statute (Foscote, 2005). Det seneste eksempel på en forsøgt definition skal findes i 2005 i sagen *National Westminster Bank plc v. Spectrum Plus Limited & Others* (Foscote, afs. 111), hvor Lord of Justice, Sir Scott Foscote når frem til følgende:

In my opinion, the essential characteristic of a floating charge, the characteristic that distinguishes it from a fixed charge, is that the asset subject to the charge is not finally

appropriated as a security for the payment of the debt until the occurrence of some future event. In the meantime the chargor is left free to use the charged asset and to remove it from the security (2005).

Idet både Lord Foscote og Lord Romers 'definitioner' af floating charge kan siges at være forsigtige estimater på, hvordan man kan definere floating charge, og Lord Jessels første definition blev givet på floating security og ikke charge, kan det dermed udledes, at floating charge per definition ikke er klart defineret i hverken case law eller statutes. Dette stemmer også overens med Šarčevićs notits om at "although legislation is the primary source of [...] definitions, the number of statutory definitions is relatively small" (1997, s. 240). Hvordan manglen på en klar definition kan påvirke den terminologiske undersøgelse vil blive undersøgt i sammenhæng med denne i Kapitel 5.

4.3 Danmark: tilblivelseshistorien for virksomhedspant

I Danmark har pantsætning siden 1200-tallet været en måde, hvorpå man kunne rejse kapital ved at stille en genstand som sikkerhed for et lån (Jørgensen, Hansen & Den Store Danske, 2013). Håndpant i løsøre og fast ejendom var den første form for pantsætning, hvilket indebærer, at kreditor tog den pantsatte genstand i besiddelse mod at give et lån til debitor, og hvor debitor først fik besiddelse over den pantsatte genstand, når lånet blev indfriet (ibid.).

I løbet af 1500- og 1600-tallet blev underpant i fast ejendom, hvor debitor forblev i besiddelse af sin ejendom og kunne gøre brug af den uagtet at den var stillet som pant for et lån, indført i dansk ret efter romerretlig påvirkning (ibid.). I 1632 blev tinglysning af underpantsætning i fast ejendom indført og sikrede, at pantsætter kunne fortsætte med at benytte den pantsatte ejendom samtidig med, at kreditor fik stillet sikkerhed og blev en privilegeret kreditor; altså en kreditor med fortrinsret til ejendommen i tilfælde af debtors manglende indfrielse af lånet (ibid.). I 1700-tallet blev underpant i løsøre en del af dansk retspraksis, dog forudsat at pantet blev tinglyst, og i 1841 blev 'almindelig pant' - "pant i alt hvad debitor ejer eller fremtidig måtte eje" (ibid.) - indført i dansk lovgivning. Almindelig pant, der også gik under navnet 'generalhypotek' (ibid.) eller 'generalpant', blev dog ophævet allerede i 1858 (Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, 2002, s. 70). Generalpant kan siges at være det tætteste dansk ret er kommet på et flydende pant før indførelsen af virksomhedspant, og siden 1858 har danske virksomheder således haft begrænsede muligheder når det gjaldt kapitalrejsning via pantsætning, idet de hidtidige pantsætningsformer - primært håndpant og underpant - krævede at de pantsatte genstande skulle være individualiserede for at pantsætningen kunne have gyldighed for omverdenen (Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, 2002, s. 9-10). Desuden var der forbud mod generalpant (TL § 47 a) med få

undtagelser som bl.a. høstpant (TL § 37, stk. 1) og tilbehørspant (TL § 47 b, stk. 2), hvilket yderligere har besværliggjort pantsætning for danske virksomheder.

I 2002 udfærdigede Erhvervs- og Selskabsstyrelsen imidlertid en rapport, i hvilken det blev anbefalet, at der indførtes et flydende pant, et virksomhedspant, som skulle ”give virksomheder nemmere adgang til at finansiere deres omsætningsaktiver og derved et bredere grundlag for at skaffe kapital” (ibid., s. 6). Blandt andet på baggrund af dette, nedsatte det daværende Justitsministerium i 2003 et udvalg om virksomhedspant, og i 2005 kunne udvalget offentliggøre BET 1459, i hvilken et forslag til en ordning om virksomhedspant inspireret af blandt andet floating charge, via tilføjelser til bl.a. tinglysningsloven, var udarbejdet (Øe & Spangaard, 2007).

4.3.1 Virksomhedspant i domspraksis & lovgivning

Det daværende Justitsministerium afstod fra at lave en samlet lov om virksomhedspant, og der blev i stedet foretaget ændringer i fem love: tinglysningsloven, konkursloven, tinglysningsafgiftsloven, retsplejeloven og høstpanteloven (Bang-Pedersen et al., 2008). Da virksomhedspant trådte i kraft d. 1. januar 2006 var det således primært tinglysningsloven og konkursloven der var blevet foretaget ændringer i. Fordi jeg har afgrænset mig fra at medtage konkurslovgivningen omkring virksomhedspant, og da ændringerne i retsplejeloven, høstpanteloven og tinglysningsafgiftsloven ikke er relevante for dette speciale, vil de ikke blive berørt yderligere. Ligeså er domspraksis på området begrænset, og de få sager der er blevet ført omhandler virksomhedspant i forbindelse med konkurs, og derfor vil domspraksis i forhold til virksomhedspant ikke blive yderligere berørt.

I tinglysningsloven blev der indsat fire nye paragraffer, § 47 c-f. § 47 f bestemmer reglerne for virksomhedspant i forbindelse med tidshorisonterne under en konkurs og vil derfor ikke blive yderligere kommenteret. § 47 c-e bestemmer reglerne for virksomhedspant og fordringspant - eksempelvis hvem der kan give et virksomhedspant, eller hvilke aktiver der kan indgå i et virksomhedspant. I 2013 blev tinglysningsloven ændret, således at virksomhedspant også kan oprettes med et ejerpantebrev, udover skadesløsbrevet, og registrerede motorkøretøjer blev en del af den aktivmasse, der kan underpantesættes. Derudover blev en ny paragraf tilføjet, § 47 g, der bestemmer reglerne omkring ejerpantebreve i forbindelse med virksomhedspant.

Ud fra ovenstående kan det konstateres, at virksomhedspant i kraft af sin lovgivning er et resultat af konstrueret lovgivning der er fremsat og vedtaget på baggrund af et grundigt, undersøgende forarbejde.

4.3.2 Virksomhedspant - definition

Det kan dermed forventes, at virksomhedspant som term er blevet klart defineret både i forarbejdet og i selve lovgivningen. Således bliver virksomhedspantordningen møjsommeligt gennemgået og defineret i

BET 1459, der er en rapport på knap 400 sider, og i § 47 c-g er alt dette kogt ned og præciseret. Derudover er virksomhedspant også klart defineret af adskillige advokatfirmaer (i netartikler udgivet i kølvandet på den nye lovgivning) og til særdeleshed i bogen *Virksomhedspant* fra 2008, der er skrevet af Bang-Pedersen og Rammeskov med flere - alle en del af Justitsministeriets udvalg om virksomhedspant bag BET 1459. Hvad der af gode grunde ikke er beskrevet i bogen, er lovændringerne om virksomhedspant der blev foretaget i 2013, men disse er også klart defineret i lovgivningen og af diverse advokatfirmaer (Bek, 2013, Rödstenen, 2013). Altså kan det slutes at virksomhedspantordningen og de termer den omfatter er klart definerede.

Udover de lovtekniske definitioner bliver virksomhedspant også grundlæggende karakteriseret som et flydende pant (Bang-Pedersen et al., 2008; Bek 2013; Selskabsadvokaterne 2006), hvilket gør sig gældende på tre måder. For det første, kan virksomhedspant siges at være tidsmæssigt flydende, idet det omfatter alt, hvad virksomheden ejer nu og fremtidigt erhverver (Selskabsadvokaterne, 2006). Altså, pantet er ikke tidsbegrænset af levetiden for et specifikt pantsat aktiv, f.eks. et samleband i en fabriksvirksomhed, der har en begrænset levetid. For det andet, er pantsætningen ikke i vejen for, at virksomheden "udskiller aktiver, bortset fra fordringer, ifølge regelmæssig drift af virksomheden" (TL § 47 c, stk. 1). Det vil sige, at virksomheden kan pantsætte aktiver, f.eks. et varelager, fra hvilket der løbende bliver solgt varer, uden at virksomheden skal opfylde pantet til panthaver. Pantsætningen på de nu solgte varer flytter sig automatisk over på de tilbageværende varer og de nye varer, der er kommet ind på lageret. Ved denne proces opnår panthaver (f.eks. virksomhedens bank) ikke alene en sikkerhed for lånet til virksomheden i de aktiver, der er pantsat, men virksomheden, eller pantsætter, kan fortsætte den almindelige, daglige drift af virksomheden og undgå det omfattende administrative arbejde, der medfølger pantsætning af specifikke, individualiserede aktiver, der, indtil virksomhedspantets indførelse, var virksomheders eneste mulighed for at rejse kapital via pantsætning (Selskabsadvokaterne, 2006). Dermed blev der med virksomhedspant gjort op med betingelsen om, "at den omfattede genstand var nøje og præcist beskrevet så den kunne identificeres, hvis der skulle ske tvangssalg" (Lundstrøm & Toxværd, 2005). Endelig kan virksomhedspants karakter beskrives som flydende, idet der også kan stiftes pant i "ikke-håndgribelige aktiver" (Selskabsadvokaterne, 2006), f.eks. i form af goodwill eller immaterielle rettigheder, såsom patenter.

4.4 Opsamling på makrosammenligning

I både England og Danmark har pantsætning af aktiver som sikkerhedsstillelse for et lån eksisteret siden middelalderen. Under den engelske industrialisering i sidste halvdel af 1800-tallet opstår floating charge ud fra et behov om udvidet kapitalrejsning via låntagning. Floating charge blev hurtigt en del af case law og dernæst statutes, men er, trods næsten 160 års historie, ikke blevet endegyldigt defineret af det

engelske retssystem. Det danske virksomhedspant derimod er klart defineret i både lovgivningen og forarbejdet til lovgivningen, hvilket kan siges at være et resultat af, at virksomhedspant er lovgivning, der er konstrueret på baggrund af en politisk beslutning.

Som det følger af makrosammenligningen, er der signifikant forskel på tilblivelseshistorierne bag virksomhedspant og floating charge. Dette flugter med min forudsætning om, at der findes forskelle mellem dansk og engelsk ret i forbindelse med flydende pant, hvilket dermed udgør fundamentet for mikrosammenligningen.

4.5 Mikrosammenligning

Som nævnt i Afsnit 4.1.3, vil sammenligningspunkterne være inspireret af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rapport fra 2002 og BET 1459. Hver sammenligning afrundes med en kort kommentar, hvor det indikeres, om der er forskel på dansk og engelsk ret og relevante termer til brug for den terminologiske undersøgelse udvælges og begrundes.

4.5.1 Virksomhedspant

Ifølge dansk ret kan virksomhedspant omfatte følgende aktiver:

(1) Simple fordringer hidrørende fra salg af varer og tjenesteydelser, (2) Lagre af råvarer, halvfabrikata og færdigvarer, (3) De i § 42 c nævnte køretøjer, som ikke er og aldrig har været registreret i Centralregistret for Motorkøretøjer eller i et tilsvarende udenlandsk register (4) Driftsinventar og driftsmateriel, (5) Drivmidler og andre hjælpestoffer, (6) Besætning, (7) Goodwill, domænenavne og rettigheder, (8) De i § 42 c nævnte køretøjer, som er eller har været registreret i Køretøjsregistret eller i et tilsvarende udenlandsk register, såfremt pantsætteren driver erhvervsvirksomhed med køb og salg af køretøjer (TL § 47 c, stk. 3).

Ifølge Bang-Pedersen et al. omfatter et virksomhedspant alt eller intet i den forstand, at man på virksomhedspantebrevet afkrydser de aktiver, man ønsker at tage pant i, og dermed er det ikke muligt at tage pant i en delmængde inden for en aktivkategori (2008, s. 37). Derudover omfatter panteretten også ”erstatnings- og forsikringssummer, der træder i stedet for det pantsatte” (ibid. s. 38). Det er i TL § 47 c, stk. 4 også bestemt, hvilke aktiver et virksomhedspant ikke kan omfatte:

(1) Aktiver omfattet af en tinglyst panteret i medfør af § 37, uanset hvornår panteretten i den faste ejendom er tinglyst, (2) Aktiver, der kan omfattes af en panteret i en andel i en andelsboligforening i medfør af § 42 j, stk. 4, (3) Inventar og varelager omfattet af § 71, stk. 3, i lov om apoteksvirksomhed, (4) De i § 42 c nævnte køretøjer, der er fritaget for

registrering, (5) Skibe med en bruttotonnage på 5 eller derover og aktiver, der kan omfattes af en panteret i skibe i medfør af sølovens § 28 og § 47, og (6) Luftfartøjer og aktiver, der kan omfattes af en panteret i luftfartøjer i medfør af §§ 1, 22, og 24 i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer (TL § 47 c, stk. 4).

Derudover er "...bl.a. fast ejendom, andelsboliger og visse EU-retlige immaterielle rettigheder" (Bang-Pedersen et al., 2008, s. 37) ikke omfattet af virksomhedspant. Altså er virksomhedspant, og de aktiver man kan pantsætte, klart afgrænsede.

I England derimod kan et floating charge dække "the whole of the company's assets and undertakings" (Burne, 1997, s. 90), altså hele selskabets foretagende, inklusiv fast ejendom (BET 1459, s. 85), men det pantsættende selskab kan også vælge kun at pantsætte dele af sine aktiver (ibid.; Kelly et. al., 2005, s. 335; Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, 2002, s. 52). Desuden findes der et såkaldt composite charge, der er et kombinationspant bestående af både floating og fixed charge (French et al., 2013, s. 322).

Der synes således ingen specifikke begrænsninger for, hvad en virksomhed kan pantsætte med floating charge som sikkerhed, og dermed adskiller de engelske regler sig betydeligt fra de danske regler, som i sammenligning med floating charge indeholder visse begrænsninger, hvad angår hvilke aktiver en virksomhed må pantsætte. Altså kan det antages, at der findes en betydelig forskel på begrebsindholdet for termene 'virksomhedspant' og 'floating charge', og de udvælges derfor til den terminologiske undersøgelse. Desuden udvælges termene 'charge' og 'fixed charge' til den del af den terminologiske undersøgelse, der angår udarbejdelsen af det engelske begrebssystem, idet jeg mener at tilstedeværelsen af de to termer i begrebssystemet giver en bedre forståelse af det engelske floating charge-system som helhed.

4.5.2 Fordringspant

Efter dansk ret er der, udover virksomhedspant, også mulighed for at oprette et fordringspant. Et fordringspant er et flydende pant i virksomhedens udestående og fremtidige simple fordringer hidrørende fra salg af varer og tjenesteydelser (Bang-Pedersen et al., 2008). Dette betyder, at indehaveren af en erhvervsvirksomhed kan opnå pant i sin såkaldte debitorportefølje, dvs. den liste over kunder virksomheden har givet kredit, altså virksomhedens skyldnere, og som den dermed har et udestående med. Fordringspantet er flydende i den forstand, at virksomhedens udestående fordringer på tidspunktet for pantets stiftelse bliver omfattet i det, indtil de er betalt/indfriet, og at fremtidige fordringer omfattes af fordringspantet, efterhånden som de stiftes ved salg af varer m.v. på kredit (ibid.). Der gælder de samme regler for fordringspant som for virksomhedspant, hvad angår hvem der kan være panthaver og pantsætter, og hvordan fordringspant registreres (se Afsnit 4.5.5).

Idet floating charge kan dække hele virksomhedens foretagende, inklusive fordringer (BET 1459, s. 85), kan fordringspant ikke siges at have en sammenlignelig pendant i England, og derfor udvælges 'fordringspant' til den terminologiske undersøgelse.

4.5.3 Pantsætter

I Danmark er det indehaveren af en erhvervsvirksomhed, der kan stille et virksomheds- eller fordringspant (TL § 47 c, stk. 1; TL § 47 d, stk. 1). Dette betyder, at det er den juridiske ejer af erhvervsvirksomheden (Bang-Pedersen et al., 2008), der ved anvendelse af et skadesløsbrev eller ejer-pantebrev (kun virksomhedspant) kan underpantsette, hvad virksomheden ejer og fremtidigt erhverver (TL § 47 c, stk. 1; TL § 47 d, stk. 1). Ifølge (Bang-Pedersen et al., 2008) er det "kun erhvervsvirksomheder, der kan anvende reglerne om virksomhedspant" (s. 35), og det er "uden betydning, om erhvervsvirksomheden er personligt ejet eller drives i selskabsform" (ibid., s. 36).

I England er floating charge "available only to companies" (Company Law Solutions Limited, n.d.), hvilket vil sige, at det kun er "virksomheder etableret i selskabsform," som har mulighed for at oprette floating charge (BET 1459, s. 85). Det er dog værd at bemærke, at man kan stifte et selskab med begrænset hæftelse (Private Limited Company) for £ 1 (ibid.).

Det synes dermed lige tilgængeligt i begge lande som virksomhed at oprette et flydende pant, og de tilhørende termer 'pantsætter' og 'chargor' synes da også umiddelbart ækvivalente. Dog skal nævnes, at disse termer også bruges i mange andre pantsætningssammenhænge (f.eks. pantsætning af løsøre eller fast ejendom i privat regi). På trods af at det primært er 'pantsætter' og 'chargor', der benyttes i mit dokumentationsmateriale, er det tydeligt at disse termers begrebsindhold er mere specifikt på baggrund af den kontekst de findes i, end hvis man tager termene ud af deres kontekst. Derfor bliver det interessant, når den danske term 'pantsætter' specificeres med præfikset 'virksomheds-', så termen kommer til at hedde 'virksomhedspantsætter' - en term der blandt andet bruges af Justitsministeriet (2013). Da der i Afsnit 4.5.1 viste sig en tydelig forskel på begrebsindholdet for virksomhedspant og floating charge, kan man antage, at 'virksomhedspantsætter' ikke har en direkte ækvivalent term på engelsk. Dette bekræftes af, at der i mit dokumentationsmateriale ikke findes et præfiks til 'chargor' på samme måde som ovenfor beskrevet. Derfor udvælges termene 'virksomhedspantsætter' og 'chargor' til den terminologiske undersøgelse.

Specificeringen af en term via et præfiks, bør i princippet også gøre sig gældende for fordringspant, og termen 'fordringspantsetter' optræder da også i Bang-Pedersen et al. (2008, s. 94). Det er dog min vurdering, at denne term bruges i langt mindre grad end 'virksomhedspantsetter' og at 'pantsætter' samt konteksten benyttes i stedet, men 'fordringspantsetter' udvælges alligevel til den

terminologiske undersøgelse på grund af termens umiddelbart specifikke begrebsindhold, der ikke forventes at have en ækvivalent på engelsk.

4.5.4 Panthaver

Ifølge Betænkning 1459, er der i Danmark ikke sat nogen almindelige begrænsninger for, hvem der kan ”modtage sikkerhed i form af et virksomhedspant” (s. 146) eller fordringspant. Derudover må panthaver ikke være nærstående⁴ til pantsætter, da et virksomheds- eller fordringspant mellem disse da vil være uden gyldig virkning (TL § 47 e).

I England kan enhver virksomhed være panthaver hvad angår company charge (BET 1459, s. 85), som er et kombinationspant, hvor pantsætter benytter sig af både fixed og floating charges til at stille sikkerhed for et lån (ibid., s. 84). Da floating charge sjældent oprettes alene (Company Law Solutions Limited, n.d.), synes det forsvarligt at antage, at det samme, altså at enhver virksomhed kan være panthaver, gælder for floating charge. Som oftest kan det forventes at være banker eller andre finansielt tunge virksomheder, der er mest sandsynlige som panthavere.

Der synes således ikke at være nævneværdig forskel på, hvem der må være panthaver i forbindelse med virksomhedspant eller floating charge. Dog kan der, som i tilfældet med ’pantsætter’ (se foregående afsnit) påvises en begrebsindholdsmæssig forskel på de bredere benyttede termer ’panthaver’ og ’chargee’, og den mere specifikke term ’virksomhedspanthaver’ (som brugt af Justitsministeriet, 2013 og SKAT, 2014e), der dog er mindre benyttet i mit dokumentationsmateriale end ’panthaver’, men mere interessant set i et terminologisk lys. Det samme gælder for termen ’fordringspanthaver’ (som f.eks. bruges i Bang-Pedersen et al., 2008, s. 90 og SKAT, 2014c), og derfor udvælges de begge til den terminologiske analyse. Derudover udvælges termen ’chargee’ også til den terminologiske undersøgelse

4.5.5 Registrering

Før et virksomheds- eller fordringspant er gyldigt, skal det ’sikres’, således at panthaver har fortrinsret til fyldestgørelse i pantet, og pantsætters kreditorer bliver informeret om pantet. Sikringsakten for virksomhedspant er tinglysning. Tinglysningen foregår ved, at indehaveren af en erhvervsvirksomhed anvender et skadesløsbrev (se afsnit 4.5.5.1) eller et ejerpantebrev (se afsnit 4.5.5.2) og tinglyser det i

⁴ Nærstående er i Konkurslovens § 2 defineret som: ”ægtefæller, slægtninge i op- og nedstigende linjer, søskende, de nævnte personers ægtefæller og andre personer, der har stået hinanden særlig nær; et selskab og en person, såfremt personen eller dennes nærstående direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af selskabets kapital; to selskaber, såfremt det ene eller dets nærstående direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af det andet selskabs kapital, eller såfremt en væsentlig del af begge selskabers kapital direkte eller indirekte ejes af samme person eller selskab eller af indbyrdes nærstående personer eller selskaber; andre personer, selskaber eller organisationer, som har tilsvarende interessefællesskab som under nr. 2 eller 3 angivet.”

Bil- og Personbogen ved Aarhus Ret (herfra refereret til som 'personbogen'). Indehaveren af erhvervsvirksomheden bruger virksomhedens cvr-nummer til registreringen i personbogen, og hvis virksomheden er en enkeltmandsvirksomhed, bruges indehaverens cpr-nummer (Bang-Pedersen et al., 2008). Det er ikke tilladt at oprette både virksomheds- og fordringspant på samme blad i personbogen (TL § 47 e, stk 2).

Ifølge engelsk ret (Companies Act 2006, section 870), er en charge, floating som fixed, kun gyldig, hvis den registreres hos Companies House inden for 21 dage efter den er oprettet. Companies House er den instans, hvor alle selskaber og deres gældsforpligtelser er registreret (Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, 2002, s. 53). Ved registrering af floating eller fixed charges skal der bruges to typer dokumenter: statement of particulars og charge instrument (se afsnit 4.5.5.4).

Dermed er det i begge tilfælde publicitet, der bestemmer gyldigheden af det flydende pant, men på selve registreringsdokumenterne kan der anvises forskelle, hvilket vil blive gennemgået nedenfor.

4.5.5.1 Skadesløsbrev

Skadesløsbrevet må ikke overdrages og er på sin vis begrænset, idet et skadesløsbrev kun må udstedes til en enkelt kreditor, f.eks. en bank i bytte for en kassekredit, og skadesløsbrevet skal angive et maksimumbeløb, som der pantsættes for (SKAT, 2014c). Ifølge Bang-Pedersen et al., bliver et skadesløsbrev desuden anset for værende ugyldigt eller uden retsvirkning, hvis det er udstedt til pantsætters nærstående (2008, s. 18).

4.5.5.2 Ejerpantebrev

Et ejerpantebrev adskiller sig fra et skadesløsbrev ved at ejeren af det aktiv der pantsættes pantsætter det til sig selv. Det vil sige, at det pantsatte aktivs ejer erklærer at have en fordring mod sig selv, og dermed står vedkommende både som kreditor og debitor på ejerpantebrevet (SKAT, 2014b). Ejerpantebrevet kan derefter pantsættes til flere reelle kreditorer, eller overdrages, og giver dermed større fleksibilitet end skadesløsbrevet (Kromann-Reumert, 2013).

4.5.5.3 Virksomhedspantebrev & fordringspantebrev

Da både skadesløsbreve og ejerpantebreve kan bruges til registrering af andre typer pantsætning end virksomheds- og fordringspant (f.eks. kassekredit, boliglån eller alskyldserklæring) (SKAT 2014b; Skat 2014c), er de mere specifikke termer 'virksomhedspantebrev' (Bang-Pedersen et al., 2008, s. 57) og 'fordringspantebrev' (SKAT 2014a) opstået. Et virksomhedspantebrev er et skadesløs- eller ejerpantebrev, der bruges til oprettelse af et virksomhedspant, og et fordringspantebrev er et skadesløsbrev, der bruges til oprettelse af et fordringspant. Disse termer, der er opstået i forbindelse med den nye lovgivning, er interessante at undersøge, da deres begrebsindhold kan antages at være mere specifikt end

'skadesløsbrev' og 'ejerpantebrev', der også bruges i andre pantsætningssammenhænge end virksomhedspant.

4.5.5.4 Charge instrument & (section 859D) statement of particulars

I april 2013 indførtes en lovændring af CA, så registrering af charges hos Companies House blev den samme for alle virksomheder i England og Skotland, og al registrering blev gjort elektronisk (Chadney, Mackay, & Nevin, 2013). Efter denne lovændring registrerer man floating charge ved at udfylde et standardiseret dokument, (section 859D) statement of particulars, i hvilket man kan krydse bokse af og skrive detaljerne på de aktiver, man stiller som sikkerhed, og vedhæfter charge instrument - det skriftlige dokument, der indeholder selve aftalen mellem pantsætter og pantthaver (CA § 860, stk. 1; Companies House, n.d.), såfremt et sådant er oprettet.

4.5.5.5 Opsamling på dokumenter til brug for registrering

Ud fra de foregående afsnit i mikroanalysen kan man antage, at der på grund af forskellene mellem virksomheds- samt fordringspant og floating charge derfor også findes forskelle på begrebsindholdet mellem termene 'virksomhedspantebrev' og 'fordringspantebrev' set i forhold til 'charge instrument' og '(section 859D) statement of particulars'. Derfor udvælges alle fire termer til den terminologiske undersøgelse. Desuden udvælges 'ejerpantebrev' og 'skadesløsbrev' til den terminologiske undersøgelse, da de er specifikke for dansk lovgivning, og derfor ikke forventes at have ækvivalente på engelsk.

4.5.6 Frysning

Hvis pantsætter begiver sig ind i det insolvensretlige system, sker der en frysning af virksomheds- eller fordringspantet (Bang-Pedersen et al., 2008, s. 18). Ved frysningen ophører pantet med at være flydende, hvilket betyder at pantet ikke kan omfatte aktiver erhvervet efter pantsætters indtræden i det insolvensretlige system (Spanggaard & Øe, 2007, s. 28).

Efter engelske regler sker der "crystallisation af floating charge" i det øjeblik "a future event" som beskrevet af pantsætter og pantthaver i charge instrument indtræder (French et al., 2013, s. 325). Dette kan være ved konkursbegæring, opløsningsbegæring eller et i charge instrument fastsat tidspunkt (BET 1459, s. 86). Efter frysningen bliver de aktiver der ellers var omfattet af det flydende pant omfattet af et specificeret pant, eller fixed charge (French et al., 2013, s. 325).

Ligheden mellem frysning og crystallisation er slående, og de kan siges at være overensstemmende med hinanden, hvis man ser bort fra (konkurs)processen, der følger efter frysningstidspunktet, hvilket dette speciale ikke berører. Trods den umiddelbare ækvivalens mellem frysning og crystallisation udvælges frysning alligevel til den terminologiske undersøgelse. Det sker på

baggrund af, at der i *Juridisk Ordbog* (Frandsen, 2009; ibid. 2007) ikke findes opslag i forbindelse med 'frysning'. Kun den termiske betydning af 'frysning' og 'crystallisation' - altså vandkrystaller og nedfrysning - vises, når de slås op⁵. Heller ikke hvis man udvider søgningen og slår 'frysning af flydende pant' eller 'crystallisation of (a) floating charge' op, findes der nogen oversættelsesforslag. Hvad baggrunden for disse manglende opslag er, kan man kun gisne om, men jeg udvælger termen 'frysning' til den terminologiske undersøgelse, for at undersøge, om der kan være tale om et tilfælde af near equivalence, som ifølge tidligere diskussioner af ækvivalens og systembundne juridiske termer, må kunne siges at høre til de mere usædvanlige tilfælde.

4.6 Opsamling på komparativ analyse

Makrosammenligningen viste, at floating charge er opstået på baggrund af et behov i industrialiseringens erhvervsliv, og er siden blevet 'slebet til' i det engelske common law-system gennem de sidste 160 år og frem til i dag. Virksomhedspant derimod er ny, konstrueret lovgivning baseret på grundigt forarbejde.

Derudover kan det fra makroanalysen slutes, at de historiske baggrunde taget i betragtning også er betydelig forskel på hvor klare definitioner der findes på virksomhedspant og floating charge. Førstnævnte er, måske i kraft af sin regulerede natur, mere detaljeret beskrevet i lovforslag og lovgivning end floating charge, hvilket udgør et andet aspekt, der er værd at medtage i den terminologiske undersøgelse og den følgende diskussion af oversættelsesstrategier.

For det tredje er det ud fra mikrosammenligningen højst antageligt, at idet virksomhedspant er mere reguleret og begrænset end floating charge, er det givet, at der i det specialet afgrænsede begrebsfelt for virksomhedspant findes termer, der ikke er fuldstændigt sammenlignelige med termer fra floating charge-begrebsfeltet.

På trods af at virksomhedspant til dels er inspireret af floating charge, og de to typer flydende pant kan ligne hinanden på overfladen, viser mikrosammenligningen, at de to alligevel adskiller sig så meget fra hinanden på nogle områder, at der er grundlag for at foretage en terminologisk undersøgelse af de udvalgte termer og områder inden for hvilke, der ikke er fuld overensstemmelse.

⁵ Her er der selvfølgelig tale om de andre af Gyldendals Ordbøger, som jeg har adgang til via CBS' bibliotek.

5. Terminologi II // Teori, Metode & Analyse

I dette kapitel redegøres først for karakteristiske træk, definitioner samt begrebssystemerne og relationsarterne i dem, og hvordan de tilpasses specialets formål, derefter præsenteres de to begrebssystemer udarbejdet ud fra udvalgte termer, og til sidst præsenteres de terminologiske enheder, hvori definitionerne på de udvalgte termer er udarbejdet, og ud fra disse vil termernes ækvivalens blive diskuteret og kategoriseret en for en.

5.1 Karakteristiske træk

For på mest hensigtsmæssig vis at kunne kategorisere de udvalgte termer ud fra Šarčevićs ækvivalens kategorier, kræver det korrekt udarbejdede definitioner (se afsnit 5.2) på de udvalgte termer. Til det formål er det nødvendigt at kende de træk, der karakteriserer begrebsindholdet.

Som nævnt i afsnit 2.4 kan karakteristiske træk ifølge både Madsen (1999, s. 52) og Šarčević (1997, s. 237) inddeles i adskillende og supplerende træk. De adskillende træk er de træk ”som adskiller to sideordnede begreber fra hinanden, og som derfor skal fremgå af definitionerne for de pågældende begreber” (ibid.). De fleste typer af karakteristiske træk der nævnes i terminologisk litteratur er ifølge Madsen (ibid., s. 53) meget generelle (f.eks. formål, funktionsmåde), men i sammenhæng med terminologisk arbejde inden for det juridiske område, skal der bruges meget specifikke typer af træk (ibid.), hvilket jeg forventer er tilfældet for begrebssystemerne for virksomhedspant og floating charge.

Supplerende træk, eller ”ikke-adskillende træk”, er ikke nødvendige for at definere et begrebsindhold og bør heller ikke indgå i definitionen, idet de blot er ekstra oplysninger, der relaterer sig til begrebet (ibid., 52). Madsen noterer dog, at supplerende træk kan hjælpe modtageren til at forstå et begreb, og i Šarčevićs ækvivalens kategorier spiller supplerende træk også en rolle i forhold til hvilken type ækvivalens, der er tale om. Derfor vil jeg om nødvendigt tage supplerende træk i brug til en definition. Er det tilfældet, vil det blive noteret i kommentarfeltet til den berørte term. Udgangspunktet er dog så vidt muligt at undgå det, da man må antage, at det kan gøre definitionen uklar.

5.2 Begrebssystemer & relationstyper

Når man arbejder i begrebssystemer, skal de forskellige begreber relateres til hinanden med henblik på at identificere de karakteristiske træk. Der findes ifølge Madsen fire typer relationer: del-helhedsrelationer, temporale relationer, type-relationer og, såkaldte, andre relationer (s. 21-27). De to første relationstyper har ikke været relevante for dette speciale, og jeg vil derfor ikke komme yderligere ind på dem.

Type-relationer er karakteriserede ved at "der består en generisk relation mellem over- og underbegreber, hvor underbegreber er typer af et overbegreb" (Madsen, 1999, s. 21). Dette indebærer, at karakteristiske træk nedarves fra overbegreb til underbegreb og er i begrebssystemerne betegnet ved en grøn linje mellem begreberne. Ser man eksempelvis på det danske begrebssystem, kan man se, at 'flydende pant' er overbegrebet for hhv. 'virksomhedspant' og 'fordringspant'. Det nedarvede træk fra overbegrebet 'flydende pant' kan ses i definitionen på underbegrebet, f.eks. virksomhedspant: "*flydende pant* der dækker de i § 47...".

Andre relationer (som i begrebssystemerne er betegnet af de sorte linjer med pile), er de relationer som er sjældnere end de tre andre og ikke lige så klart definerede. Af disse har jeg benyttet mig af transmissionsrelationen og den kausale relation.

Transmissionsrelationen betegner en relation mellem en afsender og en modtager og ses f.eks. mellem virksomhedspantsætter og virksomhedspanthaver. Selv om der ikke er tale om en ensrettet relation, men måske rettere en gensidig relation mellem de begreber, hvor jeg benytter mig af transmissionsrelationen, finder jeg den alligevel som den mest anvendelige til at beskrive relationen mellem disse begreber.

Den kausale relation betegner "en relation mellem begreber, der refererer til årsag og virkning" (ibid., s. 26). Denne type relation ses f.eks. mellem 'floating charge' og 'fixed charge', hvor 'floating charge' efter crystallisation bliver til en 'fixed charge'.

Transmissionsrelationen og den kausale relation er ifølge Madsen ikke de mest optimale til udarbejdelse af begrebssystemer (ibid., 27), og dermed definitioner, men da juridiske termer som før nævnt kan være uklare i deres begrebsindhold og relationerne mellem dem ikke er lige så håndgribelige som mellem en cykel og dens bremses, anser jeg disse relationer som værende de mest valide til dette speciales formål.

5.3 Definitioner

For at kunne ækvivalenskategoriisere de udvalgte termer på den mest hensigtsmæssige måde, vurderer jeg, at det kræver en omhyggelig udarbejdelse af definitionerne på dem. Det gør jeg på baggrund af Madsen, der påpeger, at det er nødvendigt for terminologen:

...at bestemme hvilke træk der karakteriserer et begreb, således at det kan placeres korrekt i forhold til andre begreber i et begrebssystem og dermed adskilles fra disse. Udarbejdelse af definitioner for både dansk og fremmedsprog er endvidere en forudsætning for, at terminologen kan vurdere, om begreber på forskellige sprog er identiske (ækvivalente) eller ej (1999, s. 74).

Man kan således argumentere, at udarbejdelsen af definitioner er særligt relevant i dette speciale. Også Rey påpeger definitionens betydning for en terms adskillelse fra andre termer (og ud fra denne adskillelse kan ækvivalens bestemmes):

At the conceptual level, for a word to be called 'term', it must be distinguishable from all others as an item in a group, i.e. in a terminology. The only means of expressing this *system of reciprocal differences* is the operation called definition (Rey, 1995, s. 40-41, egen fremhævning).

I min optik, er det at kunne definere en term særligt relevant når det kommer til juridiske termer og deres begrebsindhold, qua deres nationale og systemiske natur, og især i forbindelse med oversættelse. Derfor vil jeg være omhyggelig ved udarbejdelsen af definitionerne på de udvalgte begreber. Dette sker sideløbende med udarbejdelsen af begrebssystemerne, hvori begrebernes indbyrdes relationer og karakteristiske træk bestemmes.

5.3.1 Definitionsmetode

Der findes flere forskellige metoder til udarbejdelse af definitioner (Madsen, 1999, s. 76-88). Madsen anbefaler analysemetoden, ”som bygger på en analyse af begrebets karakteristiske træk” (ibid., s. 76), og herunder vil jeg benytte mig af indholdsdefinitioner. Analysemetoden inkluderer også to andre typer definitioner - omfangsdefinitioner og bestanddelsdefinitioner - men da de består i opremsning af hhv. underbegreber og bestanddele af overbegrebet - hvilket er udmærket i relation til f.eks. et begrebssystem baseret på en cykels bestanddele - finder jeg dem uanvendelige til definition af mine udvalgte juridiske begreber, da deres begrebsindhold alt andet lige er mere komplekse end en cykels.

Indholdsdefinitioner derimod vurderer jeg som de mest relevante for specialet. Indholdsdefinitioner består ”i anførelse af nærmeste overbegreb og derefter de træk, som adskiller det pågældende begreb fra sideordnede begreber” (ibid.). Selvom Madsen noterer, at indholdsdefinitioner kræver et overbegreb qua f.eks. en typerelation, og der i mine begrebssystemer er en del begreber, der ikke har et overbegreb på grund af overtallet af transmissions- og kausale relationer, vurderer jeg alligevel, at indholdsdefinitioner er den mest hensigtsmæssige metode at bruge, da:

...der ikke kan herske nogen tvivl om, at indholdsdefinitioner [...] er langt at foretrække, og at denne definitionsmetode måske nok kan betegnes som den eneste rigtige definitionsmetode. Kun vha. denne metode får man forståelse for en terms betydning, hvilket bl.a. giver mulighed for at konstatere, om to begreber på forskellige sprog er ækvivalente (ibid., s. 82).

For at være sikker på at kunne udarbejde korrekte definitioner til brug for ækvivalens kategoriseringen, vil begreberne uden typerelationer - og derfor uden overbegreb - få et konstrueret nedarvet træk, som er præcist, men enkelt, afgrænset i forhold til konteksten, så det ikke kan påvirke udarbejdelsen af definitionerne negativt. Eksempelvis har begrebet 'virksomhedspantsætter' det konstruerede nedarvede træk 'låntager'.

5.3.2 Regler for udarbejdelse af definitioner

Madsen opstiller nogle generelle regler for udformningen af definitioner i en terminologisk undersøgelse, som man ifølge hende bør overholde. Disse regler er som følger:

1. Definitioner skal være korte og enkle (s. 88), klare (s. 91), dækkende (s. 92-93) og præcise (s. 95). Dette betyder, at en definition ikke må indeholde unødvendig information, termer som ikke kan forudsættes bekendt, definitionen må ikke være for snæver eller for bred og må ikke indeholde vurderende eller sammenlignende oplysninger.
2. Definitioner skal tage hensyn til målgruppen (s. 89-90).
3. Begrænset anvendelsesområde skal anføres (s. 91).
4. Definitionerne skal være gensidigt afstemt (s. 92). Begreberne skal således afgrænses klart i forhold til hinanden og må ikke være indbyrdes modsigende.
5. Cirkeldefinitioner skal undgås (s. 93). Et begreb må ikke defineres direkte eller indirekte ved begrebet selv (f.eks. cykelbremse: bremse på en cykel).
6. Definitioner må ikke være 'negative' (s. 95). Et begreb må ikke defineres ud fra, hvad det ikke dækker (1999, s. 88-95).

Jeg vil så vidt muligt forsøge at efterleve disse regler i mit terminologiske arbejde, men da juridiske begreber kan være svære at definere qua deres ofte uklare begrebsindhold (Cao, 2007b; Šarčević, 1997), forventer jeg, at der vil opstå situationer, hvor jeg må se mig nødsaget til at omgå en eller flere af disse regler. Er det tilfældet, vil det blive noteret i den berørte terms kommentarfelt i de udarbejdede enheder.

5.4 Databasesystemet i-Term som det bruges i specialet

Til brug for udarbejdelsen af de terminologiske enheder, benyttes i-Term, som er et databasesystem der bliver udbudt af DANTERMcentret på Copenhagen Business School. Jeg har valgt at anvende i-Term, fordi jeg allerede har arbejdet med i-Term gennem valgfaget Terminologi & Termbaser og er derfor øvet i at benytte programmet og dets funktioner. Udviklet af Madsen, hvis terminologiske metode jeg benytter mig af, har i-Term også den fordel, at man kan tilpasse systemet til sit terminologiske formål

ved hjælp af til- og fravalg af felter, der bliver vist i de terminologiske enheder. Idet jeg har tilpasset den terminologiske metode specialets formål, vil min brug af i-Term ligeledes blive tilpasset:

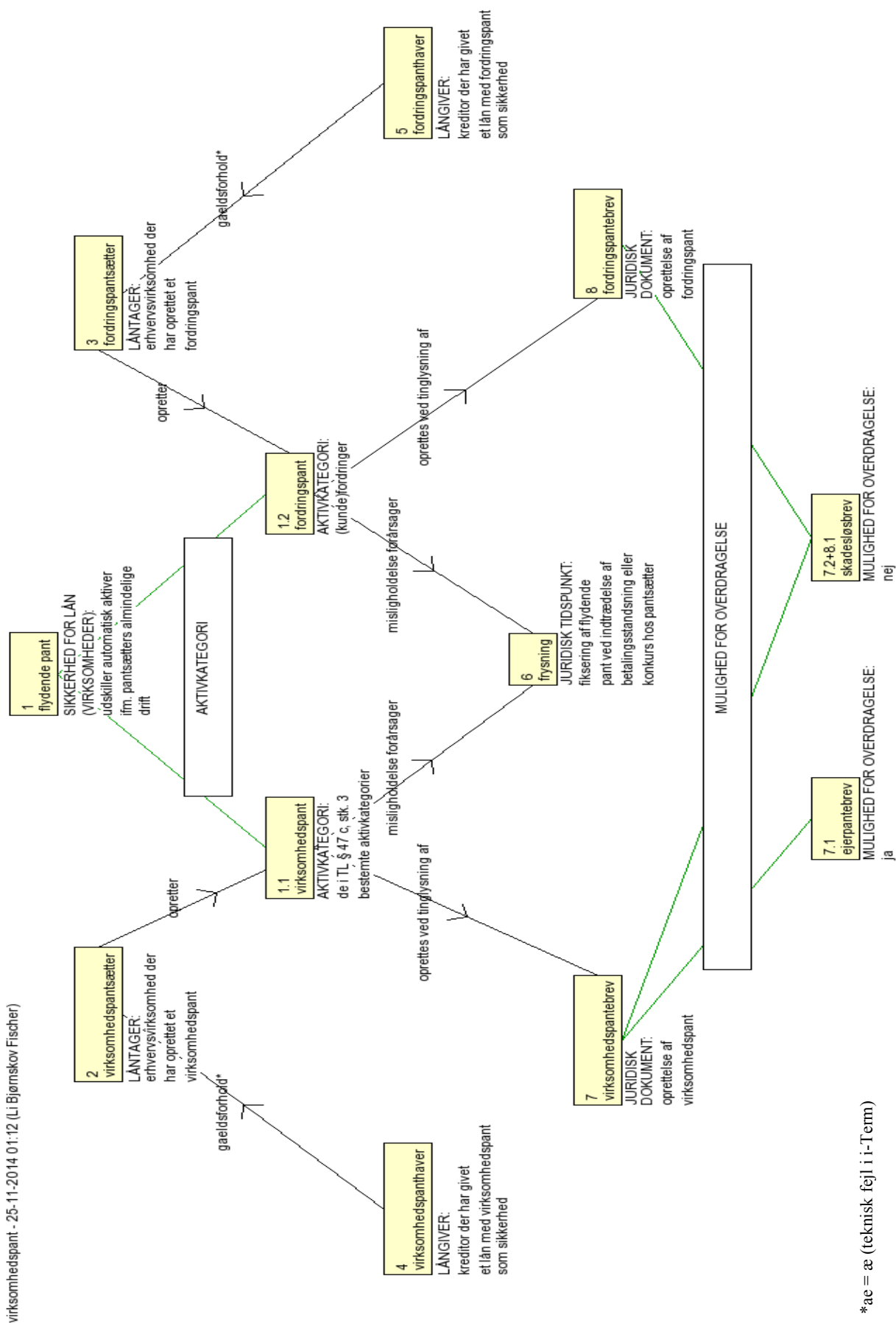
Som regel vil målet med en terminologisk undersøgelse være oprettelsen af en termdatabase, hvor alle informationer (inklusive eventuelle kommentarer om ækvivalensforhold og oversættelsesforslag, samt begrebsID, oprettelsestidspunkt, URL'er etc.) om de medtagne begreber er opstillet i terminologiske artikler, der overføres til, ofte lange, alfabetiske lister, som man som læser er henvist til at tygge sig igennem for at få indblik i de undersøgte termer. I min optik er sådanne lister, hvor al information er medtaget, uhensigtsmæssigt tunge, og jeg har derfor valgt at sortere nogle af disse informationer fra og 'lette udtrykket' på mine terminologiske enheder som de præsenteres i specialet, da det ikke har indflydelse på min ækvivalenskategorisering og efterfølgende diskussion af oversættelsesstrategierne (de komplette alfabetiske lister findes i hhv. Bilag B og Bilag C).

Desuden skal det noteres, at man som oftest kobler en terminologisk enhed på ét sprog med dens 'tilhørende' artikel på det andet sprog, når man benytter i-Term i oversættelsesøjemed (Madsen, 2012). Jeg har dog valgt ikke at koble artiklerne i selve i-Term, da det er min opfattelse, at det på forhånd vil låse diskussionen af ækvivalenskategoriseringen og den efterfølgende diskussion af oversættelsesstrategierne på en uhensigtsmæssig måde qua mit formål med specialet. Derfor vil de terminologiske enheder udelukkende blive brugt til sammenligning af begreberne med det formål at ækvivalens-kategorisere dem.

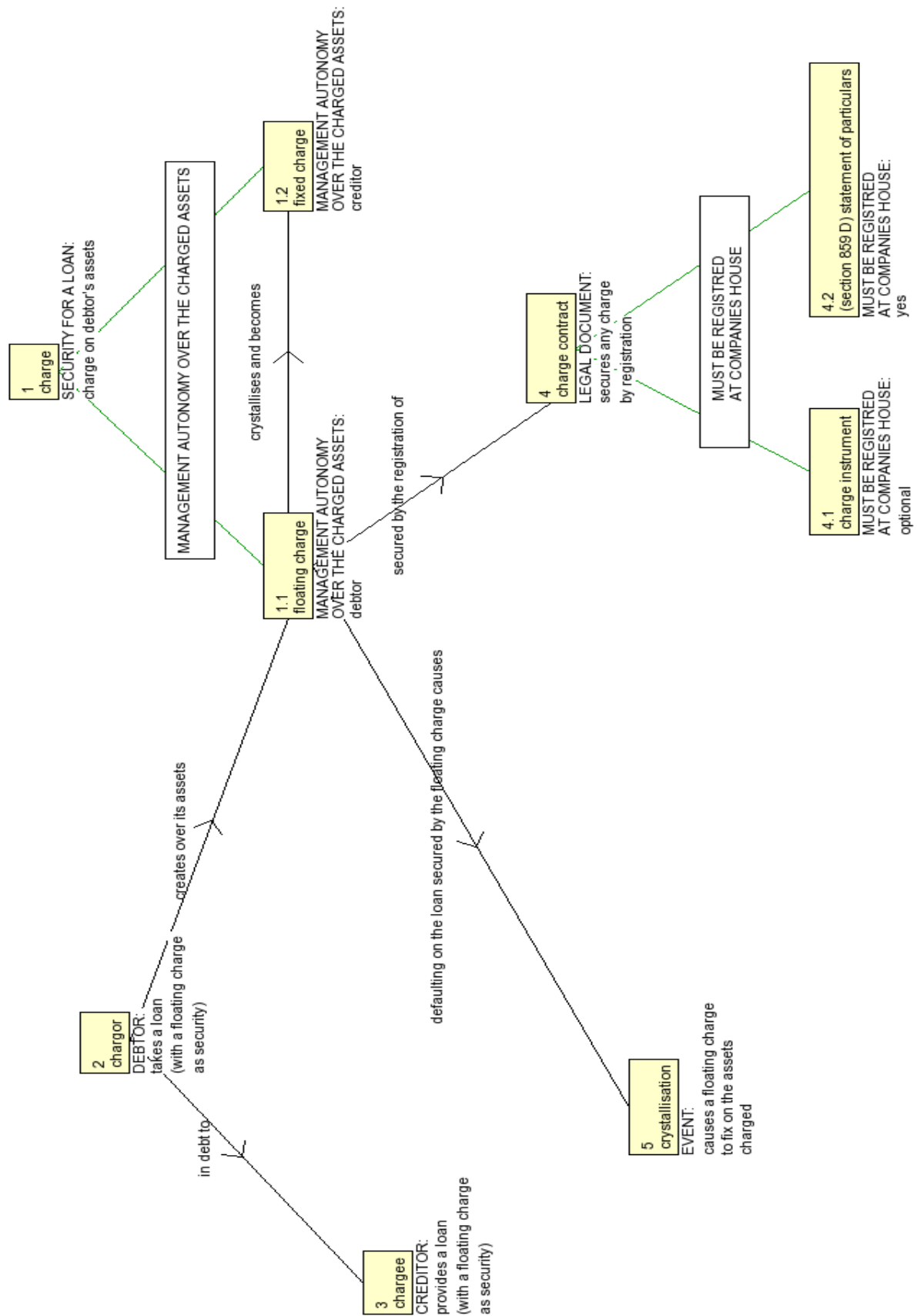
5.5 Begrebssystemer

På de næste sider ses de udarbejdede begrebssystemer for virksomhedspant og floating charge. Som udgangspunkt ses forskellene mellem dem allerede på deres overordnede udseende. De præcise forskelle i begrebsindhold vil fremgå af diskussionerne af de terminologiske enheder i afsnit 5.6.1-5.6.11. For en god ordens skyld skal det nævnes, at begrebssystemerne er udarbejdet ud fra det grundlag, at der kun skal oversættes fra dansk til engelsk. Derudover gøres der opmærksom på, at begreber der er relevante for den generelle sammenhæng i begrebssystemerne ('flydende pant', 'charge' og 'fixed charge') - men som ikke er nogle af de udvalgte begreber - er blevet inkorporeret i begrebssystemerne, men deres terminologiske enheder vil ikke blive præsenteret af pladshensyn (disse kan dog findes i Bilag B og C).

5.5.1 Begrebssystem for virksomhedspant

5.5.2 Begrebssystem for floating charge

5.6 Terminologiske enheder & ækvivalens kategorisering

Sammenligningen og ækvivalens kategoriseringen vil foregå som følger: For hver danske term er produceret en terminologisk enhed, tilpasset specialets formål. Første del af enheden viser detaljerne for den danske term, og anden del af enheden viser detaljerne for den/de engelske term(er) som blev udvalgt i sammenhæng med den danske term i den komparative analyse. Herefter sammenlignes definitionerne, der er udarbejdet på baggrund af den danske og de(n) engelske term(er)s adskillende træk som de fremgår af begrebssystemerne, og ud fra en diskussion af forskellene herimellem kategoriseres de efter Šarčevićs ækvivalens kategorier.

Termerne gennemgås i samme rækkefølge, som i den komparative analyse og nedenfor ses et eksempel på en terminologisk enhed, hvor de forskellige bokse forklares. Yderligere er Madsens råd om at skrive termen og den generelle definition uden stort begyndelsesbogstav og uden punktum (2012) blevet fulgt. I tilfælde af at en boks ikke benyttes, slettes den på grund af pladshensyn.

Eksempel på terminologisk enhed:

Term 1 (DA) (+ ordklasse):	den danske term (og dens ordklasse) præsenteres
Kilde til term:	Reference
Eksempel:	Her vises et eksempel på termen brugt i en tekst, hvilket bekræfter at termen eksisterer og benyttes (Madsen, 2012). Herudover har jeg så vidt muligt valgt eksempler, i hvilke yderligere detaljer om termen fremgår til brug for ækvivalens kategoriseringen. Eksemplet vil stå i citationstegn.
Kilde til eksempel:	Reference
Generel definition (LBF):	definitionen jeg er nået frem til gennem min komparative analyse samt begrebssystemerne, herunder adskillende træk
Faglig definition:	Her vises den faglige definition (hvis det da har været muligt at finde en). Faglige definitioner er som oftest længere end generelle definitioner, fordi de ikke er udarbejdet af terminologer, men af, ofte flere, fageksperter (Madsen, 1999, s. 75), der kan forventes at ville have alle detaljer beskrevet i en definition. Derfor kan faglige definitioner indeholde nogle supplerende træk, der ikke medtages i en

	terminologisk definition, men som kan være relevante for mine ækvivalenskategoriseringer samt oversættelsesforslag.
Kilde til faglig definition:	Reference
Kommentar:	Her præsenteres evt. kommentarer til <i>termen</i> ⁶ , f.eks. dens placering i begrebssystemet eller kommentarer til en den generelle definition.
Term 1 (EN) (+ ordklasse):	den engelske term (og dens ordklasse) præsenteres
Kilde til term:	[som ovenfor]
[osv.]	[osv.]

I det følgende udarbejdes ækvivalenskategoriseringen.

5.6.1 Virksomhedspant

Term 1 (DA) (+ ordklasse):	virksomhedspant (substantiv)
Kilde til term:	Tinglysningsloven, § 47 c
Eksempel:	“Et virksomhedspant vil omfatte pantsætterens aktiver fra det tidspunkt, hvor pantsætteren erhverver de pågældende aktiver.”
Kilde til eksempel:	Bang-Pedersen et al., 2008, s. 66
Generel definition (LBF):	flydende pant der dækker bestemte aktivkategorier (TL § 47 c, stk. 3)
Faglig definition:	Indehaveren af en erhvervsvirksomhed kan ved anvendelse af et skadesløsbrev eller ejerpantebrev underpantsette, hvad virksomheden ejer og fremtidig erhverver (virksomhedspant). Pantsætning forhindrer ikke, at aktiver, bortset fra fordringer, udskilles som led i regelmæssig drift af virksomheden.

⁶ Som beskrevet i Afsnit 1.8, vil termene blive markeret med kursiv. Dette gælder dog kun for kommentarboksene og brødteksten, da jeg ikke vil så tvivl om, om der i eksemplerne er fremhævet noget fra kildernes side.

Kilde til faglig definition:	Tinglysningsloven, § 47 c, stk. 1
Term 1 (EN) (+ ordklasse):	floating charge (substantiv)
Kilde til term:	French et al., 2013, s. 322
Eksempel:	“A floating charge allows all the company's assets, such as stock in trade, plant and machinery, vehicles, etc. to be charged.”
Kilde til eksempel:	Company Law Solutions Limited
Generel definition (LBF):	charge under which the debtor has management autonomy over the charged assets and may deal with those assets in the ordinary course of its business until some future event
Faglig definition:	“...the essential characteristic of a floating charge, the characteristic that distinguishes it from a fixed charge, is that the asset subject to the charge is not finally appropriated as a security for the payment of the debt until the occurrence of some future event. In the meantime the chargor is left free to use the charged asset and to remove it from the security.”
Kilde til faglig definition:	Foscote, 2005, afs. 111
Kommentar:	Ovenstående faglige definition er det tætteste man kan komme på en endelig definition på <i>floating charge</i> - hvis man skal bruge termen i forbindelse med det insolvensretlige system skal man være opmærksom på at en præcis definition stadig diskuteres i en sådan kontekst (se også Afsnit 4.2.2).

Det adskillende træk for *virksomhedspant* er kun til dels i overensstemmelse med det adskillende træk for *floating charge*, idet de aktiver et virksomhedspant kan dække er afgrænset af lovgivningen på området. Desuden må *virksomhedspant* ikke oprettes i kombination med *fordringspant*. *Floating charge* derimod er ikke begrænset hvad angår aktivkategorier til pantsætning. Begge termer har et supplerende træk, der angiver, at virksomheden kan udskille aktiver, der er omfanget af pantet indtil en evt. frysning af pantet, samt at sikringsakten er tinglysning/registrering. Derudover har *floating charge* det

supplerende træk, at *crystallisation* kan ske af flere forskellige grunde - bl.a. hvis pantsætter ikke overholder eventuelle særlige krav fra pantgiver som specificeret i *charge instrument*. Derfor kan *floating charge* fryse og blive til fixed charge, uden at det er ensbetydende med at pantsætter er gået konkurs. *Virksomhedspant*, derimod, fryser kun ved pantsætters indtræden i det insolvensretlige system. Grundet både sammenfald og forskelle mellem adskillende og supplerende træk, kategoriseres *floating charge* derfor som partial equivalent med intersection til *virksomhedspant*.

5.6.2 Fordringspant

Term 1 (DA) (+ ordklasse):	fordringspant (substantiv)
Kilde til term:	Tinglysningsloven § 47 d
Eksempel:	“Reglerne om fordringspant i § 47 d, stk. 1, giver mulighed for et "flydende" pant i virksomhedens kundetilgodehavender i den forstand, at de enkelte fordringer bliver omfattet af panteretten, efterhånden som de stiftes ved salg af varer mv. på kredit, og udgår af pantet, fx ved at de indfris.”
Kilde til eksempel:	Bang-Pedersen et al., 2008, s. 88
Generel definition (LBF):	flydende pant i aktivkategorien udestående og fremtidige simple fordringer
Faglig definition:	Indehaveren af en erhvervsvirksomhed kan ved anvendelse af skadesløsbrev eller ejerpantebrev underpantsette virksomhedens udestående og fremtidige simple fordringer hidrørende fra salg af varer og tjenesteydelser.
Kilde til faglig definition:	Tinglysningsloven § 47 d, stk. 1
Term 1 (EN) (+ ordklasse):	floating charge (substantiv)
[osv.]	[se enheden for <i>floating charge</i> , s. 49]

For *fordringspant* og *floating charge* findes de samme forskelle og overensstemmelser mellem de karakteristiske træk som for *virksomhedspant* og *floating charge*. Men hvor *virksomhedspant* kan oprettes vha. af både *skadesløs-* og *ejerpantebreve*, kan *fordringspant* kun oprettes med et

skadesløsbrev. Dette er efter min mening dog et ikke supplerende træk med særlig betydning, og derfor kategoriseres *floating charge* også her som partial equivalent med intersection til *fordringspant*.

5.6.3 Virksomhedspantsætter

Term 1 (DA) (+ ordklasse):	virksomhedspantsætter (substantiv)
Kilde til term:	Justitsministeriet, 2013
Eksempel:	”...hvoraf det fremgår, at de foreslåede regler vil have som konsekvens, at virksomhedspantet i praksis altid vil få forrang frem for tredjemands underpant, hvorved virksomhedspantsætter forhindres i at opnå finansiering med sikkerhed i de erhvervede genstande uden virksomhedspanthavers samtykke.”
Kilde til eksempel:	Justitsministeriet, 2013
Generel definition (LBF):	låntager i form af en erhvervsvirksomhed der har oprettet et flydende pant på de aktiver som er defineret på virksomhedspantebrevet
Kommentar:	Det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på denne term, men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-Pedersen et al. kan det konstateres, at en <i>virksomhedspantsætter</i> er en låntager, der har stillet et <i>virksomhedspant</i> som sikkerhed for et lån.
Term 1 (EN) (+ ordklasse):	chargor (substantiv)
Kilde til term:	Foscote, 2005, afs. 107
Eksempel:	“...that whether a charge is floating or fixed depends on what, if any, restrictions there are on the use the chargor can make of the credit to the account that reflects each payment in.”
Kilde til eksempel:	French et al., 2013, s. 331
Generel definition (LBF):	company that has created a (floating) charge over its assets as security for a loan

Faglig definition:	The entity who grants a charge in favour of a chargee.
Kilde til faglig definition:	Chargor (n.d.)
Kommentar:	Den generelle definition på <i>chargor</i> fungerer kun i forbindelse med dens kontekst, som i dette tilfælde er <i>floating charge</i> , deraf den parentetiske tilføjelse af 'floating'. <i>Chargor</i> bruges også i andre sikkerhedsstillelssammenhænge, og derfor bestemmes termens begrebsindhold og -omfang af dens kontekst.

Som nævnt i mikrosammenligningen (Afsnit 4.5.3), er den danske term mere præcis end den engelske qua dens præfiks 'virksomheds-', der angiver et mere specifikt begrebsomfang end *chargor*, hvis begrebsomfang i langt højere grad afhænger af den kontekst, termen benyttes i. Trods det, at jeg har tilpasset den generelle definition af *chargor* til en *floating charge*-kontekst, ses det alligevel, at den danske terms definition indeholder flere karakteristiske træk end den engelske. Hvis man også inkluderer den faglige definition på *chargor* i sammenligningen, udvides begrebsomfanget på termen yderligere, og da *chargor* også bruges i mange andre sammenhænge end *floating charge*, bliver termens begrebsindhold langt bredere end *virksomhedspantsætter*. Derfor kategoriseres *chargor*, kontekstuafhængigt, som non-equivalent med inclusion til *virksomhedspantsætter*. Fremgår det derimod af konteksten, at der er tale om en *chargor* i forbindelse med *floating charge* vil kategoriseringen i stedet være partial equivalence med intersection. Der vil blive taget højde for begge kategoriseringer i diskussionen af relevante oversættelsesstrategier.

5.6.4 Fordringspantsætter

Term 1 (DA) (+ ordklasse):	fordringspantsætter (substantiv)
Kilde til term:	Bang-Pedersen et al., 2008, s. 94
Eksempel:	“Det forhold [...] må formentlig antages ikke at udgøre en tiltrædelse af pantet, medmindre fordringspantsætteren har misligholdt sit lån og meddelelsens fremsendelse må anses for begrundet heri.”
Kilde til eksempel:	Bang-Pedersen et al., s. 94
Generel definition (LBF):	låntager i form af en erhvervsvirksomhed der har oprettet et

	flydende pant på sine kundefordringer
Kommentar:	Det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på denne term, men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-Pedersen et al. kan det konstateres at en <i>fordringspant</i> sætter er en låntager, der har stillet et <i>fordringspant</i> som sikkerhed for et lån.
Term 1 (EN) (+ ordklasse):	chargor (substantiv)
[osv.]	[se enheden for <i>chargor</i> , s. 51]

For *fordringspant*sætter findes det, at forskelle og ligheder mellem de karakteristiske træk ved sammenligning med *chargor* tilsvare forskellene og lighederne for *virksomhedspant*sætter og *chargor*. Derfor kategoriseres *chargor* både som non-equivalent med inclusion (kontekstafhængigt) og partial equivalent med intersection (kontekstafhængigt) til *fordringspant*sætter, og begge kategoriseringer vil blive behandlet i diskussionen af oversættelsesstrategier.

5.6.5 Virksomhedspanthaver

Term 1 (DA) (+ ordklasse):	virksomhedspanthaver (substantiv)
Kilde til term:	SKAT, 2014e; TL § 47 c, stk. 5
Eksempel:	”...hvoraf det fremgår, at de foreslåede regler vil have som konsekvens, at virksomhedspantet i praksis altid vil få forrang frem for tredjemands underpant, hvorved virksomhedspantsetter forhindres i at opnå finansiering med sikkerhed i de erhvervede genstande uden virksomhedspanthavers samtykke.”
Kilde til eksempel:	Justitsministeriet, 2013
Generel definition (LBF):	långiver i form af en erhvervsvirksomhed der har flydende pant i låntagerens aktiver som defineret i virksomhedspantebrevet
Kommentar:	Det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på denne term, men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-Pedersen et al. kan det konstateres at en <i>virksomhedspanthaver</i> er en

	långiver, der har taget et virksomhedspant som sikkerhed for et lån.
Term 1 (EN) (+ ordklasse):	chargee
Kilde til term:	Foscote, 2005, afs. 104
Eksempel:	A provision that a floating charge is to crystallise on the happening of a certain event without any action by the chargee is usually described as providing for 'automatic crystallisation'.
Kilde til eksempel:	French et al., 2013, s. 325
Generel definition (LBF):	company that provides a loan under the security of a (floating) charge
Faglig definition:	The entity in whose favour a charge is granted by a chargor.
Kilde til faglig definition:	Chargee (n.d.)
Kommentar:	Den generelle definition på <i>chargee</i> fungerer kun i forbindelse med dens kontekst, som i dette tilfælde er <i>floating charge</i> , deraf den parentetiske tilføjelse af 'floating'. <i>Chargee</i> bruges også i andre sikkerhedsstillelssammenhænge, og derfor bestemmes termens begrebsindhold og -omfang af dens kontekst.

Som i de to forrige tilfælde ses den danske term også her mere specifik end den engelske på grund af dens præfiks. Den generelle definition for *chargee* er som i de to forrige kategoriseringer tilpasset en floating charge-kontekst, men den faglige definition samt den generelt bredere brug af *chargee* end *virksomhedspanthaver*, resulterer i en dobbeltkategorisering af *chargee* afhængigt af konteksten: non-equivalent med inclusion og partial equivalent med intersection til *virksomhedspanthaver*. Begge ækvivalentkategoriseringer medtages i diskussionen af oversættelsesstrategier.

5.6.6 Fordringspanthaver

Term 1 (DA) (+ ordklasse):	fordringspanthaver (substantiv)
Kilde til term:	SKAT, 2014e

Eksempel:	“Fordringspanthaverens ret vil være sikret over for godtroende tredjemand fra tinglysningstidspunktet.”
Kilde til eksempel:	Bang-Pedersen et al., s. 90
Generel definition (LBF):	långiver i form af en erhvervsvirksomhed der har flydende pant i låntagerens kundefordringer
Kommentar:	Det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på denne term, men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-Pedersen et al. kan det konstateres at en <i>fordringspanthaver</i> er en långiver, der har taget et fordringspant som sikkerhed for et lån.
Term 1 (EN) (+ ordklasse):	chargee
[osv.]	[se enheden for <i>chargee</i> , s. 54]

Fordringspanthaver har i sammenligningen med *chargee*, som i de tre foregående tilfælde, både adskillende og supplerende træk til fælles med den engelske term i en floating charge-kontekst, men sammenligner man med *chargee* i dens mere generelle brug bliver forskellene flere end lighederne for de karakteristiske træk. Igen kategoriseres den engelske term derfor både som non-equivalent med inclusion og partial equivalent med intersection til den danske term, afhængigt af konteksten.

5.6.7 Virksomhedspantebrev

Term 1 (DA) (+ ordklasse):	virksomhedspantebrev (substantiv)
Kilde til term:	Justitsministeriet, 2013a, s. 1, 3-4; Øe & Spanggaard, 2007, s. 23
Eksempel:	“Virksomhedspantebreve vil således blive tinglyst på pantsætterens blad i personbogen på linje med f.eks. pantebreve i enkelte løsørestande.”
Kilde til eksempel:	Øe & Spanggaard, 2007, s. 23; SKAT, 2014a
Eksempel:	“...giver et virksomhedspantebrev kreditor sikkerhed i det pantsatte for skadesløs betaling af, hvad pantsætteren til enhver tid måtte være kreditor skyldig, dog ikke ud over en beløbsgrænse, der angives i skadesløsbrevet (skadesløsbrevets ramme).”

Kilde til eksempel:	Bang-Pedersen et al., 2008, s. 57
Generel definition (LBF):	juridisk dokument der bruges til oprettelse af virksomhedspant
Kommentar:	Det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på termen <i>virksomhedspantebrev</i> , men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-Pedersen et al. kan det konstateres at et <i>virksomhedspantebrev</i> (enten i form af et <i>ejerpantebrev</i> eller et <i>skadesløsbrev</i>) bruges til oprettelse af <i>virksomhedspant</i> .
Term 1 (EN) (+ ordklasse)	charge contract (substantiv)
Kilde til term:	French et al., 2013, s. 334
Eksempel:	“Copies of a company's charge contracts must be delivered to Companies House and the company must also keep copies available for inspection.”
Kilde til eksempel:	French et al., 2013, s. 333
Generel definition (LBF):	legal document which must be registered for public inspection at Companies House for a (floating) charge to be secured
Faglig definition:	Copies of a company's charge contracts must be delivered to Companies House and the company must also keep copies available for inspection.
Kilde til faglig definition:	French et al., 2013, s. 333
Kommentar:	Som det kan ses, er der kun én kilde på denne term, hvilket i terminologisk øjemed ikke er hensigtsmæssigt, men da French et al. er min primærkilde til <i>floating charge</i> (da det er den mest detaljerede og gennearbejdede af mine kilder), og da <i>charge contract</i> primært er udvalgt til den terminologiske undersøgelse til brug for udarbejdelsen af definitionerne til dets underbegreber, finder jeg det forsvarligt at bruge denne term, trods den ene kilde. Det skal dog nævnes, at der eksisterer synonymer til 'charge contract', f.eks. 'charge document' (Law Commission, n.d.) eller "charge form" (Companies House, n.d.).

Virksomhedspantebrev og *charge contract* har det adskillende træk til fælles, at de begge er et juridisk dokument, der bruges til oprettelse af et flydende pant. Derudover er sikringsakten et supplerende træk, de har til fælles. Der hvor der ikke er overensstemmelse mellem begrebernes karakteristiske træk, skal igen findes i præfikset til den danske term - et præfiks der betegner et mere specifikt begrebsomfang, end hvad gør sig gældende for *charge contract*. I min optik er det specifikke begrebsomfang for *virksomhedspantebrev* afgørende for ækvivalensgraden i forhold til *charge contract* - det skubber ækvivalensgraden længere mod non-equivalence end near-equivalence, som man ellers også kunne argumentere for var den rette kategori mellem de to termer. Alligevel har de to termer nok adskillende og supplerende træk tilfælles til at *charge contract* kategoriseres som partial equivalent med inclusion til *virksomhedspantebrev*.

5.6.8 Fordringspantebrev

Term 2 (DA) (+ ordklasse):	fordringspantebrev (substantiv)
Kilde til term:	SKAT, 2014a
Eksempel:	“Det indebærer, at de almindelige regler i tinglysningens §§ 43-46 om grundlaget for tinglysning, prøvelse mv. i personbogen finder anvendelse ved tinglysning af fordringspantebreve.”
Kilde til eksempel:	Bang-Pedersen et al., 2008, s. 87
Generel definition (LBF):	juridisk dokument der bruges til oprettelse af fordringspant
Kommentar:	Det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på termen <i>fordringspantebrev</i> , men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-Pedersen et al. kan det konstateres at et <i>fordringspantebrev</i> (i form af et <i>skadesløsbrev</i>) bruges til oprettelse af <i>fordringspant</i> .
Term 1 (EN) (+ ordklasse)	charge contract (substantiv)
[osv.]	[se enheden for <i>charge contract</i> , s. 56]

For *fordringspantebrev* og *charge contract* findes også den største uoverensstemmelse mellem de karakteristiske træk i præfikset 'fordrings-'. Som i tilfældet med *virksomhedspantebrev*, kategoriseres *charge contract* også som partial equivalent med inclusion til *fordringspantebrev*.

5.6.9 Skadesløsbrev

Term 1 (DA) (+ ordklasse):	skadesløsbrev (substantiv)
Kilde til term:	Tinglysningsloven § 47 c, stk. 1
Eksempel:	“...for skadesløsbreve med pant i andre aktiver gælder også et krav om maksimering.”
Kilde til eksempel:	SKAT, 2014c
Generel definition (LBF):	virksomheds- eller fordringspantebrev som ikke må overdrages
Faglig definition:	Pantebrev, der udstedes til dækning af et løbende gældsmellemværende, fx en kassekredit eller en alskyldserklæring.
Kilde til faglig definition:	SKAT, 2014c
Kommentar:	<i>Skadesløsbrev</i> er defineret ud fra dets relation til <i>virksomheds-</i> og <i>fordringspant</i> og for at tydeliggøre begrebsindholdet til brug for ækvivalenskategoriseringen. <i>Skadesløsbreve</i> bruges også til andre former for pantsætning, så man skal i en oversættelsessituation være opmærksom på konteksten.
Term 1 (EN) (+ ordklasse):	charge instrument (substantiv)
Kilde til term:	Chadney et al., 2013
Eksempel:	“A company that creates a charge (or any person interested in the charge) may deliver the statement of particulars, together with a certified copy of the charge instrument (if there is one), along with the relevant fee, to the registrar for registration.”
Kilde til eksempel:	Companies House, n.d.
Generel definition (LBF):	charge contract which is optional to register at Companies House
Faglig definition:	“Formally executed document that evidences a legally enforceable agreement between two or more parties, and expresses a contractual

	duty, obligation, or right.”
Kilde til faglig definition:	Instrument, n.d.
Kommentar:	Den faglige definition gælder udelukkende 'instrument', men idet 'charge' i <i>charge instrument</i> er et præfiks der definerer 'instrument', finder jeg den faglige definition tilstrækkelig.
Term 2 (EN) (+ ordklasse):	(section 859D) statement of particulars (substantiv)
Kilde til term:	CA § 859D, Chadney et. al, 2013
Eksempel:	“A company that creates a charge (or any person interested in the charge may deliver the statement of particulars [...] to the registrar for registration.”
Kilde til eksempel:	Companies House, n.d.
Generel definition (LBF):	charge contract that must be filled and registred at Companies House for a charge to be secured
Faglig definition:	A statement of particulars relating to a charge created by a company is a “section 859D statement of particulars” if it contains the following particulars: [subsections 1-5].
Kilde til faglig definition:	CA § 859D

Når *skadesløsbrev* sammenlignes med *charge instrument* findes ingen adskillende træk til fælles. Ser man på de andre supplerende træk, kan sikringsakten synes som et fælles træk, men idet *charge instrument* er valgfrit at registrere, mener jeg ikke, at det fuldt ud kvalificerer sig som et fælles supplerende træk. Derfor kategoriseres *charge instrument* som non-equivalent med intersection til *skadesløsbrev*, qua deres nedarvede træk fra hhv. *virksomheds-*, *fordringspantebrev* og *charge contract*.

Sammenlignes *skadesløsbrev* med *(section 859D) statement of particulars*, har de den obligatoriske sikringsakt (adskillende træk) til fælles. Derudover adskiller de sig på den måde, at et *skadesløsbrev* har det supplerende træk, at det skal angive et maksimumbeløb, hvilket ikke er nødvendigt for *(section 859D) statement of particulars*, der til gengæld har nogle meget specifikke krav, hvad angår udfyldelsen af denne. Et *skadesløsbrev* har også specifikke krav til sin udformning, om end

disse til dels adskiller sig fra (*section 859D*) *statement of particulars*. Derfor kategoriseres ækvivalensen mellem de to termer til at være partial equivalent med intersection.

5.6.10 Ejerpantebrev

Term 1 (DA) (+ ordklasse):	ejerpantebrev
Kilde til term:	Tinglysningsloven § 47 c, stk. 1
Eksempel:	Med de nye regler får virksomheder mulighed for at give sine kreditorer virksomhedspant ved tinglysning af et ejerpantebrev, der efterfølgende pantsættes til fordel for kreditorerne [...]
Kilde til eksempel:	Kromann Reumert, 2013
Generel definition (LBF):	virksomhedspantebrev som gerne må overdrages
Faglig definition:	Pantebrev med pant i et aktiv, fx en fast ejendom, hvor aktivets ejer både står som pantsætter og panthaver, altså som både debitor og kreditor, fordi ejeren erklærer at have en fordring mod sig selv.
Kilde til faglig definition:	SKAT, 2014b
Kommentar:	<i>Ejerpantebrev</i> er defineret ud fra dets relation til <i>virksomhedspant</i> . <i>Ejerpantebreve</i> bruges også til andre former for pantsætning, så man skal i en oversættelsessituation være opmærksom på konteksten.
Term 1 (EN) (+ ordklasse):	charge instrument (substantiv)
[osv.]	[se enheden for <i>charge instrument</i> , s. 58]
Term 2 (EN) (+ ordklasse):	(section 859D) statement of particulars (substantiv)
[osv.]	[se enheden for (<i>section 859D</i>) <i>statement of particulars</i> , s. 59]

Ejerpantebrev er ligesom *skadesløsbrev*, en specifik type pantebrev til oprettelse af et lån, og i en virksomhedspantkontekst specificeres begrebsomfanget yderligere. Da det er frivilligt, om man vil registrere et *charge instrument*, og da et *ejerpantebrev* skal tinglyses, hvis man opretter et *virksomhedspant* på et sådant, findes der ikke nogen adskillende træk til fælles med *charge instrument*.

Det ene supplerende træk der er til fælles med *virksomhedspant* (at begge termer bruges i forbindelse med oprettelse af et flydende pant) må siges at tilhøre den brede pantsætningskontekst. Derfor kategoriseres *charge instrument* som non-equivalent med intersection til *ejerpantebrev*.

Sammenlignes *ejerpantebrev* med (*section 859D*) *statement of particulars* ses det fælles adskillende træk, sikringsakten. Herudover findes det supplerende træk (oprettelse af flydende pant) til fælles mellem de to begreber. Der hvor de adskiller sig, er på de specifikke dele på selve de fysiske formularer, altså hvilke informationer der er obligatoriske at tilføje. Derfor kategoriseres (*section 859D*) *statement of particulars* som partial equivalent med intersection til *ejerpantebrev*.

5.6.11 Frysning

Term 1 (DA) (+ ordklasse):	frysning (substantiv)
Kilde til term:	Petersen, (2012)
Eksempel:	“Pansætterens adgang til at udskille aktiver fra et virksomhedspant som led i regelmæssig drift, jf. § 47 c, stk. 1, 2. pkt., ophører ved frysningen af panterettens omfang efter § 47 f.”
Kilde til eksempel:	Bang-Pedersen et al., 2008, s. 134
Generel definition (LBF):	juridisk tidspunkt som følge af pantsætterens insolvens der resulterer i at det flydende pant ikke længere kan gribe nye aktiver
Faglig definition:	Mens pantsætteren under normale omstændigheder har fri adgang til at udskille aktiver omfattet af det flydende pant som led i regelmæssig drift af sin virksomhed, indtræder der en frysning af pantet, når pantsætteren begiver sig ind i det insolvensretlige system, jf. tinglysningslovens § 47 f, stk. 1-5.
Kilde til faglig definition:	Bang-Pedersen et al., 2008, s. 18
Term 1 (EN) (+ ordklasse):	crystallisation (substantiv)
Kilde til term:	French et al., 2013, s. 325
Eksempel:	“On crystallisation, a floating charge fixes on the assets charged, which are owned by the company at the moment of crystallisation, and it

	becomes a fixed equitable charge over those assets.”
Kilde til eksempel:	Judge, 2006, s. 225
Generel definition (LBF):	event that causes a floating charge to fix on the charged assets
Faglig definition:	On crystallisation a floating charge becomes a fixed (or specific) equitable charge - that is, a charge on the specific assets of the charged class owned by the company at the time of crystallisation
Kilde til faglig definition:	French et al., 2013, s. 325

Sammenlignes *frysning* og *crystallisation* findes det adskillende træk til fælles, at det er et situationsbestemt tidspunkt, hvor det flydende pant fryser, eller med andre ord materialiserer sig, på de på det tidspunkt pantsatte aktiver. Derudover har de to begreber det supplerende træk til fælles, at pantet ikke længere kan gribe nye aktiver. Den eneste umiddelbare forskel som findes på de to, er årsagen bag materialiseringen af pantet, som for *floating charge*'s tilfælde ikke nødvendigvis behøver at være pantsætters indtræden i det insolvensretlige system. Dette er et supplerende træk, som i min optik ikke kan siges at være afgørende for ækvivalenskategorieringen, da det kan siges at være et forudgående træk der påvirkes af kausalitet, og som ikke har indvirkning på, hvordan selve *frysningen* finder sted. Derfor kategoriseres *crystallisation* som near equivalent med intersection til *frysning*.

5.7 Delkonklusion

Ud fra det i Kapitel 2 etablerede teorigrundlag for ækvivalenskategorieringen; den i Kapitel 3 diskuterende oversættelsesmæssige udfordring i at overføre meningen af begrebsindhold og -omfang hos systembundne juridiske termer til målsproget; den i Kapitel 4 udførte komparative analyse af virksomhedspant og floating charge; og den i Kapitel 5 gennemførte terminologiske undersøgelse og ækvivalenskategoriering af de udvalgte begreber kan det konkluderes, at begge hypoteser kan bekræftes til en vis grad.

Den første hypotese - *der findes væsentlige begrebsmæssige forskelle mellem termer inden for virksomhedspant og floating charge* - kan siges at være bekræftet, idet det ud fra den komparative analyse og terminologiske undersøgelse, herunder udarbejdelsen af definitioner og den efterfølgende ækvivalenskategoriering, er påvist, at der kun er én af de 11 udvalgte termer, der har en near-equivalent på engelsk.

Det er samtidig også påvist, at de resterende 10 begreber (uden præfikse 'virksomheds- og 'fordrings-') har en partial equivalent på engelsk, og derfor kan den anden hypotese - *der findes en høj grad af begrebsmæssig ækvivalens mellem termer inden for virksomhedspant og floating charge* - umiddelbart også siges at være bekræftet. Dog er der det modstridende forhold, at der er seks af de 10 termer, der både kan kategoriseres som partial og non-equivalents, hvis man ser ud over den enkelte term og inkluderer en evt. kontekst. Omvendt kan dette til dels tilskrives brugen af de begrebsomfangsrige præfikser 'virksomheds-' og 'fordrings-' på '-pantsetter', '-panthaver' og '-pantebrev', og da disse termer rent faktisk bruges (Bang-Pedersen, 2008; BET 1459; SKAT 2014), konkluderer jeg, at min anden hypotese ikke kan bekræftes i samme grad som den første, men at der er nogle elementer, der kan bekræftes.

Min delvise bekræftelse af begge hypoteser kan således siges at være endnu et argument i rækken for, at juridiske termer kan være ganske udfordrende at oversætte qua deres systembundne og retskulturelle natur og manglen på naturlige ækvivalente på målsproget. Det giver mig et udgangspunkt for at diskutere relevante oversættelsesstrategier ud fra det i Kapitel 2 præsenterede ækvivalensparadigme om ækvivalens som en funktionel illusion, der fungerer som et middel til at opnå forståelse hos modtageren, med oversættelsesstrategier som metoden til at opnå dette og herefter udarbejde oversættelsesforslag til de udvalgte termer.

6. Oversættelsesteori II // Strategier & oversættelsesforslag

Šarčević præsenterer som den eneste af de teoretikere jeg benytter i specialet en historisk gennemgang af juridisk oversættelsesteori (ibid., s. 24-53). Ud fra denne står det klart, at det først er i slutningen af det 20. århundrede, at udviklingen har rykket sig fra paradigmet, der indebærer, at man som udgangspunkt oversætter kildetekstnært, literal, til at den juridiske oversætter må være mere fri i sine oversættelsesvalg og endda rykke fokus fra kildeteksten over på måltæksten.

Šarčević's historiske gennemgang kan også bruges som grundlag til at opstille modsætningerne i juridisk oversættelsesstrategi. Fra den ene ende af spektret til den anden findes hhv. følgende overordnede oversættelsesstrategier: strict literal (bogstavelig oversættelse ord-for-ord); literal (plads til syntaktiske og grammatiske ændringer, så teksten er syntaktisk og grammatisk korrekt på målsproget); moderately literal (plads til yderligere justeringer af sproget, der gør teksten mere flydende); near idiomatic (evt. omrokering af afsnit, så f.eks. en standard formular inden for eksempelvis skatteret, kommer til at ligne en standard skatteretlig formular på målsproget); idiomatic (kildetekst-udgangspunktet tilpasses målsproget/målsretssystemet i en sådan grad at alle spor af oversættelse nærmest udviskes); co-drafting (den juridiske tekst skrives på begge sprog sideløbende så de umiddelbart bliver naturligt ækvivalente, om end kunstigt skabt) (ibid.). Ud fra dette grundlag vil jeg i det følgende diskutere forskellige teoretikeres holdning til juridisk oversættelse.

Blandt fortalerne for den mere frie tilgang er blandt andre Garzone, der på baggrund af Reiß & Vermeers udvikling af skopos-teorien, der flytter oversætterens udgangspunkt fra kildetekstens til måltækstens funktion, argumenterer for, at udviklingen inden for juridisk oversættelse sagtens kan bevæge sig i en mere fri retning, hvor oversætteren i stedet for at lade sig binde af kildeteksten, i stedet bruger en funktionel tilgang til oversættelse. Hun argumenterer:

...even in the legal field where the source text, in its meaning, its intension and its force, has to be scrupulously analysed and interpreted, in many situations more than one "translation project" is possible and the translator has to make her /his "strategic" decisions on the basis of a number of variables, thus leaving space for the application of functional criteria even in a context of absolute respect for ST meaning and values (2000, s. 2).

Altså er Garzones argument, at selv om den juridiske oversætter respekterer kildetekstens mening, begrebsindhold og effekt, så kan der alligevel inden for denne begrænsede ramme benyttes en funktionel tilgang til juridisk oversættelse. Garzone tilføjer også, at grunden til at en funktionel tilgang er anbefalelsesværdig er dens generalitet, fleksibilitet samt den fraværende "absolute standard of

equivalence” (ibid., s. 8), som må siges at være en af grundstenene for i hvert fald strict literal, og til en vis grad inden for literal juridisk oversættelse.

På linje med Garzone, argumenter Pommer (2008) for, at der er plads til kreativitet i form af bl.a. funktionalitet:

In order to come to terms with the inherent limitations, functionality provides a decisive parameter for the legal translator’s decision-making [...]. While it is true, that the legal translator is most importantly limited by the mission of the text, he still has an important margin for creativity (s. 364).

Pommer argumenterer dermed for, at den juridiske oversætter er kreativ, trods den begrænsede begrebsindholdsmæssige ramme man er underlagt. Dette synspunkt modstrides af Azar (2001), der er en af fortalene for kildetekstnær oversættelse. Han mener, at ”literal translation is absolutely necessary in order to preserve in the target text all its ambiguities, which are an integral part of the original content” (s. 736-737). Et af Azars argumenter er, at man ved friere juridisk oversættelse er så opsat på at udrydde ubestemmeligheden - som bl.a. hænger sammen med termernes begrebsindhold (Cao, 2007b, s. 73-74) - for at gøre teksten lettere at forstå for modtageren, at man som oversætter risikerer at fortolke på tekstens indhold, ”which might also be the established interpretation, yet, it is not the only one possible” (2001, s. 740). Dette bekræftes af Harvey, der påpeger: ”The problem of translating ambiguity leads to the question of interpretation. [...]. This puts the legal translator in a sensitive position. If decoding a text is problematic for a lawyer, it is even more so for the translator” (2002, s. 181). Ifølge Azar er den eneste måde at imødekomme usikkerheden, der ligger i oversætterens fortolkning af tekstindholdet, kildetekstnær oversættelse: ”Semantic equivalence is what is needed and what can be achieved in legal translation...” (2001, s. 740).

I skarp modsætning til Azars holdning til korrekt oversættelse af juridiske tekster, argumenterer Wolff: ”Any translation that fixates on linguistic fidelity or conceptual equivalence, denying the creative role for the legal translator to preserve the expressive integrity of the legal text as a whole, misses the overarching point of legal translation” (2011, s. 235). Wolff kan siges at være en endnu større fortaler for udryddelsen af (streng) kildetekstnær oversættelse inden for juridisk sprog end Garzone, men han mener, modsat Garzone, ikke, at en funktionel tilgang er vejen frem, da han ser den som en ”practical impossibility” (ibid., s. 238), idet den forudsætter, at juridiske oversættere har en større viden og forståelse af kilde- og måltretssystem end jurister og dommere (ibid.). Wolff mener i stedet, at den juridiske oversætter udover ”an awareness of how the text functions in the source country’s institutional, political, and economic context” bør råde over ”sufficient research skills of contrastive genre analysis” (ibid., s. 241).

På trods af at Wolff kritiserer blandt andre Šarčević på baggrund af hendes idé om funktionel ækvivalens mellem juridiske termer (se 6.1), og at hun ”measures the success of a legal translation by equivalence of legal effects” (ibid., s. 238), formår Wolff ikke at præsentere en alternativ oversættelsesstrategi, andet end at skue ud i fremtiden og skimte en post-lingvistisk teori ”that looks beyond textuality to embrace contextuality” (ibid., s. 214). Om end jeg finder fremtiden inden for juridisk oversættelse spændende, og ikke mindst vigtig, vil jeg ikke kaste mig ud i at spå om den, så i stedet vil jeg se på nutiden.

Indtil dette punkt er oversættelsesteoriene og -strategierne som præsenteret i dette speciale diskuteret ud fra et primært teoretisk synspunkt, og derfor finder jeg det relevant at tilføje diskussionen en pragmatisk vinkel. Qua mit arbejde på et translatørbureau, kommer jeg i berøring med forskellige typer fagtekniske oversættelser (inden for bl.a. bank- og finansområdet, jura og medicin), og blandt de juridiske tekster kan nævnes sammenskrevne resuméer fra Erhvervsstyrelsen, børsprospekter, navneændringsattester, kørekort mv. Mit arbejde består bl.a. i at efterbehandle disse dokumenter, hvor jeg digitalt kobler kilde- og måltekst til hinanden, sætning for sætning, punktum for punktum (alignment), så de kan arkiveres i en oversættelsesdatabase til senere evt. genbrug eller som paralleltekster. At ’aligne’ kræver, at jeg læser både kilde- og målteksten, en sætning ad gangen, og det vil ikke være forkert at sige, at jeg læser og vurderer ækvivalensgraden mellem allerede oversatte tekster. De juridiske tekster jeg aligner er både tekster oversat af translatørerne på bureauet, men også tekster oversat eksternt, så jeg mener at have et fornuftigt indblik i oversættelsesprocedurerne blandt de københavnske translatører. Herigennem har jeg observeret, at den overordnede strategi i langt de fleste tilfælde klart er at oversætte kildetekstnært (literal), og i de tilfælde hvor der er tale om en bekræftet oversættelse⁷, oversættes der nærmest efter strategien strict literal, bogstaveligt talt ord for ord (selv kruseduller på originaldokumentet overføres til målteksten), dog med minimal syntaktisk frihed, så målteksten bliver læsbar. Mine observationer har jeg fået bekræftet (Fokus Translatørerne, 2014) gennem løbende samtaler med mine kolleger, som alle er statsautoriserede translatører. Kildetekstnær juridisk oversættelse er *reglen*, og det er også det, der forventes af kunderne (ibid.), der som oftest er advokatfirmaer eller in-house-jurister hos kundevirksomheden.

Mine observationer står dermed i kontrast til Garzone, Wolffs og Pommers tanker om mere kreativitet i juridisk oversættelse. Det synes tydeligt, at trods nytænkningen inden for oversættelsesteori, er det ikke nået ud til dem, der praktiserer juridisk oversættelse endnu. Med det in mente, vil jeg i det følgende redegøre for min holdning i relation til juridisk oversættelse.

⁷ Da jeg har tavshedspligt pga. teksternes virksomheds- eller personfølsomme oplysninger, finder jeg det ikke etisk forsvarligt at præsentere konkrete eksempler fra mit arbejde på translatørbureauet.

Jeg mener, som Pommer, at det er muligt som juridisk oversætter at være kreativ, metodisk set i hvert fald, inden for en begrænset oversættelsesteoretisk ramme (literal eller moderately literal), uden at man forklejner de juridiske værdier eller ser stort på den juridiske effekt af teksten i oversættelsesprocessen: "The courage is to show the "courage to creativity" within the restraints of the law" (2008, s. 366). Samtidig ser jeg også fornuften i Azars tanke om, at hvis man som oversætter går ind og fortolker for meget på termen, der skal oversættes, så den er lettere at forstå på målsproget, risikerer man, at det bliver oversætterens egen fortolkning af termen, der fremtræder, hvilket i yderste konsekvens kan resultere i retslige følger. Jeg er af den overordnede holdning at man godt kan være kreativ i sin brug af syntaktiske værktøjer, der gør en sætning letlæselig på målsproget, men jeg mener stadig, at man skal respektere den individuelle juridiske term og dens begrebsindhold og -omfang og lade modtageren om den juridiske fortolkning af disse. Dermed ikke sagt, at tekstfunktionen og termernes kontekst ikke har betydning, for det mener jeg bestemt, de har, og der mener jeg også, at man kan tillade sig at være en smule friere i sin oversættelse, men hvad angår den individuelle term, og dens eventuelle kollokationer, ser jeg hellere en mere kildetekstnær oversættelse som udgangspunktet.

Som etableret i Kapitel 2 og 3, kan oversættelse siges at være en overførsel af mening mellem to sprog - og at oversættelse af juridisk terminologi til en vis grad handler om at bruge illusionen om ækvivalens til at oversætte ud fra, men qua ovenstående er det min overbevisning, at man ikke må fornægte betydningen af, at forskellene mellem to retssystemer fremgår af oversættelsen.

Så det der efter min mening i virkeligheden skal opnås ved oversættelse af juridisk terminologi, hvor der ikke er en ækvivalent term på målsproget, er, at modtageren er klar over at denne term, dette juridiske fænomen, har noget til fælles med noget tilsvarende i modtagerens eget retssystem, men at der alligevel er en forskel, der ikke må negligeres, da det i yderste konsekvens kan have retslige følger. Altså skal der findes en acceptabel ækvivalent. Det følgende afsnit vil derfor redegøre for Šarčevićs oversættelsesstrategier, igennem hvilke der kan skabes en acceptabel forståelse af kildetermerne hos modtageren, samtidig med at forskellene i begrebsindhold og -omfang mellem termene respekteres.

6.1 Šarčevićs oversættelsesstrategier

Før jeg redegør for Šarčevićs oversættelsesstrategier, skal det først etableres, hvad en acceptabel ækvivalent term kan siges at være. Som nævnt i Kapitel 2 (2.3), anbefaler Šarčević, at man, før diverse oversættelsesstrategier tages i brug, undersøger, om der findes en funktionel ækvivalent på målsproget (1997, s. 236). Near equivalents er nærmest selvsikre som funktionelle, og acceptable, ækvivalente (men man bør alligevel være kritisk ved anvendelsen af dem), og non-equivalents er selvsagt ikke acceptable ækvivalente.

Ifølge Šarčević er det især i forbindelse med partial equivalents, at spørgsmålet hvorvidt en partial equivalent også er en acceptabel funktionel ækvivalent opstår (1997, s. 241). Det synes meningsfuldt, idet near-equivalence som givet har en acceptabel ækvivalent term på målsproget, og at der ved non-equivalence ikke hersker nogen tvivl om, at der ikke er en acceptabel ækvivalent term på målsproget, og at oversætteren dermed må ty til andre strategier til at formidle kildesprogstermen. Derudover påpeger Šarčević:

When determining the acceptability of a functional equivalent, the translator should take account of the structure/classification, scope of application, and legal effects of both the functional equivalent and its source term. If a functional equivalent does not correspond with its source term in these three aspects, it may lead to results other than those intended by the legislature, contracting parties, or other (1997, s. 242).

I forbindelse med ækvivalenskategorieringen, stod det klart, at mange af termernes indbyrdes ækvivalens er afhængig af konteksten. I forbindelse med ovenstående citat kan eksempelvis *skadesløsbrev* netop siges at have "structure/classification, scope of application, and legal effects" (ibid.), der bestemmes af den kontekst, der omgiver *skadesløsbrev*. Dette påpeger Šarčević også og argumenterer, at "the acceptability of a functional equivalent usually depends on context, thus requiring the translator to analyze each textual situation before deciding whether a functional equivalent is acceptable in that particular context" (ibid., s. 241). Som tidligere nævnt, er det altså op til oversætteren at vurdere om en partial equivalent er acceptabel til brug for oversættelse af kildesprogstermen, som Šarčević også påpeger: "Having determined the degree of equivalence, it is up to the translator to decide whether partial equivalence suffices for acceptability or whether near equivalence is required" (ibid.).

Ifølge Šarčević er en partial equivalent uhensigtsmæssig, hvis en eller flere af dens karakteristiske træk adskiller sig fra kildetermens karakteristiske træk i alle eller nogle kontekster (1997, s. 250). Hun foreslår derfor flere strategier, hvormed man kan kompensere for det.

For det første, kan man bruge "lexical expansion", hvilket indebærer at man enten tilføjer eller fjerner et ord fra den funktionelle ækvivalent (ibid.). Herved bevares noget af den juridiske værdi som termens begrebsindhold indeholder, samtidig med at forskellen(e) antydes. På den måde kan man opnå en kunstig naturlig ækvivalens mellem termer, at de stemmer overens i begge oversættelsesretninger - med det kunstige bestående i, at det juridiske begrebsindhold for den oversatte term ikke eksisterer i målretssystemet (ibid.).

Resultater denne metode i, at den funktionelle ækvivalent bliver for kunstig i udtrykket eller slet ikke er mulig, foreslår Šarčević, for det andet, brugen af 'descriptive paraphrases and definitions' der placeres i umiddelbar nærhed af termen i målteksten. Det er dog med forsigtighed, at Šarčević

præsenterer denne metode, idet man som oversætter skal tillægge sig en juridisk viden på niveau med erfarne jurister for med nogenlunde sikkerhed ikke over- eller underfortolke den term, man omskriver. Ydermere er 'descriptive paraphrases and definitions' primært noget der bruges i sammenhæng med produktionen af multilingvistisk lovgivning, som f.eks. direktiver fra EU (ibid, s. 252-254), der skal oversættes og være juridisk gældende på alle medlemslandes officielle sprog. Med dette in mente, vil jeg kun bruge denne metode som en teoretisk mulighed/være varsom med min brug af denne metode.

Hvis ingen af de to ovenstående metoder synes hensigtsmæssige, og der stadig ikke findes en funktionel ækvivalent, foreslår Šarčević som en tredje strategi, at man kan benytte sig af alternative ækvivalente: neutrale termer, lån (borrowings) og neologismer (ibid., s. 252-263).

Vælger man at benytte en neutral term som ækvivalent, indebærer det, at man vælger en ikke-teknisk term, da disse som regel har en bredere mening (ibid., s. 255-256) - i denne kontekst, begrebsindhold - og tekstens modtagere vil derfor antages at kunne forstå den overordnede mening af termen, og ud fra det samt konteksten tillægge termen en juridisk værdi.

Den anden mulighed er at 'låne' en term fra målsprogteksten ('borrowings') og overføre den til målteksten, og låntermen anføres i kursiv eller med citationstegn (ibid., s. 256-257). Dette kan f.eks. ses i engelsk-dansk-oversættelser, hvor den engelske term 'trust', der ikke har en tilsvarende term på dansk, indgår. Mange lingvister stiller sig dog kritiske overfor denne metode, hvorimod jurister skulle foretrække den (ibid.). Vælger man som oversætter at bruge lån som alternativ ækvivalent, påpeger Šarčević dog, at denne løsning kan kræve, at man tilføjer yderligere information i parentes efter termen, og at man desuden risikerer at fratage målretssystemets domstole dets diskretion (hvis teksten skal benyttes i en sådan kontekst), fordi domstolen er nødt til at handle ud fra kildetermen, som stammer fra et andet retssystem (ibid., s. 257).

Den sidste alternative oversættelsesstrategi er neologismer, altså dannelsen af nye ord. Ifølge Šarčević benyttes denne strategi primært i forbindelse med international lovgivning og multilingvistisk lovgivning, f.eks. EU-ret. Neologismer som oversættelsesstrategi synes nærmest at være i en teoretisk klasse for sig, og jeg vil derfor ikke inkludere neologismer som en del af oversættelsesstrategierne i dette speciale, idet det ifølge Šarčević vil kræve involvering af lingvister med juridisk baggrund fra begge sprog samt terminologiekspert. Desuden er det mit indtryk, at neologismer primært bruges til oversættelse, eller måske nærmere co-drafting, af lovgivning, der skal implementeres internationalt. Da det ikke er den kontekst jeg har undersøgt virksomhedspant i, og da virksomhedspant og floating charge har tilstrækkeligt mange træk til fælles at det virker usandsynligt at skulle benytte en neologisme, afgrænser jeg mig fra brugen af neologismer.

Med denne afgrænsning er der dermed fire oversættelsesstrategier, som vil blive benyttet til oversættelse af de udvalgte termer: 'lexical expansion', 'descriptive paraphrases and definitions',

neutrale termer og lån. Šarčević noterer, at ved brugen af disse oversættelsesstrategier, skal oversætteren overveje og beslutte, ud fra termens kontekst, om termen skal blive ”interpreted according to a specific legal system or whether its meaning is intended to be system neutral, i.e., independent of a particular legal system” (ibid., s. 254). Da dette speciale er afgrænset til kun at undersøge oversættelse fra dansk til engelsk, vil termene derfor også skulle oversættes til at blive fortolket på baggrund af ét retssystem; det danske. Kontekst skal der stadig tages hensyn til og dette vil blive medtaget i begrundelsen af oversættelsesforslagene hvor nødvendigt.

6.2 Oversættelsesforslag

For at overskueliggøre mine oversættelsesforslag, har jeg valgt at opstille termene i tabeller, hvor termene og deres ækvivalens kategorisering præsenteres. Derudover inkluderes Gyldendals Juridisk Ordbogs (Frandsen, 2009; ibid., 2007) oversættelsesforslag, såfremt der findes et sådant, samt evt. oversættelsesforslag fundet i tekster på engelsk, der omhandler virksomhedspant. Det er ikke lykkedes at finde mere end tre, og i forbindelse hermed skal det noteres, at disse ’paralleltekster’ alle tre har en informativ tekstfunktion, og at paralleltekstforslagene derfor kritisk inkluderes som inspiration i udarbejdelsen af oversættelsesforslagene. Desuden skal noteres, at Sepinucks tekst om virksomhedspant er skrevet til The American Bar Association (og dermed er skrevet på amerikansk engelsk). Derudover er Parlev & Volfs tekst skrevet af danske advokater, hvilket kompromitterer dens anvendelse som paralleltekst, da det er tydeligt, at der udover de engelske termer som er udvalgt i dette speciale, også bruges synonymer, hvilket ifølge Šarčević ikke er anbefalelsesværdigt i en oversættelsessituation, hvor der ikke er funktionelle ækvivalente på målsproget, idet engelske domstole går ud fra, at hvis der er forskel på (synonyme) termer, er der også forskel på begrebsindhold og -omfang (1997, s. 254). Derfor benyttes Parlev & Volfs tekst primært som inspiration, da jeg på trods af ovenstående finder teksten brugbar, qua dens forfatteres juridiske baggrund. For at spare plads, refereres forfatterne på kildeteksterne kun til fulde første gang, de benyttes. Parlev & Volfs tekst er ikke længere at finde online, så den er vedlagt som Bilag D.

6.2.1 Virksomhedspant

Termer:	virksomhedspant // floating charge
Ækvivalenskategori:	partial med intersection
Ordbogens forslag:	floating charge // floating company charge // a company charge will

	enable companies to create a so called "floating charge" secured on non-itemized groups of assets, including inventory, outstanding accounts and intellectual property rights
Parallelttekstforslag:	floating company charge (Sepinuck, 2008; Volf & Parlev, 2006) // business charge (Wood, 2007)
Mit oversættelsesforslag:	floating company charge

Til oversættelse af *virksomhedspant* har jeg gjort brug af lexical expansion ved tilføjelsen af 'company' til *floating charge*. Dermed kan der også siges at være elementer af strategien literal equivalents, som ifølge Šarčević er en mikrostrategi, der hører under literal translation, hvor man gør brug af "linguistic equivalents" (1997, s. 233). Dermed opnås et oversættelsesforslag, der kan siges at være en funktionel ækvivalent idet både den begrebsindholdsmæssige lighed, men også forskellen i forhold til den engelske term, bevares.

6.2.2 Fordringspant

Termer:	fordringspant // floating charge
Ækvivalenskategori:	partial med intersection
Ordbogens forslag:	receivables charge
Parallelttekstforslag:	floating charges on receivables (Sepinuck) // a floating charge on claims (Volf & Parlev) // receivables charge (Wood)
Mit oversættelsesforslag:	floating charge on receivables

For fordringspant har jeg igen gjort brug af 'lexical expansion' og mit oversættelsesforslag *floating charge on receivables* kan som i tilfældet med *virksomhedspant* siges at være en funktionel ækvivalent til *floating charge*, indeholdende både ligheder med og forskelle på den engelske term. Jeg har valgt 'receivables' frem for 'claims', fordi 'claim' umiddelbart har et bredere begrebsindhold ('claim' bruges inden for både proces-, konkurs- og immaterielret (Frandsen, 2009; ibid., 2007)), der i højere grad vil skulle afkodes ud fra konteksten end 'receivables', som konnotativt primært relaterer sig til tilgodehavender.

6.2.3 Virksomhedspantsætter

Termer:	virksomhedspantsætter // chargor
Ækvivalenskategori:	non-equivalent med inclusion (kontekstuafhængigt) // partial equivalent med intersection
Ordbogens forslag:	-
Paralleltékstforslag:	mortgagor in respect of a floating company charge; debtor; mortgagor (Volf & Parlev) // chargor (Wood)
Mit oversættelsesforslag:	chargor (a/the company that has created a floating company charge) // debtor company

For oversættelsen af *virksomhedspantsætter* er der gjort brug af to strategier. Det første forslag er udarbejdet på baggrund af tilføjelsen af en 'descriptive definition', som jeg vil anbefale at bruge første gang *chargor* benyttes i en oversættelse, hvorefter man vil kunne fortsætte med at bruge *chargor* alene, så længe den danske virksomhedspant-kontekst er etableret. Derudover har jeg inkluderet brugen af den neutrale term *debtor company*, som dog kun vil kunne bruges i en kontekst, hvor de overordnede kendetegn for virksomhedspant er blevet præsenteret eller fremgår af konteksten.

6.2.4 Fordringspantsætter

Termer:	fordringspantsætter // chargor
Ækvivalenskategori:	non-equivalent med inclusion (kontekstuafhængigt) // partial equivalent med intersection
Ordbogens forslag:	-
Paralleltékstforslag:	mortgagor secured by way of a floating company charge on claims; debtor; chargor (Volf & Parlev) // chargor (Wood)
Mit oversættelsesforslag:	chargor (a/the company that has created a floating charge on receivables) // debtor company

For *fordringspantsætter* gælder samme brug af oversættelsesstrategier som for *virksomhedspantsætter*. Står man i den situation, at der i samme tekst både gøres brug af *virksomhedspantsætter* og *fordringspantsætter*, vil det alt andet lige kunne skabe forvirring, at *chargor* eller *debtor company*

bruges som oversættelse til begge termer. I sådanne tilfælde må man ud fra konteksten vurdere, om man eksempelvis efter den oversatte term i så fald skal tilføje et lån (borrowing) i parentes, og herfra bruge de danske termer i den engelske tekst: altså, om man kan bruge termene med forklarende definitioner hver gang (hvis de f.eks. kun bruges få gange i løbet af hele teksten), eller om man kan bruge *chargor/debitor company* og ud fra konteksten læse om der er tale om en *virksomheds-* eller *fordringspant*sætter.

6.2.5 Virksomhedspanthaver

Termer:	virksomhedspanthaver // chargee
Ækvivalenskategori:	non-equivalent med inclusion (kontekstuaafhængigt) // partial equivalent med intersection
Ordbogens forslag:	-
Paralleltékstforslag:	holder (Sepinuck) // mortgagee in respect of a floating charge; holder of a floating charge (Volf & Parlev) // chargee (Wood)
Mit oversættelsesforslag:	holder of a floating company charge // chargee // creditor company

Her er der gjort brug af to oversættelsesstrategier. Det første forslag, *holder of a floating company charge*, er udarbejdet ud fra strategien 'descriptive paraphrasing' kombineret med brugen af den neutrale term 'holder'. Ligesom i de to foregående tilfælde, kan de engelske neutrale termer, i dette tilfælde *chargee* og *creditor company*, bruges i situationer, hvor konteksten angiver, at der er tale om dansk flydende pant og ikke floating charge.

6.2.6 Fordringspanthaver

Termer:	fordringspanthaver // chargee
Ækvivalenskategori:	non-equivalent med inclusion (kontekstuaafhængigt) // partial equivalent med intersection
Ordbogens forslag:	-
Paralleltékstforslag:	holder (Sepinuck) // mortgagee in respect of claims; holder of a floating charge on claims (Volf & Parlev) // chargee (Wood)
Mit oversættelsesforslag:	holder of a floating charge on receivables // chargee // creditor

	company
--	---------

For *fordringspanthaver* gælder de samme oversættelsesstrategier og kontekstuelle overvejelser som i afsnittet med *virksomhedspanthaver*.

6.2.7 Virksomhedspantebrev

Termer:	virksomhedspantebrev // charge contract
Ækvivalenskategori:	partial equivalent med inclusion
Ordbogens forslag:	-
Paralleltékstforslag:	charge certificate (Wood)
Mit oversættelsesforslag:	floating company charge (registration) form // registration form

Til udarbejdelsen af mit oversættelsesforslag til *virksomhedspantebrev* har jeg benyttet mig af kombinationen af tilføjelsen af en neutral term til den 'lexical expansion' af *floating charge*. I parentes er yderligere tilføjet 'registration', i tilfælde af at termens kontekst er uklar omkring, hvad man bruger en *floating company charge form* til i dansk retslig sammenhæng. Derudover foreslår jeg brugen af den neutrale term *registration form*, som efter min mening dog kun bør anvendes i tilfælde, hvor det af konteksten fremgår, at der er tale om den danske udgave af flydende pant.

6.2.8 Fordringspantebrev

Termer:	fordringsspantebrev // charge contract
Ækvivalenskategori:	partial equivalent med inclusion
Ordbogens forslag:	-
Paralleltékstforslag:	-
Mit oversættelsesforslag:	floating charge on receivables (registration) form // registration form

Her er som i det foregående tilfælde benyttet en kombination af tilføjelsen af en neutral term til den 'lexical expansion', igen med en parentetisk tilføjelse i tilfælde af en uklar kontekst og et kontekstafhængigt alternativ bestående af en neutral term.

6.2.9 Skadesløsbrev

Termer:	skadesløsbrev // charge instrument // (section 859D) statement of particulars
Ækvivalenskategori:	non-equivalent med intersection // partial equivalent med intersection
Ordbogens forslag:	all-moneys mortgage
Paralleltekstforslag:	all-moneys mortgage form to be used for registration of floating company charges and floating charges on claims (Volf & Parlev)
Mit oversættelsesforslag:	floating company charge (registration) form // floating charge on receivables (registration) form

Hvad angår *skadesløsbrev*, er der her tale om en meget specifik type pantebrev, som ikke kun bruges til oprettelse af *virksomhedspant*. Derfor kan mine oversættelsesforslag kun benyttes i forbindelse med *virksomheds-* eller *fordringspant*. Jeg har i denne sammenhæng valgt helt at udelade *all-moneys mortgage*, fordi 'mortgage' synes at have for stærke konnotationer til fast ejendom, og fordi fast ejendom ikke er en af de aktivkategorier som virksomheds- eller fordringspant omfatter. Det er derfor min vurdering, at brugen af *all-moneys mortgage* vil forvirre modtageren mere, end det vil specificere termens begrebsindhold for vedkommende. Mine oversættelsesforslag (for oversættelsesstrategierne, se Afsnit 6.2.7 og 6.2.8) er desuden udarbejdet ud fra tanken om at *skadesløsbrev* i kildeteksten er brugt i kontekst med enten virksomheds- eller fordringspant. Hvis konteksten angiver begge typer flydende pant, kan *all-moneys mortgage* efter min mening til nød benyttes, såfremt der tilføjes en forklarende sætning, hvori registreringssammenhængen angives, hvis det da ikke allerede fremgår af konteksten.

6.2.10 Ejerpantebrev

Termer:	ejerpantebrev // charge instrument // (section 859D) statement of particulars
Ækvivalenskategori:	non-equivalent med intersection // partial equivalent med intersection
Ordbogens forslag:	owner's mortgage // mortgage registred to the mortgagor
Paralleltekstforslag:	-
Mit oversættelsesforslag:	floating company charge (registration) form // form to be used for registration of a floating company charges

Jeg har for *ejerpantebrev* benyttet mig af samme oversættelsesstrategier som for *skadesløsbrev*, og også her vil jeg ikke anbefale at bruge ordbogens forslag, medmindre det står klart ud fra konteksten at *ejerpantebrev* bruges i sammenhæng med oprettelse af *virksomhedspant*.

6.2.11 Frysning

Termer:	frysning // crystallisation
Ækvivalenskategori:	near equivalence med inclusion
Ordbogens forslag:	-
Paralleltékstforslag:	-
Mit oversættelsesforslag:	crystallisation

Termerne frysning og crystallisation blev valgt til den terminologiske undersøgelse grundet deres umiddelbare near equivalence og fordi de af ukendte årsager ikke er koblet til hinanden i ordbogen, hverken når man slår op på 'frysning' eller 'crystallisation'. Ækvivalenskategorieringen af termerne viste som ventet, at de to ville høre under kategorien near equivalence. I mine såkaldte paralleltékster (tekster på engelsk om virksomhedspant) er *frysning/crystallisation* ej heller beskrevet. Til gengæld bruges *crystallisation* klart som den primære term på engelsk i alt mit dokumentationsmateriale for *floating charge* og *frysning* bruges både i BET 1459 og Bang-Pedersen et al. (her, utallige gange), som er mine primære kilder til virksomhedspant. Altså vil mit oversættelsesforslag, som det eneste tilfælde, være den engelske direkte, funktionelle ækvivalente term.

6.3 Diskussion af oversættelsesforslag

Er målteksttermen kontekstafhængig, som det f.eks. ses med *chargee/chargor* skal man som oversætter vurdere, om man lige præcis i denne sætning lægger sig i den frie ende af oversættelsesteoretiske overvejelser, eller om man holder sig til literal translation af hensyn til termens indflydelsessfære. Derfor vil jeg ikke lægge alle i mine æg i én oversættelsesteoretisk kurv, men derimod argumentere for, at man som oversætter skal være kritisk i hver enkelte oversættelsessituation og -beslutning, fra tekstuelt makroniveau til terminologisk mikroniveau. Yderligere er det min erfaring, at man også skal være kritisk i sin brug af oversættelsesforslag fundet i tosprogede ordbøger, da man ud fra disse ikke altid kan se et eksempel på termen i brug i lige netop den kontekst, man skal oversætte den i (som ved *skadesløsbrev* og *ejerpantebrev*).

I den forbindelse skal mine oversættelsesforslag netop ses som forslag - det kan sagtens tænkes at f.eks. de 'descriptive paraphrasing and definitions' vil kunne formuleres anderledes eller mere præcist afhængigt af konteksten. Dertil kan man lægge, at der findes flere alternativer til de neutrale termer, jeg har valgt som oversættelsesforslag, hvilket understreger, at den juridiske oversætter står over for mange forskellige beslutningsprocesser når det kommer til oversættelse af juridiske termer. Og her taler vi kun om oversættelse på det leksikalske mikroniveau - eksempelvis bør den overordnede kontekst og stilistiske valg også være noget den juridiske oversætter skal tage med i sine overvejelser. Så hvis kreativitet, eller "focused creativity" som Pommer beskriver det (2008, s. 365), kan findes i den metodiske tilgang til oversættelse, kan man i min optik legitimt argumentere for at kildetekstnær oversættelse ikke er så rigidt som det fremstilles af nogle teoretikere. Derimod vil jeg påstå, at kildetekstnær oversættelse i nogle tilfælde faktisk kan være den oversættelsesstrategi, der er mest anvendelig til oversættelse af performative/deklarative tekster.

7. Konklusion og perspektivering

På baggrund af en oversættelsesteoretisk diskussion af ækvivalensparadigmer har jeg etableret, at specialet befinder sig i overlapningen mellem natural og directional equivalence, med natural equivalence som den funktionelle illusion, der kan fungere som nulpunktet for ækvivalens kategorisering i forbindelse med oversættelse af systembundne juridiske termer, og directional equivalence som udgangspunktet hvorfra man skaber en oversættelse gennem aktive oversættelseshandlinger og -strategier.

Ud fra dette kunne jeg etablere Šarčevićs ækvivalens kategorier for juridiske termer (near, partial og non-equivalence) som mest hensigtsmæssige at benytte til kategoriseringen af ækvivalens mellem virksomhedspant- og floating charge-termer, hvorudfra en acceptabel grad af ækvivalens ville kunne vurderes.

Herefter redegjorde jeg for den juridiske term og begrebsindhold og -omfang samt relationerne herimellem, og Madsens terminologiske metode blev præsenteret og tilpasset specialets formål.

Med afsæt i Landos metode for komparativ retsanalyse gennemførte jeg en makro- og en mikrosammenligning af virksomhedspant og floating charge, og ud fra denne kan jeg konkludere, at der findes signifikante forskelle på de udvalgte områder inden for virksomhedspant og floating charge, og på baggrund heraf udvalgte jeg 11 termer til yderligere terminologisk undersøgelse.

Efter at have redegjort for termers karakteristiske træk og relationstyper i begrebssystemer, indarbejdede jeg de udvalgte termer i begrebssystemer. Herudfra kunne jeg udarbejde terminologiske definitioner på termene, og på baggrund af disse kunne jeg bestemme de specifikke forskelle i begrebsindhold og -omfang mellem de udvalgte danske og engelske termer. På baggrund heraf, kan jeg konkludere, at der mellem 10 af termene findes partial eller non-equivalence (afhængigt af målsprogstermens kontekst) med den engelske modpart, og at crystallisation er near equivalent til frysning.

Efter en diskussion af juridisk oversættelsesteori med fokus på literal vs. free translation, og med mine egne pragmatisk observationer, redegjorde jeg for Šarčevićs strategier til oversættelse af termer med partial equivalence (der ikke vil kunne fungere som en acceptabel ækvivalent) og valgte disse til at udarbejde alternative oversættelsesforslag til de 11 udvalgte termer, med Juridisk Ordbogs oversættelsesforslag og paralleltekster om virksomhedspant skrevet på engelsk som modspil og inspiration. Trods de i specialet præsenterede teorier og strategier samt diskussionerne baseret herpå, kan jeg ikke endegyldigt konkludere, hvilken oversættelsesstrategi, der er mest hensigtsmæssig at benytte i tilfælde af manglende acceptabel ækvivalens, eller i hvilken ende af spektret i forbindelse med literal og free translation man som juridisk oversætter bør ligge.

Hvad jeg dog har erfaret gennem hele specialet er, at metoden for hensigtsmæssig oversættelse af systembundne juridiske termer i høj grad synes at afhænge af oversætterens beslutningstagnings-proces og evne til at bestemme termens begrebsindhold og -omfang i relation til tekstens funktion og ud fra en grundig sammenligning af eventuelle funktionelt ækvivalente termer beslutte, hvordan målsprogstermen oversættes med respekt for termens begrebsindhold.

8. Litteraturliste

NB: Alle online kilder er sidst tilgået d. 23. november 2014, på nær Bek (2013) der ikke længere findes online.

- Armour, J. (2006). *Should we redistribute in insolvency?* Working paper no. 319. University of Cambridge: Centre for Business Research
- Azar, M. (2001). Law and translation: Preserving ambiguity in legal text translation. I Mayer, F. (Ed.), *Language for special purposes: Perspectives for the new millenium. Vol 2: LSP in academic discourse and in the fields of law, business and medicine* (ss. 735-741). Göttingen: Gunter Narr Verlag Tübingen
- Bang-Pedersen, U. R., Petersen, L. L. & Spanggaard, T. (2008). *Virksomhedspant*. København: Forlaget Thomson A/S
- Bek, M. H. (2013). *Nye regler om virksomhedspant og tinglysningsafgift*. Hentet fra: <http://www.dahllaw.dk/aktuelt/nyheder/2013/07/nye-regler-om-virksomhedspant-og-tinglysningsafgift.aspx>
- Burne, N. (1997). *Essential Company Law* (2nd ed.). London: Cavendish Publishing Limited
- Cao, D. (2013). Legal translation studies. I Millán, C. & Bartrina, F. (Eds.), *The Routledge handbook of translation studies* (ss. 415-424). New York: Routledge.
- Cao, D. (2007a). Inter-lingual uncertainty in bilingual and multilingual law. *Journal of Pragmatics*, 39, s. 69-83. Hentet fra: <http://www.sciencedirect.com/esc-web.lib.cbs.dk/science/article/pii/S0378216606001731?np=y>
- Cao, D. (2007b). *Translating law*. Storbritannien: MPG Books Ltd.
- Catford, J. C. (1965). *A linguistic theory of translation: An essay in applied linguistics*. London: Oxford University Press
- Chadney, S., Mackay, R. & Nevin, W. (2013). *New UK company charge registration regime*. Hentet fra: <http://www.lexology.com/library/detail.aspx?g=814d94a4-cbc5-4ad6-a484-0785bed45ce7>
- Charge. (n.d.) I www.uk.practicallaw.com. Hentet fra: <http://uk.practicallaw.com/2-107-5890?q=charges>
- Chargee. (n.d.) I www.uk.practicallaw.com. Hentet fra: <http://uk.practicallaw.com/1-107-5895>
- Chargor. (n.d.) I www.uk.practicallaw.com. Hentet fra: <http://uk.practicallaw.com/5-107-5898>

- Companies House. (n.d.). *Life of a company - Part 2 event driven filings - GP3*. Hentet fra:
<http://www.companieshouse.gov.uk/about/gbhtml/gp3.shtml#ch9>
- Company Law Solutions Limited. (n.d.). *Fixed and floating charges*. Hentet fra:
http://www.companylawclub.co.uk/topics/fixed_and_floating_charges.shtml
- Engberg, J. (2013). Comparative law for translation: The key to successful mediation between legal systems. I Albi, A. B. & Ramos, F. P. (Eds.), *Legal translation in context: Professional issues and prospects*
- Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. (2002). *Rapport om virksomhedspant: notat*. København
- Frandsen, H. P. (2009). *Dansk-Engelsk Juridisk Ordbog* (2. udg.). København: Gyldendal
- Frandsen, H. P. (2007). *Engelsk-Dansk Juridisk Ordbog* (3. udg.). København: Gyldendal
- French, D., Mayson, S. & Ryan, C. (2013). *Mayson, French & Ryan on company law* (30th ed.). Oxford: Oxford University Press
- Fokus Translatørerne (2014, 13. november). [Translatørbureau i København]. Personlig kommunikation.
- Foscote, Sir S. (2005). I *National Westminster Bank plc v. Spectrum Plus Limited & Ors* [UKHL 41] (afsnit 95-111). Hentet fra: <http://www.bailii.org/uk/cases/UKHL/2005/41.html>
- Garzone, G. (2000, 1. januar). Legal translation and functionalist approaches: A contradiction in terms? Hentet fra:
http://www.academia.edu/771698/Legal_Translation_and_Functionalist_Approaches_A_Contradiction_in_Terms
- Harvey, M. (2002). What's so special about legal translation? *Translators' Journal* (47) 2, s. 177-185. Hentet fra: <http://www.erudit.org/revue/meta/2002/v47/n2/008007ar.pdf>
- Instrument. (n.d.). I *businessdictionary.com*. Hentet fra:
<http://www.businessdictionary.com/definition/instrument.html>
- Judge, S. (2006). *Law for business students*. Storbritannien: Palgrave Macmillan
- Justitsministeriet. (2013). *Retsudvalget 2012-2013: L 107 endeligt svar på spørgsmål 7 - offentligt*. Hentet fra:
<http://www.ft.dk/samling/20121/lovforslag/1107/spm/7/svar/1048103/1241184.pdf>
- Jørgensen, J. U., Hansen, M. & Den Store Danske. (2013). *Pant - Historie i Danmark*. Hentet fra:
http://www.denstoredanske.dk/Samfund%2c_jura_og_politik/Jura/Tingsret_og_ejendomsret/pant/pant_%28Historie_i_Danmark%29

- Kelly, D., Holmes, A. & Hayward, R. (2005). *Business law* (5th ed.). London: Cavendish Publishing Limited
- Kenny, D. (1998). Equivalence. I Baker, M. Editor, *Routledge encyclopedia of translation studies* (ss. 77-80). London and New York: Routledge
- Kristensen, L. P. & Den Store Danske. (2011). *Pant*. Hentet fra:
http://www.denstoredanske.dk/Samfund%2c_jura_og_politik/Jura/Tingsret_og_ejendomsret/pant
- Kromann Reumert. (2013). *Justering af regler om virksomhedspant og tinglysningsafgift*. Hentet fra: <http://www.kromannreumert.com/da-DK/Publikationer/Nyhedsbreve/Bankogfinansiering/Pages/Justeringaftinglysningsafgi ftogregleromvirksomhedspant.aspx>
- Lando, O. (2004). *Kort indføring i komparativ ret* (2. udg.). København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag
- Law Commission. (n.d.). *Company Security Interests*. Hentet fra:
<http://lawcommission.justice.gov.uk/areas/company-security-interests.htm>
- Lundstrøm, B. & Toxværd, B. (2005). *Virksomhedspant og fordringspant - Vejen til billigere finansiering?* Hentet fra:
<http://www.ivaerksaetteren.dk/flx/artikler/7/virksomhedspant-og-fordringspant-vejen-til-billigere-finansiering-345/>
- Madsen, B. N. (1999). *Terminologi 1: Principper og metoder*. København: Gads Forlag
- Madsen, B. N. (2012). *Tjekpunkter til delopgave* [word-dokument]. Hentet fra learn.cbs.dk:
<https://learn.cbs.dk/course/view.php?id=9757>
- Orozco, M. & Sánchez-Gijón, P. (2010). New resources for legal translators. *Perspectives: Studies in Translatology* 19 (1), s. 25-44.
- Parlev, M. & Volf, J. T. (2006). Floating company charges open up new possibilities in Denmark. *Eurofenix*, Summer 2006 English, s. 8-9.
- Petersen, L. L. (2012). *Erfaringer med virksomhedspant*. Hentet fra:
<http://www.bechbruun.com/da/Om+os/Vi+tilbyder+ogsaa/~media/Files/Videncenter/Kursusmateriale/Uddannelsesdagen%202012/Lektion%202%20-%20LLP%20-%20Efaringer%20med%20virksomhedspant%20-%20PowerPoint%20-%20virksomhedspant.pdf>
- Pommer, S. E. (2008). No creativity in legal translation? I *Babel* 54 (4), s. 355-368.

- Pym, A. (2010). *Exploring translation theories*. Abingdon and New York: Routledge
- Pym, A. [Anthony Pym]. (2009, 22. oktober). *Summary of the paradigms of translation theory - 1* [Videofil]. Hentet fra: <http://www.youtube.com/watch?v=qFJeWlkkF64>
- Pym, A. (2007). Natural and directional equivalence in theories of translation. *Target*, 19 (2), s. 271-294. Hentet fra: <http://www.ualberta.ca/~ivashkiv/translation/PYM%20on%20equivalence.pdf>
- Rey, A. (1995). *Essays on terminology* (Vol. 9). I Sager, J. C. (Ed.). Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Rödstenen. (2013). *Nye regler om virksomhedspant pr. 31. juli 2013*. Hentet fra: <http://www.rodstenen.dk/da/news/3845-Nye-regler-om-virksomhedspant-pr-31-juli-2013>
- Šarčević, S. (1997). *New approach to legal translation*. Haag, Holland: Kluwer Law International
- Selskabsadvokaterne (2006). *Virksomhedspant*. Hentet fra: <http://www.selskabsadvokaterne.dk/artikler/andet/virksomhedspant>
- Sepinuck, S. L. (Ed.). (2008). Practice under article 9 of the uniform commercial code. USA: American Bar Association.
- SKAT. (2014a). *E.B.4.3.3 Virksomhedspant og fordringspant*. Hentet fra: <http://www.skat.dk/skat.aspx?oId=2048702&vId=209795>
- SKAT. (2014b). *G.A.3.2.2.1.3.8.3 Ejerpantebreve - begreb*. Hentet fra: <http://www.skat.dk/skat.aspx?oId=1977460&vId=209795>
- SKAT. (2014c). *G.A.3.2.2.1.3.8.4 Skadesløsbreve*. Hentet fra: <http://www.skat.dk/skat.aspx?oId=1977461&vId=209795>
- SKAT. (2014d). *G.A.3.2.2.1.3.11.2 Hvad er virksomhedspant?* Hentet fra: http://www.skat.dk/SKAT.aspx?oId=1977428&vId=208670&search=virksomhedspant*
- SKAT. (2014e). *G.A.3.2.2.1.3.11.3 Hvad er fordringspant*. Hentet fra: <http://www.skat.dk/skat.aspx?oId=1977429&vId=209795>
- Spanggaard, T. & Øe, H. (2007). Lov om ændring af tinglysningsloven, konkursloven og andre love (Virksomhedspant). *Juristen*, 89 (1), s. 23-33. Hentet fra: <http://www.djoef.dk/Blade/Juristen/Juristen2007/~media/Documents/Djoef/J/Juristen nr12007.ashx>
- Swarbrick, D. (2012). *Banking - 1849-1899*. Hentet fra: <http://swarb.co.uk/lisc/Banki18491899.php>

- Tomlinson, E. A. (2013). Security for a commercial loan: Historical and international perspectives. *Maryland Journal of International Law*, 23 (1), s. 77-102. Hentet fra:
<http://digitalcommons.law.umaryland.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1550&context=mjil>
- Wolff, L. (2011). Legal translation. I K. Malmkjær & K. Windle (Eds.), *The Oxford handbook of translation studies* (ss. 228-242). New York: Oxford University Press.
- Wood, P. R. (2007). *Comparative law of security interests and title finance. Vol 2: The law and practice of international finance series* (2. ed.), (afsnit 24-043 - 24-045). London: Sweet & Maxwell

Bilag A - Anvendte forkortelser

DANMARK:

- BEK 669*** **Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om tinglysning i personbogen**
Justitsministeriet. (2013a). *Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om tinglysning i personbogen*. BEK nr 669 af 11/06/2013. København
- BET 1459** **Betænkning om virksomhedspant**
Justitsministeriets udvalg om virksomhedspant. (2005). *Betænkning om virksomhedspant*. BET nr 1459/2005. København
- TL** **Tinglysningsloven**
Justitsministeriet. (2005). *Lov om ændring af tinglysningsloven, konkursloven og andre love (virksomhedspant)*. LOV nr 560 af 24/06/2005. København

ENGLAND & WALES:

- CA** **Companies Act**
Department of Justice. (2006). *Companies Act, c. 46*. Hentet fra:
<http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2006/46/contents>

*Denne forkortelse benyttes kun i kildehenvisningerne i de alfabetiske lister i Bilag C og D

Bilag B - Alfabetisk liste for virksomhedspant (i-Term)

Nov 25 2014 - Li Bjørnskov Fischer

12 artikler.

Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	13896075189939
Dansk	ejerpantebrev substantiv
Kilde til term:	TL: : Tinglysningsloven - Justitsministeriet - § 47 c, stk. 1
Eksempel:	Med de nye regler får virksomheder mulighed for at give sine kreditorer virksomhedspant ved tinglysning af et ejerpantebrev, der efterfølgende pantsættes til fordel for kreditorerne [...]
Kilde til eksempel:	Kromann Reumert:
Generel definition:	virksomhedspantebrev som gerne må overdrages
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	pantebrev med pant i et aktiv, fx en fast ejendom, hvor aktivets ejer både står som pantsætter og panthaver, altså som både debitor og kreditor, fordi ejeren erklærer at have en fordring mod sig selv
Kilde til definition:	SKAT (ejerpantebrev):
Diagram:	virksomhedspant ; 7.1; <i>MULIGHED FOR OVERDRAGELSE:</i> <i>ja</i> ER EN TYPE AF: virksomhedspantebrev Oprettet:2014-01-13 11:05:18; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-16 12:56:02; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	13788156411880
Dansk	flydende pant substantiv
Kilde til term:	BPS: : Virksomhedspant - Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard - s. 9, 13, 16, 18, 19
Eksempel:	Mens pantsætteren under normale omstændigheder har fri adgang til at udskille aktiver omfattet af det flydende pant som led i regelmæssig drift af sin virksomhed, indtræder der en frysning af pantet, når pantsætteren begiver sig ind i det insolvensretlige system [...].
Kilde til eksempel:	BPS: : Virksomhedspant - Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard - s. 18
Generel definition:	pant i pantsætters til enhver tid værende beholdning af aktiver af en eller flere kategorier og som tillader pantsætter at udskille aktiver ifølge

Kilde til definition:	regelmæssig drift af virksomheden
Faglig definition:	Den Store Danske (flydende pant): pant i de til enhver tid værende aktiver inden for bestemte kategorier. De pantsatte aktiver vil som udgangspunkt kunne udskilles, fx sælges, som led i den almindelige, løbende drift og samtidig vil nye aktiver, der erhverves af virksomheden, og som er omfattet af en af de pantsatte kategorier, automatisk blive omfattet af pantsikkerheden
Kilde til definition:	SKAT (flydende pant):
Diagram:	virksomhedspant ; 1; <i>SIKKERHED FOR LÅN</i> <i>(VIRKSOMHEDER):</i> <i>udskiller automatisk aktiver</i> <i>ifm. pantsætters almindelige</i> <i>drift</i> HAR UNDERTYPE: fordringspant HAR UNDERTYPE: virksomhedspant Oprettet:2013-09-10 14:20:41; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-15 15:43:54; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	13788156229193
Dansk	fordringspant substantiv <i>færdig</i>
Kilde til term:	TL: : Tinglysningsloven - Justitsministeriet - § 47 d
Eksempel:	Reglerne om fordringspant i § 47d, stk. 1, giver mulighed for et "flydende" pant i virksomhedens kundetilgodehavender i den forstand, at de enkelte fordringer bliver omfattet af panteretten, efterhånden som de stiftes ved salg af varer mv. på kredit, og udgår af pantet, fx ved at de indfris.
Kilde til eksempel:	BPS: : Virksomhedspant - Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard - s. 88
Generel definition:	flydende pant i aktivkategorien udestående og fremtidige simple fordringer
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	Indehaveren af en erhvervsvirksomhed kan ved anvendelse af skadesløsbrev eller ejerpantebrev underpantsette virksomhedens udestående og fremtidige simple fordringer hidrørende fra salg af varer og tjenesteydelser.
Kilde til definition:	TL: : Tinglysningsloven - Justitsministeriet - § 47 d, stk. 1
Diagram:	virksomhedspant ; 1.2; <i>AKTIVKATEGORI:</i>

(kunde)fordringer

ER ASSOCIERET MED: fordringspantsætter

ER ASSOCIERET MED: fordringspantebrev

ER EN TYPE AF: flydende pant

ER ASSOCIERET MED: frysning

Oprettet:2013-09-10 14:20:22; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Ændret:2014-11-15 18:01:52; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Emne

F6146 Sikkerhedsstillelse

BegrebsID:

13934231678692

Dansk

fordringspantebrev

substantiv

Kilde til term:

SKAT (fordringspantebrev):

Eksempel:

Det indebærer, at de almindelige regler i tinglysningens §§ 43-46 om grundlaget for tinglysning, prøvelse mv. i personbogen finder anvendelse ved tinglysning af fordringspantebreve.

Kilde til eksempel:

BPS: : Virksomhedspant - Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard - s. 87

Generel definition:

juridisk dokument der bruges til oprettelse af fordringspant

Kilde til definition:

LBF: : Li Bjørnskov Fischer

Faglig definition:

none

Kommentar:

det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på termen 'fordringsspantebrev', men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-Pedersen et al. kan det konstateres at et fordringsspantebrev (i form af et skadesløsbrev) bruges til oprettelse af fordringspant.

Diagram:

virksomhedspant; 8;

JURIDISK

DOKUMENT:

oprettelse af

fordringspant

ER ASSOCIERET MED: fordringspant

HAR UNDERTYPE: skadesløsbrev

Oprettet:2014-02-26 14:59:27; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Ændret:2014-11-25 00:59:34; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Emne

F6146 Sikkerhedsstillelse

BegrebsID:

14153019162309

Dansk

fordringspanthaver

substantiv *færdig*

Kilde til term:	SKAT (fordringspant):
Eksempel:	fordringspanthaverens ret vil være sikret over for godtroende tredjemand fra tinglysningstidspunktet.
Kilde til eksempel:	BPS: : Virksomhedspant - Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard - s. 90
Generel definition:	långiver i form af en erhvervsvirksomhed der har flydende pant i låntagerens kundefordringer
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	none
Kommentar:	Det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på denne term, men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-Pedersen et al. kan det konstateres at en fordringspanthaver er en långiver, der har taget et fordringspant som sikkerhed for et lån.
Diagram:	virksomhedspant; 5; <i>LÅNGIVER:</i> <i>kreditor der har givet</i> <i>et lån med fordringspant</i> <i>som sikkerhed</i> ER ASSOCIERET MED: fordringspantsætter Oprettet:2014-11-06 20:25:16; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-15 19:05:31; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Emne	F6146 Sikkerhedsstilling
BegrebsID:	14153017873938
Dansk	fordringspantsætter substantiv <i>færdig</i>
Kilde til term:	BPS: : Virksomhedspant - Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard - s. 94
Eksempel:	Det forhold, at fordringspanthaver giver meddelelse til debitor ifølge en pantsat fordring om, at betaling skal ske til fordringspanthaver, må formentlig antages ikke at udgøre en tiltrædelse af pantet, medmindre fordringspantsætteren har misligholdt sit lån og meddelelsens fremsendelse må anses for begrundet heri.
Kilde til eksempel:	BPS: : Virksomhedspant - Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard - s. 94
Generel definition:	låntager i form af en erhvervsvirksomhed der har oprettet et flydende pant på sine kundefordringer
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	none
Kommentar:	Det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på denne term, men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-

Diagram:	Pedersen et al. kan det konstateres at en fordringspantsætter er en låntager, der har stillet et fordringspant som sikkerhed for et lån. virksomhedspant; 3; <i>LÅNTAGER:</i> <i>erhvervsvirksomhed der har oprettet et fordringspant</i> ER ASSOCIERET MED: fordringspanthaver ER ASSOCIERET MED: fordringspant Oprettet:2014-11-06 20:23:07; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-15 18:45:33; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	13944449398930
Dansk	frysning substantiv <i>færdig</i>
Kilde til term:	Bech-Bruun:
Eksempel:	Pantsætterens adgang til at udskille aktiver fra et virksomhedspant som led i regelmæssig drift, jf. § 47 c, stk. 1, 2. pkt., ophører ved frysningen af panterettens omfang efter § 47 f.
Kilde til eksempel:	BPS: : Virksomhedspant - Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard - s. 134
Generel definition:	juridisk tidspunkt som følge af pantsætterens insolvens der resulterer i at det flydende pant ikke længere kan gribe nye aktiver
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	Mens pantsætteren under normale omstændigheder har fri adgang til at udskille aktiver omfattet af det flydende pant som led i regelmæssig drift af sin virksomhed, indtræder der en frysning af pantet, når pantsætteren begiver sig ind i det insolvensretlige system, jf. tinglysningslovens § 47 f, stk. 1-5.
Kilde til definition:	BPS: : Virksomhedspant - Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard - s. 18
Diagram:	virksomhedspant; 6; <i>JURIDISK TIDSPUNKT:</i> <i>fiksering af flydende pant ved indtrædelse af betalingsstandsning eller konkurs hos pantsætter</i> ER ASSOCIERET MED: fordringspant ER ASSOCIERET MED: virksomhedspant Oprettet:2014-03-10 10:48:59; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Ændret:2014-11-25 01:01:16; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Emne F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID: 13788156892242
Dansk **skadesløsbrev**
substantiv
Kilde til term: TL: : Tinglysningsloven - Justitsministeriet - § 47 c, stk. 1
Eksempel: for skadesløsbrev med pant i andre aktiver gælder også et krav om maksimering
Kilde til eksempel: SKAT (skadesløsbrev):
Generel definition: virksomheds- eller fordringspantebrev som ikke må overdrages
Kilde til definition: LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition: pantebrev, der udstedes til dækning af et løbende gældsmellemværende, fx en kassekredit eller en alskyldserklæring
Kilde til definition: SKAT (skadesløsbrev):
Diagram: **virksomhedspant**; 7.2+8.1;
MULIGHED FOR OVERDRAGELSE:
nej
ER EN TYPE AF: fordringspantebrev
ER EN TYPE AF: virksomhedspantebrev
Oprettet:2013-09-10 14:21:29; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Ændret:2014-11-16 12:55:22; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Emne F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID: 13788156013356
Dansk **virksomhedspant**
substantiv *færdig*
Kilde til term: TL: : Tinglysningsloven - Justitsministeriet - § 47 c
Eksempel: Et virksomhedspant vil omfatte pantsætterens aktiver fra det tidspunkt, hvor pantsætteren erhverver de pågældende aktiver.
Kilde til eksempel: BPS: : Virksomhedspant - Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard - s. 66
Eksempel: Med de nye regler får virksomheder mulighed for at give sine kreditorer virksomhedspant ved tinglysning af et ejerpantebrev, der efterfølgende pantsættes til fordel for kreditorerne (denne pantsætning skal ligeledes tinglyses).
Kilde til eksempel: Kromann Reumert:
Generel definition: flydende pant der dækker bestemte aktivkategorier (TL § 47 c, stk. 3)
Kilde til definition: LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition: Indehaveren af en erhvervsvirksomhed kan ved anvendelse af et

	skadesløsbrev eller ejerpantebrev underpantsætte, hvad virksomheden ejer og fremtidig erhverver (virksomhedspant). Pantsætning forhindrer ikke, at aktiver, bortset fra fordringer, udskilles som led i regelmæssig drift af virksomheden.
Kilde til definition:	TL: : Tinglysningsloven - Justitsministeriet - § 47 c, stk 1
Diagram:	virksomhedspant ; 1.1; <i>AKTIVKATEGORI:</i> <i>de i TL § 47 c, stk. 3</i> <i>bestemte aktivkategorier</i> ER ASSOCIERET MED: virksomhedspantsætter ER EN TYPE AF: flydende pant ER ASSOCIERET MED: virksomhedspantebrev ER ASSOCIERET MED: frysning Oprettet:2013-09-10 14:20:01; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-15 17:46:10; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Emne	F6146 Sikkerhedsstilling
BegrebsID:	13896078859357
Dansk	virksomhedspantebrev substantiv
Kilde til term:	BEK 669 : : Bekendtgørelse 669 af 11/06/2013 - Justitsministeriet - §§ 1, 3-4
Kilde til term:	Øe & Spanggaard : : Nye Love - Øe, H. & Spanggaard, T. - s. 23
Eksempel:	virksomhedspantebreve vil således blive tinglyst på pantsætterens blad i personbogen på linje med f.eks. pantebreve i enkelte løsørengenstande.
Kilde til eksempel:	Øe & Spanggaard : : Nye Love - Øe, H. & Spanggaard, T. - s. 23
Eksempel:	...giver et virksomhedspantebrev kreditor sikkerhed i det pantsatte for skadesløs betaling af, hvad pantsætteren til enhver tid måtte være kreditor skyldig, dog ikke ud over en beløbsgrænse, der angives i skadesløsbrevet (skadesløsbrevets ramme).
Kilde til eksempel:	BPS : : Virksomhedspant - Bang-Pedersen, Petersen & Spanggaard - s. 57
Generel definition:	juridisk dokument der bruges til oprettelse af virksomhedspant
Kilde til definition:	LBF : : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	none
Kommentar:	det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på termen 'virksomhedspantebrev', men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-Pedersen et al. kan det konstateres at et virksomhedspantebrev (enten i form af et ejerpantebrev eller et skadesløsbrev) bruges til oprettelse af virksomhedspant.
Diagram:	virksomhedspant ; 7;

JURIDISK

DOKUMENT:

oprettelse af

virksomhedspant

ER ASSOCIERET MED: virksomhedspant

HAR UNDERTYPE: ejerpantebrev

HAR UNDERTYPE: skadesløsbrev

Oprettet:2014-01-13 11:11:25; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Ændret:2014-11-25 00:59:16; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Emne

BegrebsID:

Dansk

Kilde til term:

Eksempel:

Kilde til eksempel:

Generel definition:

Kilde til definition:

Faglig definition:

Kommentar:

Diagram:

F6146 Sikkerhedsstillelse

14153012236223

virksomhedspanthaver

substantiv

SKAT (fordringspant):

Der henvises endnu engang til høringssvaret fra Aarhus Universitet, hvoraf det fremgår, at de foreslåede regler vil have som konsekvens, at virksomhedspantet i praksis altid vil få forrang frem for tredjemands underpant, hvorved virksomhedspantsætter forhindres i at opnå finansiering med sikkerhed i de erhvervede genstande uden virksomhedspanthavers samtykke.

Justitsministeriet - retsudvalget:

långiver i form af en erhvervsvirksomhed der har flydende pant i låntagerens aktiver som defineret i virksomhedspantebrevet

LBF: : Li Bjørnskov Fischer

none

Det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på denne term, men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-Pedersen et al. kan det konstateres at en virksomhedspanthaver er en långiver, der har taget et virksomhedspant som sikkerhed for et lån.

virksomhedspant; 4;

LÅNGIVER:

kreditor der har givet

et lån med virksomhedspant

som sikkerhed

ER ASSOCIERET MED: virksomhedspantsætter

Oprettet:2014-11-06 20:13:43; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Ændret:2014-11-15 18:59:50; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Emne

F6146 Sikkerhedsstillelse

BegrebsID:	14153005703594
Dansk	virksomhedspantsætter substantiv <i>færdig</i>
Kilde til term:	Justitsministeriet - retsudvalget:
Eksempel:	Der henvises endnu engang til høringssvaret fra Aarhus Universitet, hvoraf det fremgår, at de foreslåede regler vil have som konsekvens, at virksomhedspantet i praksis altid vil få forrang frem for tredjemands underpant, hvorved virksomhedspantsætter forhindres i at opnå finansiering med sikkerhed i de erhvervede genstande uden virksomhedspanthavers samtykke.
Kilde til eksempel:	Justitsministeriet - retsudvalget:
Generel definition:	låntager i form af en erhvervsvirksomhed der har oprettet et flydende pant på de aktiver som er defineret på virksomhedspantebrevet
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	none
Kommentar:	Det har ikke været muligt at finde en præcis, faglig definition på denne term, men ud fra konteksten på bl.a. SKAT's hjemmeside og i Bang-Pedersen et al. kan det konstateres at en virksomhedspantsætter er en låntager, der har stillet et virksomhedspant som sikkerhed for et lån.
Diagram:	virksomhedspant ; 2; <i>LÅNTAGER:</i> <i>erhvervsvirksomhed der</i> <i>har oprettet et</i> <i>virksomhedspant</i> ER ASSOCIERET MED: virksomhedspanthaver ER ASSOCIERET MED: virksomhedspant Oprettet:2014-11-06 20:02:50; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-15 18:45:09; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Bilag C - Alfabetisk liste for floating charge (i-Term)

Nov 25 2014 - Li Bjørnskov Fischer

10 artikler.

Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	13932421376155
Engelsk	(section 859 D) statement of particulars substantiv
Kilde til term:	CA: : Companies Act - Department of Justice - § 859D
Kilde til term:	Chadney, Mackay & Nevin:
Eksempel:	a company that creates a charge (or any person interested in the charge may deliver the statement of particulars [...] to the registrar for registration
Kilde til eksempel:	Companies House:
Generel definition:	charge contract that must be filled and registered at Companies House for the charge to be secured
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	A statement of particulars relating to a charge created by a company is a “section 859D statement of particulars” if it contains the following particulars: [subsections 1-5].
Kilde til definition:	CA: : Companies Act - Department of Justice - § 859D
Diagram:	charges; 4.2; <i>MUST BE REGISTRED</i> <i>AT COMPANIES HOUSE:</i> yes ER EN TYPE AF: charge contract Oprettet:2014-02-24 12:42:17; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-16 13:30:56; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	13934961756416
Engelsk	charge substantiv
Kilde til term:	Foscote: : Judgments - National Westminster Bank plc (Respondents) v. Spectrum Plus Limited and others and others (Appellants) - Lord of Justice, Sir Scott Foscote - afs. 96
Eksempel:	the two features mentioned by Gifford LJ became the hallmark of the new form of security, namely, (1) a charge on the chargor company's assets, or a specified class of assets, present and future [...]
Kilde til eksempel:	Foscote: : Judgments - National Westminster Bank plc (Respondents)

	v. Spectrum Plus Limited and others and others (Appellants) - Lord of Justice, Sir Scott Foscote - afs. 96
Generel definition:	loan security, which gives the creditor priority to debtor's charged assets over unsecured creditors if debtor defaults
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	Security over an asset which gives the lender the right to have the particular asset and its proceeds of sale appropriated to the discharge of the debt in question. A charge does not transfer ownership; it is merely an encumbrance on the asset.
Kilde til definition:	Practical Law (charge):
Diagram:	charges; 1; <i>SECURITY FOR A LOAN:</i> <i>charge on debtor's assets</i> HAR UNDERTYPE: floating charge HAR UNDERTYPE: fixed charge Oprettet:2014-02-27 11:16:15; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-15 16:20:57; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	14153883645439
Engelsk	charge contract substantiv
Kilde til term:	MFR - Company Law: : Mayson, French & Ryan on Company Law - French, Derek; Mayson, Stephen; Ryan, Christopher - s. 334
Eksempel:	The company owns the property and the charge contract is with the company.
Kilde til eksempel:	MFR - Company Law: : Mayson, French & Ryan on Company Law - French, Derek; Mayson, Stephen; Ryan, Christopher - s. 334
Generel definition:	legal document which must be registred for public inspection at Companies House for a (floating) charge to be secured
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	Copies of a company's charge contracts must be delivered to Companies House and the company must also keep copies available for inspection.
Kilde til definition:	MFR - Company Law: : Mayson, French & Ryan on Company Law - French, Derek; Mayson, Stephen; Ryan, Christopher - s. 333
Kommentar:	Som den opmærksomme læser nok kan se, er der kun én kilde på denne term, hvilket i terminologisk øjemed ikke er hensigtsmæssigt, men da French et al. er min primærkilde til floating charge (da det er den mest detaljerede og gennearbejdede af mine kilder), og da 'charge contract' primært er udvalgt til den terminologiske undersøgelse til brug for

udarbejdelsen af definitionerne til dets underbegreber, finder jeg det forsvarligt at bruge denne term, trods den ene kilde. Det skal dog nævnes, at der eksisterer synonymer til 'charge contract', f.eks. 'charge document' (Law Commission, n.d.) eller "charge form" (Companies House, n.d.).

Diagram:

charges; 4;

LEGAL DOCUMENT:

secures any charge

by registration

ER ASSOCIERET MED: floating charge

HAR UNDERTYPE: charge instrument

HAR UNDERTYPE: (section 859 D) statement of particulars

Oprettet:2014-11-07 20:26:04; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Ændret:2014-11-15 20:41:12; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Emne

F6146 Sikkerhedsstillelse

BegrebsID:

14153888473715

Engelsk

charge instrument

substantiv *færdig*

Kilde til term:

Chadney, Mackay & Nevin:

Eksempel:

A company that creates a charge (or any person interested in the charge) may deliver the statement of particulars, together with a certified copy of the charge instrument (if there is one), along with the relevant fee, to the registrar for registration

Kilde til eksempel:

Companies House:

Generel definition:

charge contract which is optional to register at Companies House

Kilde til definition:

LBF: : Li Bjørnskov Fischer

Faglig definition:

Formally executed document that evidences a legally enforceable agreement between two or more parties, and expresses a contractual duty, obligation, or right.

Kilde til definition:

Lovforslag virksomhedspant: : Forslag til lov om ændring af tinglysningsloven, konkursloven og andre love (virksomhedspant) - Justitsministeriet

Kommentar:

Den faglige definition gælder udelukkende 'instrument', men idet 'charge' i 'charge instrument' er et præfiks der definerer instrument, finder jeg den faglige definition tilstrækkelig.

Diagram:

charges; 4.1;

MUST BE REGISTRED

AT COMPANIES HOUSE:

optional

ER EN TYPE AF: charge contract

Oprettet:2014-11-07 20:34:07; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Ændret:2014-11-15 20:43:43; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	14153121079334
Engelsk	chargee substantiv <i>færdig</i>
Kilde til term:	Foscote: : Judgments - National Westminster Bank plc (Respondents) v. Spectrum Plus Limited and others and others (Appellants) - Lord of Justice, Sir Scott Foscote - afs. 104
Eksempel:	A provision that a floating charge is to crystallise on the happening of a certain event without any action by the chargee is usually described as providing for 'automatic crystallisation'.
Kilde til eksempel:	MFR - Company Law: : Mayson, French & Ryan on Company Law - French, Derek; Mayson, Stephen; Ryan, Christopher - s. 325
Generel definition:	company that provides a loan under the security of a (floating) charge
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	The entity in whose favour a charge is granted by a chargor.
Kilde til definition:	Practical Law (chargee):
Diagram:	charges; 3; CREDITOR: <i>provides a loan</i> <i>(with a floating charge</i> <i>as security)</i> ER ASSOCIERET MED: chargor Oprettet:2014-11-06 23:15:07; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-15 19:04:51; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	14153120973367
Engelsk	chargor substantiv <i>færdig</i>
Kilde til term:	Foscote: : Judgments - National Westminster Bank plc (Respondents) v. Spectrum Plus Limited and others and others (Appellants) - Lord of Justice, Sir Scott Foscote - afs. 107
Eksempel:	...that whether a charge is floating or fixed depends on what, if any, restrictions there are on the use the chargor can make of the credit to the account that reflects each payment in.
Kilde til eksempel:	MFR - Company Law: : Mayson, French & Ryan on Company Law - French, Derek; Mayson, Stephen; Ryan, Christopher - s. 331

Generel definition:	company that has created a (floating) charge over its assets as security for a loan
Kilde til definition:	LBF : : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	The entity who grants a charge in favour of a chargee.
Kilde til definition:	Practical Law (chargor) :
Kommentar:	Den generelle definition på chargor fungerer kun i forbindelse med dens kontekst, som I dette tilfælde er floating charge. Chargor bruges også i andre sikkerhedsstillelssammenhænge, og derfor bestemmes termens begrebsindhold og -omfang af dens kontekst.
Diagram:	charges ; 2; <i>DEBTOR</i> : <i>takes a loan</i> <i>(with a floating charge</i> <i>as security)</i> ER ASSOCIERET MED: chargee ER ASSOCIERET MED: floating charge Oprettet:2014-11-06 23:14:57; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-15 19:00:19; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	14149647123548
Engelsk	crystallisation substantiv
Kilde til term:	Judge, S. : : Law for business students - Judge, S. - s. 225
Eksempel:	On crystallisation, a floating charge fixes on the assets charged, which are owned by the company at the moment of crystallisation, and it becomes a fixed equitable charge over those assets.
Kilde til eksempel:	Judge, S. : : Law for business students - Judge, S. - s. 225
Generel definition:	event that causes a floating charge to fix on the assets charged
Kilde til definition:	LBF : : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	On crystallisation a floating charge becomes a fixed (or specific) equitable charge - that is, a charge on the specific assets of the charged class owned by the company at the time of crystallisation
Kilde til definition:	MFR - Company Law : : Mayson, French & Ryan on Company Law - French, Derek; Mayson, Stephen; Ryan, Christopher - s. 325
Diagram:	charges ; 5; <i>EVENT</i> : <i>causes a floating charge</i> <i>to fix on the assets</i> <i>charged</i> ER ASSOCIERET MED: floating charge

Oprettet:2014-11-02 22:45:12; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Ændret:2014-11-02 22:48:02; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer;

Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	13932420109373
Engelsk	fixed charge substantiv
Kilde til term:	CA: : Companies Act - Department of Justice - section 860, sub-section 7 (g)
Engelsk	specific charge substantiv
Kilde til term:	Foscote: : Judgments - National Westminster Bank plc (Respondents) v. Spectrum Plus Limited and others and others (Appellants) - Lord of Justice, Sir Scott Foscote - afs. 99
Eksempel:	a specific charge, I think, is one that without more fastens on ascertained and definite property or property capable of being ascertained and defined
Kilde til eksempel:	Foscote: : Judgments - National Westminster Bank plc (Respondents) v. Spectrum Plus Limited and others and others (Appellants) - Lord of Justice, Sir Scott Foscote - afs. 99
Generel definition:	charge through which the creditor has management autonomy over the charged assets
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	The typical fixed charge granted by a company is a charge on a specific asset owned by the company (fixed charges are often called specific charges), which the company cannot deal with at all unless it has the permission of the chargee
Kilde til definition:	MFR - Company Law: : Mayson, French & Ryan on Company Law - French, Derek; Mayson, Stephen; Ryan, Christopher - s. 322
Diagram:	charges; 1.2; <i>MANAGEMENT AUTONOMY OVER THE CHARGED ASSETS: creditor</i> ER ASSOCIERET MED: floating charge ER EN TYPE AF: charge Oprettet:2014-02-24 12:40:10; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-15 16:15:51; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);

Emne F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID: 13932419349187

Engelsk	floating charge substantiv <i>færdig</i>
Kilde til term:	MFR - Company Law: : Mayson, French & Ryan on Company Law - French, Derek; Mayson, Stephen; Ryan, Christopher - s. 322
Eksempel:	A floating charge allows all the company's assets, such as stock in trade, plant and machinery, vehicles, etc. to be charged.
Kilde til eksempel:	Law Club:
Generel definition:	charge under which the debtor has management autonomy over the charged assets, and may deal with those assets in the ordinary course of its business until some future event
Kilde til definition:	LBF: : Li Bjørnskov Fischer
Faglig definition:	...the essential characteristic of a floating charge, the characteristic that distinguishes it from a fixed charge, is that the asset subject to the charge is not finally appropriated as a security for the payment of the debt until the occurrence of some future event. In the meantime the chargor is left free to use the charged asset and to remove it from the security.
Kilde til definition:	Foscote: : Judgments - National Westminster Bank plc (Respondents) v. Spectrum Plus Limited and others and others (Appellants) - Lord of Justice, Sir Scott Foscote - afs. 111
Kommentar:	ovenstående faglige definition er det tætteste man kan komme på en endelig definition på floating charge - hvis man skal bruge termen i forbindelse med det insolvensretlige system skal man være opmærksom på at en præcis definition stadig diskuteres
Diagram:	charges; 1.1; <i>MANAGEMENT AUTONOMY OVER THE CHARGED ASSETS: debtor</i> ER ASSOCIERET MED: chargor ER EN TYPE AF: charge ER ASSOCIERET MED: charge contract ER ASSOCIERET MED: fixed charge ER ASSOCIERET MED: crystallisation Oprettet:2014-02-24 12:38:54; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf); Ændret:2014-11-15 22:33:55; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Emne	F6146 Sikkerhedsstillelse
BegrebsID:	13941157583992
Engelsk	registration (for public inspection)
Kilde til term:	MFR - Company Law: : Mayson, French & Ryan on Company Law - French, Derek; Mayson, Stephen; Ryan, Christopher - s. 333

Generel definition: necessity for a charge to be considered valid by the creditor and third parties

Kilde til definition: **LBF**: : Li Bjørnskov Fischer
Oprettet:2014-03-06 15:22:38; Oprettet af:Li Bjørnskov Fischer (lbf);
Ændret:2014-11-02 22:50:39; Ændret af:Li Bjørnskov Fischer;

Floating company charges... New possibilities in Denmark

Jesper Trommer Volf and Mette Parlev of Accura Advokataktieselskab,
describe the key elements of the Danish floating charge rules

As of 1 January 2006, it has been possible for Danish enterprises to give security for loans in their inventories or claims as a floating charge, i.e. in current and future assets, including claims.

Before 1 January 2006, it was not possible to give or take security in the form of a floating charge in Denmark. Security could only be given in specific assets and not in inventories as such.

Floating charges are already used in Norway, Sweden and Great Britain, but they do not take quite the same form. The key elements of the Danish floating charge rules are described below:

Two kinds of floating charge

According to the new rules, there are two kinds of floating charge:

- a floating company charge; and
- a floating charge on claims.

They cannot be combined, which means that a floating company charge and a charge on claims cannot be registered at the same time. As claims pertaining to the sale of goods and services can be a part of the floating company charge, cf. A1) below, this limitation in the use will only be of consequence if a floating charge on claims has been established prior to the wish to give a floating company charge on further assets. Our advice will be to seek local counsel to advise you regarding this aspect.

A) Floating company charges:

The assets which can be included in a floating company charge are as follows:

- unsecured claims pertaining to the sale of goods and services;
- inventories of primary products, semi-manufactured articles and manufactured goods;
- motor vehicles, trailers and semi-trailers for cars and caravans which have never been registered with the Central Register of Motor Vehicles or a similar foreign register;
- tools and equipment;
- fuels and other intermediary products;
- livestock; and
- goodwill, domain names and rights pursuant to the Danish Patents Act, Trademarks Act, Design Act, Utility Model Act, Patterns Act, Copyright Act and the Act on the Protection of the Design of Semiconductors (topography).

B) Floating charges on claims:

The company can also give a floating charge on its claims.

There are three differences in the

eurofenix

legal effect between the floating company charge on simple claims pertaining to the sale of goods and services referred to under A1) and the floating charge on claims referred to under B). These differences are as follows:

- charges on claims are exclusively avoidable under the old avoidance rules, whereas floating company charges are avoidable under the new rules. According to the new avoidance rules, the net improvement resulting from the position of a mortgagor in respect of a floating company charge cannot be avoided, if it is considered ordinary;
- the mortgagee in respect of claims is not liable for insolvency costs of up to DKK 50,000, unlike the mortgagee in respect of a floating company charge, cf. the section below on liability for costs prompted by insolvent liquidation; and
- the mortgagee in respect of claims is not obliged to recognise that the charge is subject to attachment.

Act of perfection

The holder of a floating company charge or a floating charge on claims must perform an act of perfection in order to protect his interest. For both floating company charges and floating charges on claims the act of perfection involves the registration of the floating charge with the Danish register of chattel mortgages (*in Danish: "Personbogen"*).

Registration through the act of perfection applies irrespective of the type of asset charged. Thus, it also applies to charges on claims. The implication is that the mortgagee is not obliged to notify the debtors in respect of the claims charged, which is otherwise the act of perfection in respect of an ordinary mortgage on claims.

Registration costs amount to DKK 1,400 plus 1.5% of the principal.

Even where the holder of a floating company charge has observed the act of perfection, the holder of the registered floating company charge shall recognise the priority of a subsequent execution levied against the debtor's property if the execution creditor notifies the holder of the floating charge of the execution not later than three days after the execution.

It should be emphasised that the provision that the charge shall rank after execution for any claim only applies to floating company charges and not to floating charges on claims (*see above*).

Limitations

Floating company charges or floating charges on claims given in favour of one of the debtor's or the mortgagor's related parties have no legal effect.

This rule does not prevent one of the debtor's or the mortgagor's related parties from being subrogated to an existing floating company charge or floating charge on claims, probably because it is most practical upon the payment of a third party's amount receivable from the mortgagor secured by way of a floating company charge or a floating charge on claims.

The positive listing of asset classes which can be subject to a floating company charge under A) above serves solely to indicate the general scope of floating company charges. The following seven asset classes cannot be subject to a floating company charge:

- fixtures and fittings;
- assets pertaining to cooperative housing;
- equipment and inventories of pharmacies;
- assets comprised by the register of motor vehicles which have been exempted from registration;
- vessels of 5 GRT or more; and
- aircraft

Negative pledges in respect of mortgaging

The legislative amendments also authorise registration of a negative pledge where a person undertakes not to mortgage specific chattels or to mortgage or pledge tools or equipment or to create a floating company charge or a floating charge on claims.

No registration can be made of a negative pledge where the issuer in general terms undertakes not to mortgage his claims pursuant to the provisions of the Danish Act on Instruments of Debt, nor to pledge chattels or to mortgage motor vehicles or property pursuant to applicable statutory provisions.

Forms

A floating company charge or a floating charge on claims is created by way of an all-moneys mortgage. The Danish Ministry of Justice has drafted two all-moneys mortgage forms to be used for the registration of floating company charges and floating charges on claims.

All-moneys mortgages are applied for the following reasons: they are not issued

to bearer; there are no subsequent mortgages; and they cannot be assigned. Therefore, any changes relating to the mortgage require the creation of a new mortgage and the cancellation of the existing one.

On the form issued by the Danish Ministry of Justice to be used for creating floating company charges, one or more of the seven classes (*see above*) are to be ticked off according to the subject of the floating company charge.

Liability for costs incurred by insolvency proceedings

The mortgagee(s) which has (have) a registered floating company charge on the debtor's assets on the reference date are jointly and severally liable for the costs relating to insolvency proceedings subject to a maximum of DKK 50,000.

The reason behind this rule is that the legislators have assumed that the rules applying to floating company charges would mean that a very limited number of assets are free from any charge or encumbrance in the insolvent estates where the debtor has applied these rules to the greatest extent possible. This poses a risk of growth in the number of insolvent estates which do not have any funds for proper insolvency proceedings, including the related investigation of potential punishable and avoidable matters. The rule on liability for costs relating to insolvency proceedings is intended to ensure that these proceedings are carried out nonetheless.

Use of floating charges

In the five months during which these rules have been in force, the Danish register of chattel mortgages has registered 1,500 floating charges in total. Only 260 of these are floating charges on claims.

It is interesting that in the same period the Danish register of chattel mortgages registered 1,900 negative pledges. In practice, this means that these companies still use the old rules.

JESPER TROMMER VOLF & METTE PARLEV are Attorneys-at-Law, Accura Advokatateselskab, Denmark